

Đại Boss Có Quyền Ngược Em

Contents

Đại Boss Có Quyền Ngược Em	2
1. Chương 1: Hoa Trạch Siêu	2
2. Chương 2: Người Giống Người	4
3. Chương 3: Vợ Của Hoa Trạch Siêu	6
4. Chương 4: Quyết Định Khó Khăn	9
5. Chương 5: Không Ý Thức Được Việc Mình Làm	10
6. Chương 6: Một Tuần Trời	12
7. Chương 7: Nỗi Đau Chết Chứa	15
8. Chương 8: Nỗi Đau Chết Chứa 2	16
9. Chương 9: Quả Dầu Đỏ	19
10. Chương 10: Ra Điều Kiện	20
11. Chương 11: Cô Muốn Bỏ Trốn	23
12. Chương 12: Hạnh Phúc Của Cô	25
13. Chương 13: Niềm Vui Nỗi Buồn	26
14. Chương 14: Đổi Mặt Với Ác Quỷ	28
15. Chương 15: Ngoài Trời Có Mưa	30
16. Chương 16: Nội Tâm Khó Soi	32
17. Chương 17	33
18. Chương 18	35
19. Chương 19: Đưa Cô Đi Học	37
20. Chương 20: Đánh Một Trận Lớn	39
21. Chương 21: Không Ngừng Mắng Chửi	41
22. Chương 22: Giữa Ban Ngày Ban Mặt Anh Muốn Cái Gì	43
23. Chương 23: Thích Dày Vò Cô	45
24. Chương 24: Tâm Tình Cực Tốt	47
25. Chương 25: Nhớ Tôi À?	48
26. Chương 26: Cương Quyết Từ Chối	50
27. Chương 27: Nước Mắt Của Cô	52
28. Chương 28: Không Thể Chịu Nổi	54
29. Chương 29: Trèo Tường	56
30. Chương 30: Dịu Dàng	58
31. Chương 31: Con Người Đen Tối	60
32. Chương 32: Mặt Trời Không Đi Qua Núi	62
33. Chương 33: Lấy Hết Can Đảm Để Mắng Chửi	64
34. Chương 34: Cầu Xin	66
35. Chương 35: Loại Người Phóng Túng	67
36. Chương 36: Chị Em Thâm Tình	69
37. Chương 37: Nơi Không Nhìn Thấy Hắn	70
38. Chương 38: Thế Lực Của Hắn Làm Sao Cô Chống Nổi	72
39. Chương 39: Say Quên Lối Về	73
40. Chương 40: Anh Là Ai?	75
41. Chương 41: Sau Lốp Mặt Nạ	76

42. Chương 42: Qua Cơn Nguy Kịch	78
43. Chương 43: Xem Cảnh Nóng	80
44. Chương 44: Vết Cấn Trước Ngực	81
45. Chương 45: Vết Cấn Trước Ngực 2	83
46. Chương 46: Vết Cấn Trước Ngực 3	84
47. Chương 47: Mặt Trời Không Đi Qua Núi	86
48. Chương 48: Bị Oan	88
49. Chương 49: Phẫu Thuật	89
50. Chương 50: Kêu Cản Tự Đất	91

Đại Boss Có Quyền Ngược Em

Giới thiệu

Thể loại: ngôn tình, sắc, ngược, sủng Chú ý: Ngược như tên truyện đã nói, vì vậy nam9 có sự hồ đồ là

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dai-boss-co-quyen-nguoc-em>

1. Chương 1: Hoa Trạch Siêu

Hoa Trạch Siêu là con trai duy nhất của Phàm Khiết Thần và Tịch Hạ Di trong bộ truyện Phàm thiếu anh thật là hư. Hắn là tổng giám đốc Tập đoàn bất động sản lớn nhất nước, ở thành phố Q không ai là không biết đến hắn, vì hắn nổi tiếng với tuyên bố bá đạo, trong thế giới của hắn thì hắn chính là tất cả, dù hắn sai cũng không được người nào dám bảo không đúng (quá đáng)..., hắn bá đạo lãnh khốc u ám và tàn ác, với gia thế khủng và thế lực hơn người cái tên Hoa Trạch Siêu là cái tên được nhiều người săn đón nhất, Báo chí muốn đưa tin về hắn còn phải dè chừng lo sợ...và...câu chuyện bắt đầu

Hoa Trạch Siêu ngồi ung dung trên ghế sofa mịn đất tiền ở khu vực VIP của nhà hàng We, trên cánh môi xinh đẹp nhả ra vài vòng khói mờ nhạt, hắn hơi nghiêng đầu ngã ra sau ghế sofa tận hưởng

_Trời ơi...Là Hoa Trạch Siêu...Là Boss lớn đó...tôi nguyện làm vợ bé của anh ấy...hức...

_Đẹp trai quá đi...hic...chỉ tiếc đã có người làm Hoa phu nhân

_Có vợ thì đã sao chứ? Hoa tổng còn quyến rũ hơn lúc chưa có vợ...

Mấy nhân viên ở khu vực tiếp tân cứ xuýt xoa len lén nhìn hắn, mấy mỹ nữ tiếc rẻ vì không thể tiếp cận Hoa thiếu, người đàn ông quyến rũ nhất thành phố, bởi lẽ xung quanh hắn luôn bao bọc bởi hai vệ sĩ đeo kính đen trông rất khó gần tiếp theo là trợ lý đắc lực Hoắc Kiệt Nam

_Gạt tàn thuốc???

Hoa Trạch Siêu nhàn nhạt mở miệng, hắn hỏi gạt tàn thuốc đâu? Vì cái cũ đã bị hắn đập nát 5 phút trước, do cái tính bá đạo nóng nảy vì Giám đốc Đồng có hẹn với hắn thế mà cứ trì hoãn đến trễ nên hắn điên tiết

muốn phá nát cái nhà hàng năm sao này luôn

_Gạt tàn thuốc...mau tìm...mau tìm....thay cái mới nhanh...

Hoắc Hào Nam hoảng hốt ra lệnh, lập tức bọn người ngoài kia luống cuống nghe lệnh, không ai là không sợ hãi, hắn vừa nhếch môi đã có thể tàn sát luôn khu vực này cho nên người nào đắc tội với hắn chắc là khó sống

_Đây...gạt tàn thuốc đây ạ...

Một giọng nói nhỏ nhẹ như con thỏ nhỏ quẫy đuôi trong rừng vang lên, Lâm Tương Y bước đến, cô rón rén bước nhẹ chân, đầu cúi xuống không dám nhìn thẳng vì cô cũng biết Hoa Trạch Siêu là người thế nào, nhưng xem ra hôm nay không phải ngày tốt của cô, do cô luống cuống, hoảng sợ hai chân run rẩy nên vấp phải chân ghế ngã nhào về phía trước, bao nhiêu gạt tàn đều bám đầy lên bắp đùi của hắn, cả cái quần tây sang trọng đều bị vấy bẩn, lúc cô ngã xuống cả người còn ôm lấy hắn, cả thân hình nhỏ nhắn ép chặt vào ngực hắn, khiến hắn có cảm giác như là cô đang dùng chiêu trò mời gọi hắn, da thịt con gái đúng là rất kích thích, so với mấy trò múa may thoát y nhàm chán mà hắn thường thức thì đây là trò mới mà hắn có chút cảm giác

_Ồi...Hoa tổng...???...ngài...

Hoắc Kiệt Nam há hốc mồm kinh hãi, mặt mày tái đi vội bước đến cạnh hắn

_Tôi xin lỗi...xin lỗi...thật sự xin lỗi...

Lâm Tương Y vội vã rút trong túi ra cái khăn nhỏ, cô chăm chú lau vết bẩn trên đùi hắn, cô cúi mặt, quỳ ở dưới ghế sofa chăm chú ra sức đẩy mấy vết tàn thuốc ra khỏi người hắn

_Nha đầu này muốn chết hả?

_Hự...

Hải Đan thẳng chân đạp cho cô một phát như trời giáng, ả ta là một vệ sĩ quyền rũ với võ thuật cao cường đi theo hắn đã lâu

_Hự..hự...

Lâm Tương Y sợ hãi ôm ngực ho, cô ho luôn ra máu, cô giật mình không phải vì nhìn thấy máu mà là cô nhìn thấy ở trước ngực áo có cái cúc áo bị cứ đập lúc này làm cho bung ra lộ cả nội y

_Đến đây...

Hoa Trạch Siêu nhếch môi lười biếng nói nhỏ, giọng nói khàn đục như ma quỷ chứ không hề trầm ấm nhỏ nhẹ, hắn nhìn cô gái bé nhỏ trước mặt, trông cô ngây dại cuốn hút lắm, bé nhỏ ngây thơ trong bộ váy màu trắng thoạt nhìn chỉ tầm 16

.....

Lâm Tương Y ngồi dưới sàn sợ hãi cúi mặt lắc đầu, cô vội cài lại cúc áo trong hoảng loạn

_Đừng để tôi lập lại...

Hoa Trạch Siêu tỏ ra nguy hiểm đe dọa, hắn hơi nhíu mày nhìn cô gái bé nhỏ lần đầu tiên dám không nghe lời hắn

_Không...

Lâm Tương Y bất ngờ thét to, cô đứng dậy định chạy đi, Cô rất sợ người đàn ông 32 tuổi này, đã có vợ còn rất nham hiểm

_Á....

Hắn đứng dậy, một dáng vóc cao lớn bao phủ cô, hắn kéo tay một cái cô đã ngã dài xuống ghế sofa, lần này bao nhiêu cúc áo đều bị đứt ra hết, càng ngày càng gia tăng sợ hãi, cô vội dùng tay che đậy

_Cô chết tươi rồi...phù...

Hoắc Kiệt Nam dùng khăn lau mồ hôi trên trán, anh ta mĩa mai cô và còn một chút nhân tính anh ta cầu nguyện cho cô bình an hôm nay, vì vấp vào đại boss Hoa Trạch Siêu chắc là không có đường sống

_Bỏ tôi ra, làm cái gì vậy? Huhu...

Lâm Tương Yhuo tay loạn xạ, cô khóc ngất đấm lên ngực hấn, bàn tay yếu ớt phản xạ khản cự chỉ làm bản thân cô thêm thiệt thòi

_Từ trước đến giờ chưa ai dám động vào tôi

Hấn nhếch môi nở nụ cười cực kỳ nguy hiểm, một nụ cười chết chóc bao phủ lấy cô

_Hôm nay là ngày cuối cùng của cô rồi

Hoắc Kiệt Nam run giọng, tuy là thuộc hạ thân cận của hấn nhưng chính bản thân cũng bị đe dọa bởi boss lớn

_Dem cô ta đến phòng 3479 cho tôi

Hoa Trạch Siêu bình thản đứng dậy, hấn thoải mái đi về lối phòng nghỉ nằm sâu trong khách sạn

_Đại boss đến đây chẳng phải để ăn tối hay sao?... Sao lại....

Hoắc Kiệt Nam khó hiểu nhìn đại thiếu gia u ám của mình, có Trời mới hiểu được tâm tư của hấn

_Bỏ tôi ra, đồ bại hoại cặn bã, vợ anh đâu không đáp ứng cho anh à? Loại đàn ông có nhu cầu bệnh hoạn...mau bỏ tôi ra...bỏ ra...có ai không? Đến nhìn cho rõ Hoa Trạch Siêu tiếng tâm lý lừng lại đi cưỡng hiếp trẻ vị thành niên

Lâm Tương Y gào lên đến chấn động cả một vùng, cái volum cực đại có khác, miệng mồm cũng ghê gớm lắm dăm sĩ vả Hoa Trạch Siêu thì đâu phải dạng vừa, tất cả thuộc hạ của hấn nghe xong đều rùng mình phát sốt hàng loạt, giới cho cô bé 16 tuổi dám mắng chửi đại boss 32 tuổi, Cô muốn tiết đường sống đây mà

2. Chương 2: Người Giống Người

Lâm Tương Y bị khống chế, Hoắc Kiệt Nam cô đưa vào một căn phòng sang trọng, bên trong không có đèn chỉ có vài ánh đèn nhỏ xíu từ cây đèn ngủ đặt trên bàn gỗ quý

_Hôm nay mặt trời không mọc hay sao mà Hoa chủ tịch lại đi thưởng thức con nha đầu này?

Hoắc Kiệt Nam nhiều chuyện tò mò tự hỏi bản thân, xưa nay hấn đâu phải thể loại ăn tạp làm sao có thể nhắm đến cô được

_Cốp...

Hoa Trạch Siêu giận quá hươu ngay chai rượu vodka quăng mạnh vào trán thuộc hạ ngu dốt, ý hấn là tên thuộc hạ theo hấn bao nhiêu năm sao vẫn không khai mở được đầu óc mà đi suy nghĩ hấn có hứng thú với cô vậy?

_Đến đây, ăn sạch tàn thuốc này cho tôi

Hoa Trạch quả nhiên là người tàn ác, hấn chẳng khác gì loại người máu lạnh, còn vô tình ghì đầu cô vào cái gạt tàn thuốc đang cầm trên tay

_Huhu...Tôi biết lỗi rồi, là tôi không tốt tôi không nên dặt tội với Hoa tổng...huhu...

Lâm Tương Y nhận ra hôm nay đi làm part-time không coi ngày, nếu không muốn bỏ lỡ tiết kiểm tra trên lớp thì phải biết thân biết phận, vội ôm chân hấn xin lỗi, cô tự biết bản thân không nên vấp vào cái tên máu lạnh này, chả hiểu người phụ nữ xấu số nào đã gả cho hấn, có hay biết là hấn ra ngoài ức hiếp một nữ sinh

_Không hiểu tiếng người hả? Ăn sạch tàn thuốc cho tôi

_Hức....

Lâm Tương Y không ngừng khóc, mặt mũi cô đã dính đầy tàn thuốc nặng mùi, thật sự cô không muốn ăn cái thứ này đâu, sao hần hung hăng ác độc quá

_Cho cô chừa cái thói bắt cần...đáng đời

Hoắc Kiệt Nam ở một bên ôm cái trống sừng to cổ vũ, chỉ tội nghiệp cô run rẩy khóc rất nhiều..

_Huhu...

_Cô nghĩ dùng cách đó tiếp cận tôi thì tôi sẽ sống cô trên giường à? Đồ ngu dốt..

Hoa Trạch Siêu thở dài day nghiêng, hần dùng cái gạt tàn thuốc đập mạnh xuống đất làm nó vỡ ra, tung toé dưới sàn, cô co rúm sợ hãi, hơi thở nghẹn lại như sắp mất hết không khí xung quanh

_Loại như cô tốt nhất cắt khỏi mắt tôi và đừng bao giờ xuất hiện

Hần đứng dậy, sai mấy bước về phía cửa sổ, ánh mắt trầm tư nhìn ra xa, Hoa Trạch Siêu xưa nay rất ghét những kẻ ngu ngốc thích bày trò tiếp cận hần, thật ra mà nói hần không muốn chân tay bị bẩn nên không muốn nhay nhưa với cô quá lâu, hần không thích tiếp xúc với những người có xuất thân thấp như cô

_Huhu...

Lâm Tương Y nghe tin được tự do còn vui mừng hơn cả trúng số, cô sợ nhất nếu cuộc đời này phải vấp vào hần, lúc ấy có chết cũng không xong, mà sống thì chả yên, nên cách tốt nhất là đành ngậm ngùi nghe hần mắng nhiếc vài câu rồi xem như mình bị xui xẻo một hôm vậy

Tập Đoàn Bất động sản Hoa Vũ là tập đoàn lớn mạnh với toà cao ốc nổi tiếng hoa lệ và cao nhất thành phố, nơi đây không phải ai muốn đặt chân đến cũng được và hôm nay...

_Thưa Hoa chủ tịch, còn một người cuối cùng ạ

Hoắc Kiệt Nam cúi người nói nhỏ vào tai hần, ở Tập đoàn có cuộc phỏng vấn thư ký và hần là người đích thân tuyển chọn vì thế có rất nhiều mỹ nữ đứt lót để được trúng tuyển, cái người nhận vật phẩm đứt lót này không ai khác chính là Hoắc Kiệt Nam

_Loại phụ nữ chỉ biết ở trên giường múa máy thoát y như kịch bản đặt sẵn thì tôi thấy nhiều rồi

Hoa Trạch Siêu nhấp ngụm nước suối, cuối đuôi mắt có vài nếp nhăn, ánh mắt nheo lại thể hiện sự không hài lòng

_Ờ...ơ...Hoa tổng yên tâm tôi không hề nhận bất cứ cuộc giao dịch nào từ nhiều tiểu thư đến đây ứng tuyển...hì hì...

Hoắc Kiệt Nam áp mấy cái vào má tỉnh mộng, hần cố tỏ ra nghiêm túc trước mặt hần

_Nếu không hài lòng, ngài có thể tự chọn ngẫu nhiên ạ

_Hôm nay đúng là xui xẻo mà... Bảo Mỹ tiểu thư tự về nhà xem lại nhan sắc đi...hừ...đến làm vợ bé cũng không xong

Hoắc Kiệt Nam lúng túng gọi cho một người hần biết là kế hoạch nhận vật phẩm sau đó đưa người lên giường của Hoa Trạch Siêu đã thất bại, hần đã quá ngao ngán chuyện phụ nữ tự tiện làm ấm giường cho hần lắm rồi cho nên lần này hần rất khó chịu và nghiêm cấm tất cả

Hoa Trạch Siêu cau mày nhìn cái danh sách dài dòng ghi đầy tên người ứng tuyển, hần ngao ngán thở dài vì biết chắc trong số bọn họ không ai là có đầu óc làm việc mấy năm nay bọn họ toàn đến đây cà cửa ngoài chuyện lấy lòng hần thì không làm được gì nên hần phải trực tiếp đứng ra ứng tuyển, thế rồi hần chán nản chọn ngẫu nhiên một cái tên trong danh sách...

_Lâm Tương An....

_Cô gái hôm qua là Lâm Tương Y mà...đâu phải là Tương An???

_Hử...

Bị boss lớn liếc mắt ném cho cái nhìn chết chóc, tên thuộc hạ biết lỗi liền im miệng, hai tay chấp trước ngực cầu bình an vì sợ chỉ trong vài giây cái mồm ăn hại sẽ tàn phá tất cả công danh sự nghiệp đang vươn cao của mình, chỉ vì Hoắc Kiệt Nam nhắc đến tên cô thôi mà hắn gần như muốn ăn tươi nuốt sống anh ta luôn rồi

_Xin chào Hoa tổng, Tôi tên là Lâm Tương An, người ứng tuyển số 4043 ở vị trí thư ký ạ

Màng chào hỏi kết thúc, Lâm Tương An ngẩng mặt lên cao, hắn nhìn ngắm cô gái trước mặt tất nhiên không phải người hôm qua làm tâm trạng hắn bức dọc rồi, cô gái này chẳng qua là trùng hợp giống tên thôi, khe chớp hàng mi đen tối, cái tên này làm hắn nhớ đến bộ dạng hôm qua của người gốc gác nào đó, phải ăn một bụng tàn thuốc đúng là rất bi thảm, hắn nhìn tàn thuốc trên tay rơi xuống sàn khe rùng mình, tàn thuốc có ngon như buổi ăn sáng thịnh soạn của hắn hay không? Hôm qua cô đã nuốt sạch không chừa một vết bụi, xem ra chi tiết nhỏ từ Tương Y làm hắn bận tâm, đang suy nghĩ xem là có nên cho gọi cô ăn thêm vài lần hay không, Hoa Trạch Siêu quả là người ngang ngược quái đăng. Đã muốn là phải thực hiện, kẻ nào chống đối

3. Chương 3: Vợ Của Hoa Trạch Siêu

_Cô có chị em gì tên Lâm Tương Y không? Sao tên nghe giống quá...

Vẫn là cái giọng hóng hớt của Hoắc Kiệt Nam, anh ta ăn không ngồi rồi suốt ngày nói nhảm khiến hắn bức mình, nếu anh ta không được việc chắc là bị đuổi lâu rồi, trong khi Hoa Trạch Siêu chưa kịp phản ứng gì thì cô gái kia đã nhanh miệng

_Thưa đúng là tôi có một em gái tên Lâm Tương Y ạ, con bé vẫn còn đi học, hằng ngày vẫn đi làm thêm ở khách sạn 5 sao cách đây không xa

Lâm Tương An thành thật trả lời, còn Hoắc Kiệt Nam thì trở mặt ngạc nhiên

_Cô nói...

_Hải Đan...kết thúc buổi phỏng vấn đi, lưu lại hồ sơ chờ duyệt

Hoa Trạch Siêu một mình vươn vai đứng dậy, hắn kéo ghế bước ra ngoài tiếp đó là hai vệ sĩ đi theo cùng, cái dáng vẻ cao ngạo ấy khiến nhiều người khiếp sợ

_Hoa tổng...đây chẳng khác gì kế hoạch của Lâm Tương Y bày ra cô ta vẫn còn chưa hiểu được vị trí của mình ở đâu, có thể cô ta là người của công ty nhỏ bé nào đó gọi đến cũng không chừng, chắc là muốn khai thác thông tin cơ mật của tập đoàn chúng ta đây mà, ghê gớm...ghê gớm thật...

Vẫn là cái tên Hoắc Kiệt Nam vợ va vợ vẫn nói bừa, phen này cuộc sống của cô bắt đầu đen tối rồi

_Hoa chủ tịch à...mời...

Hoắc Kiệt Nam mở cửa chiếc siêu xe BMW bóng loáng màu đen đợi hắn lên xe, khi hắn đã yên vị ngồi ở ghế sau, cái tên này vẫn chưa chịu thôi điệp khúc

_Lâm Tương Y này chắc chắn có âm mưu to lớn muốn trà trộn vào tập đoàn đây mà, chị cô ta nếu trở thành người của Tập Đoàn thì dễ xử rồi, còn cô ta cứ nhõn nhợ thế kia biết ngày nào gây họa đây?

Thần sắc Hoa Trạch Siêu có chút biến động hắn đang nhắm mắt an tĩnh liền chớp hàng mi lạnh nhạt chú ý

_Phiền phức...câm mồm đi

Hoa Trạch Siêu quát lên, quá ồn ào hắn ghét như thế với hắn nếu đã phục tùng hắn thì phải biết tính khó đặt biệt của hắn thế nào

__Ấy...ấy...Hoa tổng đừng nổi giận, tôi chỉ là lo xa chứ thật ra loại như cô ta thì làm sao là đối thủ trên thương trường đâu với ngài được

__Biết làm thế nào rồi chứ?

Hoa Trạch Siêu gọi cho thuộc hạ thứ hai đó là Hải Đan, cô là người thông minh làm việc rất chính xác nên rất được trọng dụng

....

__Thật sao ạ? Tôi thành thật cảm ơn...

Lâm Tương An vui mừng rồi rút cảm ơn một nhân viên hướng dẫn giấy tờ cho cô vì có vẻ như cô là ứng cử viên sáng giá nhất ngày hôm nay cô vui vẻ ra về và trước khi ra về cô bị chặn lại bởi một người đó là Hải Đan

__Cô là Lâm tiểu thư chị gái của Lâm Tương Y?

__Ồ...lúc này phỏng vấn tôi đã nói rồi ạ, trên giấy tờ là thế thật ra thì tiểu Y là con của bác tôi do hai bác tôi gặp tai nạn xe qua đời nên bố mẹ tôi đem em ấy về nuôi

__Vậy sao? Có một tin tốt và một tin xấu cô muốn nghe cái nào trước?

__Tin...tin tốt ạ

__Đó là cô sẽ được nhận làm thư ký, chắc cô cũng biết Tập Đoàn này không phải ai ai cũng có thể vào và chắc cô cũng biết một tháng lương ở đây tương ứng với bao nhiêu vật chất cô muốn có

Hải Đan nheo mắt nhìn Tương An, cô ta gian xảo cười nhẹ

__Chuyện xấu đó là....

Hải Đan nói nhỏ vào tai Lâm Tương An, và rồi buổi sáng hôm sau đã xảy ra chuyện với Tương An

Ngày hôm sau...

Bệnh viện...

Lâm Tương Y hối hả đội mưa gió vào bệnh viện nhận người thân, cô nghe nói chị cô tự tử bằng dao lam dùng rạch tay ở nhà vệ sinh của nhà hàng xóm, cho nên vừa nhận được tin cô đã run rẩy đi tìm chị mình

__Chị ơi...Chị ơi...huhu...chị làm sao vậy? Sao chị dại dột thế?

Lâm Tương Y chưa xót nhìn chị mình thất thần không thiết sống nằm trên giường bệnh, tuy đã qua cơn nguy kịch nhưng tinh thần của Tương An rất bất ổn

__Tại sao em lại đi gây chuyện với Hoa chủ tịch hả? Họ nói em có kế hoạch đưa chị vào Tập Đoàn làm gián điệp nên đã hủy hồ sơ của chị bằng một chấm đen, em có biết cái chấm đó là gì không? Là sau này đi đến đâu đều không ai nhận, bao nhiêu năm học hành của chị, bao nhiêu hoài bão mong đợi của bố mẹ, ước mơ của chị chỉ đơn giản là làm ở Tập Đoàn Hoa Vũ thôi, sao mọi thứ sụp đổ quay lưng hết với chuyện vậy? tiểu Y em nói xem...có phải em ghen tị với chị vì chuyện chị được bố mẹ cho ăn học tốt hơn em nên em đối xử như thế với chị?

__Chị ơi...em không có huhu...

Lâm Tương Y nghẹn ngào không biết phải giải thích ra sao, cô rất yêu quý chị của mình hôm nay chị ấy xảy ra chuyện đến nỗi tự tử bản thân cô không thể chấp nhận được nên đã suy nghĩ đến một chuyện...dù phải hy sinh bản thân hay quỳ xuống cầu xin tên quỷ dữ đó cô vẫn sẽ làm

__Chị ơi em sẽ đi cầu xin anh ta...hic...

__Chỉ còn cách em lên giường....

__Cái gì?

Lâm Tương Y nín khóc bất ngờ, sao chị cô có thể nói như vậy?

_Chị Tương An, chị thừa biết anh ta có vợ rồi mà, một kẻ đi ra ngoài ngoại tình tốt nhất chúng ta đừng nên vây vào, em không làm chuyện phá hoại hạnh phúc người khác đâu, cương quyết không...hức...

_Trời ơi...vậy để tôi chết đi, xem nó nói chuyện kia...em nghĩ ai cũng có thể tiếp cận Hoa tổng hay sao?

Lâm Tương An làm âm lên, chị cô mắng nhiếc còn vờ dùng dao tìm cái chết

Biệt thự Lam Tư...

Vừa thấy bóng dáng lịch lãm bước ra từ siêu xe đẳng cấp, theo sau là một loạt thuộc hạ vây quanh, An Thuần Hy đơn đả ra đón chồng mình. Hoa Trạch Siêu vừa nhìn thấy đã phát tay bảo thuộc hạ cầm cô ta đến gần

_Kẻ nào mở cửa cho cô ta vào?

Hoa Trạch Siêu rút súng chỉ vào mặt từng người làm trong biệt thự, ánh mắt đục ngầu tìm kiếm

_A Siêu...đừng mà anh, là mẹ mở cửa cho em

_Câm miệng lại, loại phụ nữ như cô dám lấy mẹ tôi chống lưng sao? Cút khỏi đây nhanh lên

Hoa Trạch Siêu phỉ báng người vợ mình từng yêu thương chiều chuộng, An Thuần Hy chạnh lòng mím môi

_A Siêu, Hy nhi đang mang thai sao con nặng lời vậy? Là mẹ bảo con bé đến, đã lâu rồi con không về, bố mẹ rất nhớ con, mẹ đến tận đây chẳng lẽ con muốn đuổi mẹ về?

Phạm phu nhân nhỏ giọng, bà cười hiền nhiên đưa con trai có tính cách quá giống bố

_Tiền hàng tháng tôi chu cấp cho cô nuôi cái thai hoang đốn không đủ hay sao? Đợi cô sinh xong xét nghiệm ADN, lúc đó xử một lúc cũng chẳng muộn

Hoa Trạch Siêu nghiêm giọng nói lớn, khẩu súng trên tay thu lại, đợi ngày bắn chết tên đảng ông đã cùng An Thuần Hy hoang ái ngay tại biệt thự của hắn, nếu để hắn bắt được thì đừng trách ngay cả xác anh ta cũng đừng mong toàn thay, một sự sỉ nhục quá lớn làm hắn từ một người đảng ông sinh trưởng trong gia đình đầm ấm bên bố mẹ tính khí ôn nhu ngọt ngào cứng sừng vợ vô độ bỗng trở nên tàn độc khô khốc mất cả xúc cảm với phụ nữ, nghĩ đến việc bị phản bội thôi là hận đến tận xương tủy, ngày xưa Hoa Trạch Siêu nghe kể bố mẹ có cuộc tình rất đẹp nào ngờ hắn không thể làm được như bố mẹ càng ngày tình yêu càng xa rời hắn hận...rất hận

_Oan quá mà, sao anh tin lời Đường Vũ Phùng mà không tin em? Tên bạn của anh đã nhìn thấy em ân ái với người khác khi nào chứ? Hức...huhu...cốt nhục này thật đáng thương, dù anh nói gì đi nữa em vẫn sẽ đợi ngày anh xin lỗi em, đường đường rước em về nhà...hức...

An Thuần Hy nghe đến việc hắn sẽ truy cứu đến cùng chuyện này thì rùng mình chột dạ, hai mắt đảo liên tục có phần hơi hoảng nhưng vội che giấu cố gắng nhỏ nước mắt oan uổng giải bày

_Đừng để tôi mạnh tay, cút đi...

Hoa Trạch Siêu hất mạnh sắp đơn loại đơn phương ly hôn trước mặt An Thuần Hy, hắn sắp mất kiên nhẫn cơn giận mà ập đến thì khùng khiếp lắm

_A Siêu...đừng nặng lời mà, có trách thì trách mẹ đi chính mẹ đã chọn Hy nhi cho con

Phạm phu nhân nắm tay An Thuần Hy an ủi, lòng tốt của bà đã bị tiện nhân lợi dụng, chỉ tiếc đêm hôm đó Đường Vũ Phùng không chụp được mặt tên nhân tình của ả

_Mẹ...đã làm mẹ mệt mỏi, sau này mong mẹ đừng nhắc đến chuyện tình cảm, từ hôm nay con không có hứng thú nữa rồi, người đâu mau đưa Phạm phu nhân về

Hoa Trạch Siêu thở dài bỏ vào trong, bản thân đã không còn tha thiết muốn yêu, và cũng chẳng thể tin bất cứ người phụ nữ nào nữa

4. Chương 4: Quyết Định Khó Khăn

Vì chị của Lâm Tương Y tuyệt thực, cứ nghĩ đến cái chết một hai buộc cô phải lấy lòng Hoa Trạch Siêu để mình được hưởng vinh hoa phú quý, hô mưa gọi gió ở Tập đoàn, Lâm Tương Y không thể để chị mình tìm cái chết lại thêm áp lực từ bố mẹ nuôi, cô đành nuốt nước mắt đi cầu xin ai kia

_Xin giúp đỡ tôi, tôi sẽ hứa sẽ trả anh số tiền hoa hồng như đã hứa mà...hic...

Lâm Tương Y tìm đến nhà của Hoắc Kiệt Nam, cô nài nỉ mong hắn có thể giúp đỡ cô

_Lấy cái gì đảm bảo tôi có tiền đây?

_Tôi lấy bản thân ra cược, nếu tôi không đưa đủ số tiền hoa hồng đó anh có thể bán tôi vào nhà chứa, tôi hứa...đây là khế ước

_Giải cho cô đã chuẩn bị sẵn luôn khế ước, nhớ đó không có tiền tôi bán cô đi cho cô biết

Người nhận khế ước của cô là Hải Đan, hai tên thuộc hạ này là bạn thời trung học nên khá thân với nhau, Lâm Tương Y đã quyết định nhờ vả Hoắc Kiệt Nam đưa mình lên giường của Hoa Trạch Siêu, cô hứa sẽ trả cho anh ta số tiền anh ta muốn cùng khế ước đã ký, cô đã hết cách rồi, vì chị cô cô sẽ làm tất cả

_Anh ta đã có vợ, mình đang quyến rũ anh ta...huhu...mình thật bỉ ổi, hức...

_Cô vừa nói gì đó?

Cả Hải Đan và Hoắc Kiệt Nam đều sững người nhìn lại, gương mặt mà họ cho là ngọc hết chỗ nói của cô làm họ trẻ môi khinh bỉ

_Vợ...vợ cái gì? Trước mặt Hoa tổng không được nhắc đến nghe chưa? Cô là người đầu tiên chúng tôi đưa đến cho Hoa tổng thưởng thức sau khi hôn nhân đổ vỡ đó, liệu mà làm cho tốt

Hoắc Kiệt Nam đẩy cô lên xe đưa đi, anh ta đưa cô đến một khách sạn rộng lớn rồi dặn dò

_Hãy uống cái này, nó sẽ giúp cô, khi tỉnh dậy cũng không còn nhớ chuyện cũ, tinh thần cô sẽ ổn hơn

Hoắc Kiệt Nam dúm vào tay cô viên thuốc nhỏ và thổi nhỏ ngậy ngốc tin ngay đó là viên thuốc đúng như lời anh ta nói, khi tỉnh dậy cô cũng không muốn nhớ chuyện đã xảy ra với Hoa Trạch Siêu nữa

_Cám...ơn...

_Lâm Tương Y ngu ngốc còn cám ơn tôi nữa đây

Khi Hoắc Kiệt Nam đi ra anh ta còn cười cợt nói với Hải Đan như thế

Cô một mình đi vào căn phòng duy nhất ở sâu trong khách sạn sang trọng này, một đêm ở đây bằng mấy tháng lương cô nai lưng làm việc ở quán ăn, Tương Y khóc rất nhiều vì cô biết vài phút nữa thôi tâm hồn trong sáng này sẽ thuộc về quỷ dữ, càng nghĩ càng rùng mình đau đớn nước mắt làm nhoè cả mắt, thế nên cô mím môi nhắm mắt uống nhanh viên thuốc trên tay

Hoa Trạch Siêu không hề biết là thuộc hạ của hắn đưa cô đến khách sạn riêng của hắn, hắn ung dung ngâm mình vào nước nóng trong phòng tắm, nhắm mắt hưởng thụ nước ấm một lúc, hắn đứng dậy bước khỏi làn nước, đưa tay với lấy cái khăn lau khô mấy giọt nước trên khuôn ngực rắn chắc khoát áo ngủ lụa màu trắng mang dép lông từ từ bước ra ngoài

_Hức...

Lâm Tương Y ôm cổ không ngừng nôn mửa, cô muốn tống cái thứ thuốc ghê sợ này ra khỏi cổ họng, nó sặc mùi khó chịu, vị thuốc xộc thẳng tận não càng cổ nôn ra đặt tính của loại thuốc ghê gớm càng gia tăng tác dụng làm cô choáng váng, cả người thì nóng rang, đầu óc quay cuồng mất tỉnh táo, cô không còn ý thức được bản thân là ai, đang ở đâu và đang làm cái gì...

_Hự hự...

Lâm Tương Y ho sặc sụa, nằm trên giường đau nhói, cả người châm chít khó chịu, hai bàn tay có bao nhiêu móng tay đều muốn cào nát quần áo trên người, cứ thế vấy áo bị cô nhàu cho nhăn nhúm đến đứt hết cúc áo, cơ thể trắng mịn dần dần hiện ra

_Ai đưa cô ta đến đây? Hoắc Kiệt Nam... mau vào đây

Hoa Trạch Siêu đã nhận ra cô có mặt ở phòng của hắn, hắn nhớ thông tin hắn đến đây nghỉ dưỡng chỉ có Hoắc Kiệt Nam mới biết cho nên việc này chỉ có mình anh ta bày ra, cho nên hắn đang rất tức giận vì tên thuộc hạ to gan này, hắn đã nói hắn cực kỳ dị ứng với thể loại ở trên giường hắn uốn éo thoát y còn gì, hắn sẽ ngay lập tức tống cô ra ngoài và khẩu vị của hắn không thấp kém như cô hắn muốn khinh mà không muốn ăn

_Cút ngay cho tôi...

Hắn hung bạo quát tháo, cặp mắt đầy căm thù muốn bóp chết cô, do là thuốc đã ngấm đến độ cao nhất bây giờ hắn có nói gì cô cũng không thể nhận thức được, cho nên hắn rất rất phát tiết, hắn nheo mắt, mặt mày u ám, trên trán chảy nhiều vạch đen dành cúi người bỗng cô lên ném ra ngoài cửa

_Đừng đi... huhu... đừng...

Lâm Tương Y khóc lóc lắm nhảm, giọng nói không giống như kêu gào mà giống đang mè nheo làm nũng, cái đầu ương bướng còn vùi vào ngực hắn, hai tay ôm chặt cổ hắn không chịu buông, hắn dùng chân trước cửa vì hành động này, một loại xúc cảm dâng trào, cô không giống với những người phụ nữ từng làm ấm giường cho hắn, trông cô chân thực và đáng yêu lắm, hắn nhàn nhạt liếc mắt cúi xuống nhìn cô, nơi quần áo xóc xếch chỗ ẩn chỗ hiện da thịt nõn nà, nhất là nơi đang áp chặt vào ngực hắn, chỉ thoáng nhìn thôi bụng dưới của hắn đã kêu gào...

_Cút ra cho tôi...

Hắn gạt mọi cảm xúc vớ vẩn chốt đến đó ra khỏi tâm trí, hắn cho rằng bản thân cao ngạo không phải là người dễ bị dục vọng khơi dậy, hắn vẫn giữ quyết định ném cô ra ngoài, đến lúc chuẩn bị buông tay thả lỏng cho cô rơi tự do thì...thở nhỏ vô thức ngán cao đầu hôn lên môi hắn, cô trong tình trạng này không biết mình đang làm gì nên cứ thế vụng về hôn hắn, vụng về ngậm lấy cánh môi lạnh lùng không muốn phối hợp đấy, phía dưới bàn tay nhỏ của cô còn cố ý kéo áo ngủ của hắn xuống, sau đó còn từ môi hắn dịch xuống cắn nhẹ lên bờ vai cường tráng, loại kích tình này...chưa người phụ nữ nào làm hắn hứng thú như thế...ngay cả An Thuần Hy là vợ hắn cũng không được như vậy, có lẽ cuộc hôn nhân vừa rồi chỉ là gương ép

Tiếp theo Chap 5 Không ý thức được việc mình làm

By Thuytinh103

5. Chương 5: Không Ý Thức Được Việc Mình Làm

Hoa Trạch Siêu thay đổi quyết định, hắn bỗng cô trở lại giường, cô vẫn cuộn lấy hắn không chịu rời, không một tiếng động nào phát ra, tay cô còn bạo dạn cởi áo ngủ của hắn, cô cúi người hôn nhẹ trên khuôn ngực rộng cường tráng, đôi môi nhỏ để lại nụ hôn ngán, hắn đẩy cô xuống giường, vuốt mấy ngọn tóc trên gò má nhìn cho rõ gương mặt dễ thương

_Xem như cô gặp may

Hoa Trạch Siêu cong môi thêu thào, hắn cúi người hôn lên môi cô, Lâm Tương Y mang trong mình hàng trăm ngọn lửa thù hận nên vô ý hoà mình vào nhịp thở với hắn, khi cô tỉnh dậy nhất định sẽ rất đau khổ đến muốn tìm cái chết vì hành động không tự chủ của bản thân, đã quá gan dạ bán mình cho quỷ dữ

Hắn ngậm lấy khoe môi đó từ từ tách ra sau đó tiếp tục tiến lưỡi thần tốc, cô ôm lấy hắn hai tay cào nhẹ lên lưng hắn đón nhận, hắn một tay xé toạt áo của cô, chỉ trong phút chốc cô lơ đãng trước mặt hắn, hắn ngắm nhìn cơ thể xinh đẹp không một tí vết, đã lâu lắm rồi mới có người khơi dậy cảm xúc của hắn, máu

huyết cứ thế sôi sục trong người, cái vật cứng nhắc kia cũng sắp nổ tung vì cơ thể mềm mại này, cộng thêm việc cô cứ nhúc nhích hưởng ứng...nói làm sao hấn không hứng thú cao trào?

_Ừm...

Lâm Tương Y khẽ nghen ngào trong cổ họng, cô phát ra âm thanh vô nghĩa khi hàm răng sắt bén đó cắn một cái để lại dấu trên ngực cô

_Đừng đi...

Cô quyến rũ mời gọi, thứ thuốc này thực sự có công dụng quá mạnh, cô cứ quẩn lầy hấn không rời, còn cả gan ôm chặt hấn, cảm giác mờ ảo tuy không biết người đang ông này là ai nhưng lại không rời ra được

_Rất có kinh nghiệm...là lần thứ mấy rồi?

Hoa Trạch Siêu nheo mắt hỏi, tay vuốt mồ hôi trên trán cô, hấn đoán cô là người của một nhà chứa nào đó trong thành phố, cô lắc đầu hai mắt nhắm nghiền không trả lời, hấn kéo hai chân cô ra xa, để cho hoa huyết hiện rõ, nghĩ là cô đã quá quen với việc phục vụ khách cho nên hấn cứ thế một đường thẳng từ lưng trở xuống mạnh bạo xâm nhập, đưa khúc thịt cương to mạnh bạo đẩy vào không cần nhẹ nhàng thương tiếc, chỉ cần hấn muốn có thể thỏa thích quăng tiền trên người cô

_A...hic...ừm....

Lâm Tương Y nhòm người, hai tay nắm chặt tấm lưng rắn chắc của hấn, cô ôm lấy hấn thở dốc vì đau, thỏ nhỏ đáng thương đến nỗi không biết được là bản thân đã mất đi sự thuần khiết vốn có, cô chỉ biết có cảm giác đau nhói từ bụng dưới truyền xuống và chỉ biết tựa vào người đang ông ở trước mặt cho quên cái đau cực độ, ngày mai đây khi cô nhận thức mình đã không còn hồn nhiên trong sáng thì cõi lòng tan nát vì đã vô tình thuộc về một tên quỷ dữ như hấn mà không phải người cô yêu

_Thì ra là chưa lần nào

Hoa Trạch Siêu như nổ tung vì phần dưới nóng rang thoi thút, hấn có chút bất ngờ, hấn nhìn lỏm máu dưới gra giường, cô gái này cũng thật khác lạ, tuy đau đớn nhưng rất kiên cường một lời kêu đau cũng không có, tận trong tâm hồn thanh khiết của cô sẽ đau buồn vì ngay trong đêm đầu tiên đã trao thân cho một người máu lạnh, cô mãi mãi thuộc về hấn dù không hề mong muốn, ngày mai tỉnh dậy cô sẽ không còn kiên cường như hôm nay

_Bao nhiêu tuổi rồi? Mới vào nghề à?

Hấn đẩy người nhàn rỗi để cơ thể mảnh mai dịu bớt cơn đau, đây không phải lần đầu hấn lấy đi xử nữ, nhưng xem ra cô gái này khá đặc biệt, trông lúc đang hiến rất chân thật ngốc nghếch, đáng thương tội nghiệp vì ngây ngô

_Mười...mười sáu...hức...

Lâm Tương Y to mắt nhìn hấn trả lời, hai tay ôm rất chặt hấn tìm chỗ dựa bình yên, phó thác thân thể cho người đang ông xa lạ khi cô đã thuộc về, đôi mắt ngập nước bị thương vẫn không hé răng than vãn

_16???

Hoa Trạch Siêu há hốc mồm, động tác có phần chậm lại vì cô, hấn đã thật một cô bé chỉ mới 16, thật là không thể ngờ, khẩu vị này quá nặng

_Á...á...

Lâm Tương Y gào lên trong hoang dại, khi bên dưới bị kẹp chặt thúc người, từng động tác như vũ bão xé tan cảm xúc của cô, chìm sâu vào mơ màng không nhận thức

_Hừm...rất ngoan

Hoa Trạch Siêu ngao mạng đẩy mạnh khúc thịt to khỏe đi sâu vào hoa huyết vừa bị khai phá, động tác vì khoái cảm trào dâng nên hành động rất nhanh, đã lâu rồi hấn không có thể hiện bản lĩnh đang ông với ai, không ngờ lại bị cô bé 16 quyết rũ

Hoa Trạch Siêu sau khi thoả mãn hân thoả mái đi vào nhà tắm bỏ lại mình cô vẫn không biết gì đang nhắm nghiền mắt ngủ say vì thứ thuốc tà mị

Sáng hôm sau...

_A...ui da...

Lâm Tương Y tỉnh dậy, cô khó nhọc ngồi dậy, nhìn xung quanh phòng khách sạn đã thấy có rất nhiều tiền bay khắp phòng, cô nhìn thấy bộ quần áo mới trên đầu giường vội vã mặc vào sau đó hốt hải nhật tiền

_A...ui da...

Lâm Tương Y quỵ xuống ôm bụng vì đau, từ bụng dưới trở xuống cô cảm thấy rất đau, nhìn gra giường trắng tinh còn lưu lại một vết đỏ thẫm, cô nghẹn ngào cho số phận bi thảm, vội vàng chạy vào toilet, cô nhìn thấy trên ngực có dấu răng to, đau khổ tủi nhục cô oà khóc

_Hu hu...huhu...

_Mình không còn là Tương Y nữa rồi...

Cô khóc ngất trong tuyệt vọng đến nỗi cô ngã xuống sàn trắng đập vào thành bồn rửa mặt bầm đen

_Hu hu...thì ra bản thân mình thật không đáng được coi trọng

Cô nghẹn ngào bấu chặt mấy vết bầm xanh trên người, cô không muốn nhìn mình trong gương chút nào, vì xấu hổ đau đớn và nhục nhã, khi cô ý thức được chuyện đêm qua cũng là lúc cô xót xa nhất, cô đã không thể cười tươi như hôm qua được nữa rồi. Nụ cười hồn nhiên của cô đã bị quỷ dữ lấy mất rồi.

_Tiền của anh

Lâm Tương Y giữ đúng lời hứa, cô đến nhà Hoắc Kiệt Nam đưa tiền, trông thần sắc nhợt nhạt kém cỏi của cô thật sự rất khó coi, sáng sớm mà nhìn thấy cô chắc không ai muốn bắt chuyện nhất là hai hốc mắt thâm sâu tối tăm

_Cô thấy thế nào? Hoa tổng quá hào phóng phải không? Chị cô không những là thư ký mà còn được trả lương cực cao, trường học của cô cũng được tài trợ số tiền lớn...cô rất may mắn đó nha...

_Chị tôi thật sự không sao rồi chứ?

Nghe đến chị mình, cô liền hỏi, cuối cùng bản thân cô hy sinh cũng được đền đáp rồi, cô quyết định một mình ôm đau đớn để chị cô được hạnh phúc có như thế cô mới yên lòng

Tiếp theo Chap 6 Một tuần trôi

By Thuytinh103

6. Chương 6: Một Tuần Trôi

Một tuần trôi qua trong bình yên, mỗi ngày được nhìn thấy chị mình đi làm vui vẻ, với Lâm Tương Y như thế đã rất hạnh phúc, cô vẫn đến lớp học sau đó đi làm thêm như bình thường

Lại nói đến chuyện ở Tập đoàn...

_Hoắc Kiệt Nam, anh chia cho tôi 3, 7 là sao, trong khi Lâm Tương Y đưa anh không thiếu một đồng?

Trên sân thượng có hai con người đang cãi nhau một nam một nữ hành động mờ ám rất đáng nghi

_Tôi chia như thế là quá công bằng rồi, cô giữ khế ước của Lâm Tương Y thì việc gì tôi phải chia đồng ăn điều với cô chứ?

Hoắc Kiệt Nam cho rằng mình phân chia như thế là hợp lý nên nhất quyết không đưa thêm bất cứ số tiền nào cho Hải Đan cả và rồi...cô vệ sĩ ghê gớm này cũng không vừa...

Hải Đan đi đến một căn phòng, trên cao đề tấm bản bóng loáng...Phòng Tổng Tài

Hoa Trạch Siêu ngồi trên ghế tựa đầu vào thành ghế mắt nhắm hờ, hai tay đan vào nhau

_Có chuyện gì?

_Thưa Hoa tổng đây là khế ước bán thân của Lâm Tương Y, còn một chuyện nữa...

Hải Đan nói nhỏ vào tai hắn về cái việc xảy ra hôm qua, do cô ầm ỨC chuyện số tiền mình không được nhận xứng đáng

_Cô theo tôi bao lâu rồi Hải Đan?

Hoa Trạch Siêu cúi người nâng cằm Hải Đan lên hỏi, đôi mắt quỳnh rũ nhưng chứa đầy sự lạnh khốc

_Đem trả mấy thứ này cho Lâm Tương Y đi, nên sòng phẳng, chị cô ta được nhận đổi lại cô ta qua một đêm ngoài ra đừng có lằng nhằng

Hắn hất mạnh tờ khế ước của cô xuống bàn, với hắn tình một đêm sẽ không có lần thứ hai, cái tính dứt khoát quyết đoán của hắn sắc bén như lưỡi dao, từ trước đến giờ chưa có ai làm hắn thay đổi tính cách

Ở lớp, có một bài tập toán cô không hiểu nên sau giờ học cô tìm thầy Phong Tước nhờ thầy giải hộ, thầy là bạn học của chị cô nên thầy rất quý cô vì cô ngoan ngoãn và chăm học

_Tương Y, em tìm thầy à? Lại có bài tập không hiểu hay sao?

_Đúng ạ...bài này em không hiểu

_Ngồi xuống trước đã, thầy có cái này cho em

Phong Tước lấy trong túi ra cây bút màu đỏ, anh tặng cô, cô vừa thấy cây bút đã rất vui mừng

_Cây bút đẹp quá

_Em thích là được rồi, đưa thầy xem...bài nào em không hiểu

Phong Tước rất nhỏ nhẹ với cô, anh và cô thân quen với nhau nên rất tự nhiên, anh đối với cô là thần tượng, là người cô rất ngưỡng mộ

Hết giờ học, cô đến Tập Hoa Vũ đón chị Tương An, thật ra thì cô không hề muốn đến cái nơi này nên cô thường đứng ở ngã ba đầu đường đợi chị mình

_Chị Tương An...

Thấy có bóng người thấp thoáng sau ngọn cây cô đoán là chị mình nên vui vẻ gọi không ngờ là nhầm người, cô nhận ra người này từng đập cô một cái, đó là Hải Đan

_Ồ...cô...cô muốn gì? Hãy nói với Hoa Trạch Siêu là tôi và anh ta không còn gì nữa, bảo người đằng ông đó đừng có hành xử như trẻ con như thế, tôi khinh...

Hải Đan chưa kịp nói gì, Lâm Y đã nói một tràng dài, vừa nhìn thấy thuộc hạ của hắn cô đã có linh cảm không tốt, trong mắt cô kẻ xấu xa này rất nguy hiểm

_Hải Đan, con bé này là ai? Mặt mũi rất xinh nhưng có vẻ rất nặng lời với A Siêu???

Phạm phu nhân đến Tập Đoàn Hoa Vũ thăm con trai, vừa lúc bà nhìn thấy có người to tiếng nói về con trai mình, sau cuộc hôn nhân đó bà đang ra sức tìm cho Hoa Trạch Siêu một người vợ khác

_Thưa Phạm phu nhân đã làm phiền người rồi, mời đi lối này Phạm chủ tịch đang đợi ạ

Hải Đan khéo léo tươi cười nắm tay mẹ hắn mời vào trong, không để bà phát hiện ra chuyện qua lại của hắn

_Người đó là Phàm phu nhân? Bà ấy đẹp và hiền quá sao lại sinh ra một tên biến thái như hần, thật vô phúc

Lâm Tương Y âm ỨC lảm nhảm, vừa nhìn mẹ hần đã rất có cảm tình chỉ tiếc hần quá hung hăng, nghĩ đến chuyện xảy ra cô biết do mình tự tìm đến nhưng vẫn không tìm được nước mắt ghen ngào vì nghèo nên phải hủy hoại thân thể trong tay hần

_Chát...

Hải Đan nghe cô nói xong thì ngay và liền cho cô một cái tát rõ đau vì tội dám ăn nói hồ đồ trước mặt Phàm phu nhân cao quý, Phàm phu nhân giật mình vội chạy đến ôm lấy Lâm Tương Y, trông thấy cô nhỏ nhắn trong bộ đồng phục đến trường rất đáng yêu sao lại tát cô một cái ỪNG ĐỎ làm xấu gương mặt dễ thương

_Con có sao không? Thuộc hạ của A Siêu thật quá đáng, cái thằng nhóc này tính khí cũng thật ngang ngược, được bố nó dung túng mãi nên bá đạo, ỨC HIẾP TIỂU nha đầu thật giống bố nó năm xưa

Phàm phu nhân phân trần, bà an ủi, sẫm soi rất kỹ vết ĐỎ trên mặt Tương Y, cô chỉ biết cúi mặt khóc nức nở vì Ề CHỀ

_Phàm phu nhân, Phàm chủ tịch đang đợi

Một thuộc hạ thân cận cúi người thông báo, vì không có thời gian nên bà chỉ kịp để cho cô cái khăn mùi xoa rồi bỏ đi

_Hừ...Hoa tổng có ý tốt muốn trả khế ước này...hôm nay có lẽ...cô ta quá ngu dốt cho hành động này...

Hải Đan biểu môI nhún vai nhìn cô, cô ta thầm khen cho sự gan dạ của cô

_Đầu cô không có não à?

Hải Đan tiến gần về phía cô hỏi, cô run rẩy lùi về phía sau

_Tôi chưa bao giờ thấy Hoa tổng như vậy...

Hải Đan cứ thế xướng đến lần ác cô, cô cứ thế mất đà lùi dần về phía sau đến khi cả cái lưng của cô đập vào một vật cứng, cô xoay người về phía sau, đó là chiếc siêu xe màu đỏ hiện đại, trên xe cô thấy rõ Hoa Trạch Siêu đang từ từ bước xuống xe, cái dáng người cao hơn cô rất nhiều đang dần dần tiến về phía cô, vẻ lịch lãm trong bộ vest đen đang bao phủ cô, như đoán trước được tình hình nên hần đã bày sẵn một kế hoạch

_Hoa...Hoa...

Đến bây giờ cô vẫn còn rất ngượng khi gặp lại hần, tuy là cô không nhớ rõ nội dung ngày hôm đó, nhưng cứ tưởng tượng cô gần gũi người này là cả người cô run lên, run đến độ lắp bắp không nói nên lời

_Cô có muốn thấy phim nóng của chị gái cô và thầy giáo cô ngưỡng mộ ra sao không?

Hải Đan mở cho cô xem màn hình máy tính bằng chiếu cảnh thầy giáo Phong Tước đang đón chị cô đi làm về, hần đã cho thuộc hạ nói với chị cô rằng cô bận việc nên nhờ thầy Phong Tước đón chị cô giúp, còn bây giờ hần đứng đây trước mặt cô để trừng phạt cô vì đã nghĩ hần xấu xa, nếu lúc đầu cô im lặng nghe hết chuyện trả khế ước từ Hải Đan thì đã không có chuyện quái gở này xảy ra rồi

_Anh...

Tiếp theo Chap 7 Nỗi đau chất chứa

By Thuytinh103

7. Chương 7: Nỗi Đau Chết Chứa

Hoa Trạch Siêu đến gần cô, một tay nâng cằm cô lên bóp mạnh, cô nhăn nhó nắm lấy cánh tay đầy lực đó, ánh mắt sợ hãi bị cặp mắt lạnh tựa băng dưới hồ nuốt trọn

_Có gì đau bằng nhìn thấy cảnh này lặp lại trên người chị cô và cùng với tên thầy giáo cô quý trọng

Lông mày kiếm nhíu lại, hấn nhìn cô gái nhỏ bé trước mặt, một tay của hấn cũng có thể khiến cô chết ngạt

_Bỏ...tôi ra...huhu...không được làm hại chị tôi....không được động đến thầy giáo của tôi...tư cách của anh còn không bằng một góc của thầy

_Cái gì?

_Ax...

Hoắc Kiệt Nam há hốc mồm, anh ta kiêu như bị đóng băng và hạng hấn lời với cô, cả Hải Đan cũng phải loay hoay tìm thuốc trợ tim vì khiếp sợ, chưa một ai từng nghĩ chứ đừng nói gì đến chuyện sẽ phát ngôn như thế với hấn, có cô...đúng là tuổi trẻ tài cao

_Không bằng một góc???

_Hự...

Hấn tức quá liền buông tay đẩy cô một cái ngã ra đất, từ lúc sinh ra đến bây giờ chưa có kẻ nào đi so sánh hấn với ai vậy mà cô...đây đúng là một đòn mạnh đánh về phía hấn

_Hoắc Kiệt Nam, tôi muốn tối nay phải có những bức ảnh nóng bỏng của Lâm Tương An và Phong Tước, ngày mai cứ bost đầy ở trường học và tập đoàn

Hấn lạnh lùng ra lệnh, xem như lần này cô chọc giận hấn thực sự rồi, tản băng trên mặt hấn khó mà phá tan ra được, bây giờ cô biết cách tốt nhất không phải là đối đầu với hấn mà là nhẫn nhịn khuất phục vì những người thương yêu của cô

_Hoa tổng...đừng làm hại chị tôi...xin đừng, thầy Phong Tước càng không liên quan huhu...

Cô ôm lấy chân hấn cầu xin, cô tha thiết hai hàng nước mắt ngắn dài ngược đôi mắt long lanh nhìn hấn, hấn khó chịu trong lòng nhìn cô gái đeo theo hấn dai dẳng

_Xin anh...là tôi sai...là tôi sai...xin anh...

Cô vẫn kiên nhẫn cầu xin hấn, hấn không nhìn đến cô, chân hất mạnh mặc kệ cô, hấn bỏ lên xe, tản băng ngàn năm đúng là người khó lòng

_Đưa cô ta đến khách sạn Tư Tư cho tôi

Hoa Trạch Siêu lái xe bỏ đi, vậy là cô biết số phận mình ra sao rồi, cô khóc hận không thể đem hấn ra xử tử, ngẫm nghĩ thấy số cô đen đủi quá, chọc giận ai không chọc lại nhằm vào bos lớn của thành phố

Khách sạn Tư Tư, phòng cao cấp nhất trên sân thượng tầng 10

Hoa Trạch Siêu ngồi trên giường nhăn nhó, hấn cởi áo vest, nới lỏng cà vạt, như trút bỏ khối bụi ngoài đường, hấn cởi hai cúc áo trước ngực để lộ cơ ngực chuẩn thu hút

_Hôm đó cô thế nào? Hôm nay cứ như thế

Thoáng nhìn thấy cô được thuộc hạ hấn đẩy vào bên trong, hấn ngã người ra phía sau chống hai tay lên giường ra lệnh

_Làm như hôm đó là thế nào? Hức...

Lâm Tương Y ngây thơ như không hiểu chuyện, cô gạt nước mắt một mình đứng nép bên cửa sổ không dám đến gần người đàn ông kia, quá cộc cằn thô lỗ, người ta mới mắng có một câu đã âm thầm để bụng, nhỏ mọn thật...

_Chết tiệt...

Hắn ném chai rượu xuống sàn, chai rượu nổ tung, thứ nước có nồng độ cao văng lên mặt cô, cô giật mình run rẩy không dám lên tiếng, hắn quá hùng hăng, bản chất còn rất nóng nảy, nếu cố chọc giận chắc có lẽ cái thân người nhỏ bé của cô cũng chẳng còn nguyên vẹn

_Cô không biết, vậy chị cô biết có đúng không? Dem Lâm Tương An đến đây...

Hoa Trạch Siêu đứng dậy, hắn vòng tay từ từ cởi từng cúc áo sơ mi, sau đó mở điều hoà đến lạnh hết cỡ, với hắn ngay bây giờ thời tiết rất nóng, nóng đến nỗi hắn muốn tàn sát tất cả

_Đừng mà...đừng động đến chị tôi, cầu xin anh, huhu...

Cô sợ quá chạy đến gần hắn, không còn cách nào khác cô ôm lấy hắn cầu xin

_Đồ ngu ngốc

Hắn mắng cô, càng ngày càng tức giận, hắn ghét nhất phải nói nhiều, mà nếu nói ít thì cô lại không hiểu, thoáng nghĩ đại boss như ta mà có ngày gặp phải loại người chậm tiêu như cô sao? Chỉ nghĩ thôi lồng ngực hắn tức đến tột đỉnh

_Tôi sai rồi...xin anh...bỏ qua cho tôi...huhu...chị tôi không có liên quan, thầy Phong Tước lại càng không

_Lúc này cô nói tới không bằng một góc của tên chết tiệt đó, vậy theo cô một góc cô nói là bao nhiêu? Hả???

Hắn đẩy cô xuống giường, hắn cúi người chống hai tay xuống giường vòng qua eo cô, hơi thở nặng nề tản ra khí chất đáng sợ, Tương Y run rẩy, hai cánh môi tái đi, đôi mắt long lanh nhìn hắn cầu xin, ánh mắt này nghẹn ngào, uất ức...và làm người khác phải suy nghĩ, có chút quan tâm thoáng qua...

_Là tôi sai...tôi không nên ăn nói như vậy...hic...

Lâm Tương Y thật sự rất muốn sĩ vào mặt hắn rằng...anh là loại còn thua cả cầm thú...mãi mãi không bằng được với thầy giáo...nhưng rốt cuộc cô phải ngậm đắng nuốt cay nan nỉ hắn...để hắn tha cho những người cô thương yêu, chỉ là cô nói lên suy nghĩ của mình nào ngờ hắn cao ngạo không chấp nhận, xưa nay quen nghe những lời ca tụng, nay gặp phải một nữ sinh mắng mình thậm tệ, Hoa Trạch Siêu đứng làm mở rộng tầm mắt

Cô dám quên hết chuyện hôm đó à?

Hoa Trạch Siêu đẩy cô nằm xuống giường, hắn kề sát cô hỏi, gương mặt góc cạnh nghiêng đầu đẹp mê hồn nhìn cô, cô thất vọng lại nghĩ...trên đời này có loại người tính tình tỉ lệ nghịch với sắc đẹp như vậy sao? Anh ta là một ví dụ điển hình.

_Tôi...tôi thật sự không nhớ...và cũng không muốn nhớ...huhu...

Cô khóc nức nghẹn ngào, hai chân cổ nhúc nhích thoát khỏi hắn, hắn như ma quỷ thăm khốc làm sao cô có thiện cảm và đủ kiên nhẫn để nhớ đến chuyện hôm đó được, đó chẳng khác nào cơn ác mộng

_Nếu mình biết chuyện hắn trả lại khế ước cho mình thì đã không có chuyện như hôm nay xảy ra huhu...

Lâm Tương Y suy nghĩ tự cho thấy bản thân quá đại dốt, nhìn hắn bây giờ chẳng khác gì thú dữ muốn ăn thịt người, hắn đã tóm lấy cô rồi, còn rất gần cô nữa, thế nào dục vọng cũng nổi lên muốn cô

Tiếp theo Chap 8 Nỗi đau chất chứa 2

By Thuytinh103

8. Chương 8: Nỗi Đau Chất Chứa 2

_Xin anh...tha cho tôi đi, anh đã nói là không thích loại con gái như tôi hay sao? Tôi quê mùa đâu có bằng tiểu thư quyền quý, xin anh...nghĩ lại đi huhu...

Lâm Tương Y rút người vào chăn nói nhỏ, cầu mong hấn nghĩ lại rồi tha cho cô, một lần với cô là quá đủ đau thương đó cô vẫn chưa quên

_Cô nói đúng, loại như cô không phải khẩu vị của tôi, nhạt nhẽo

Hoa Trạch Siêu bỏ tay cô ra hấn đứng dậy, mặc lại áo sơ mi nhưng không cài cúc, hấn ngồi trên ghế ung dung châm điếu thuốc hút...

_Vậy tôi có thể về được chưa?

Cô đến gần hấn, cúi người hỏi, cô muốn về nhà, này giờ bị hấn dọa đúng là rất sợ rồi, nhìn cô gái đầu tóc rối bởi hai mắt thất thần đúng là làm hấn mất hết cả hứng thú

_Muốn về sao? Chưa có ai dám đem tôi ra so sánh, vậy cô nghĩ cô thể nào đây?

Hoa Trạch Siêu đúng là người thù dai, cô có nói làm sao hấn cũng không tha cho cô, thế là xong bao nhiêu tia hy vọng của cô bị dập tắt

_Nhưng mà...

_Ồi...

Cô chưa kịp nói đã bị hấn kéo vào ngực, cô mất đà cái mông đặt lên hai bắp đùi hấn, hấn thấy tư thế này của cô khiến hấn cực kỳ hài lòng

_Hoa tổng..Hoa...huhu...

_Ngậm miệng lại...

Hấn máu lạnh nhét điếu thuốc vào mồm cô làm cô ho sặc sụa, cô giãy dụa càng bị hấn nhét sâu hơn

_Huhu...Ặc...tha...tha cho tôi...

_Tôi rất ghét phụ nữ nói nhiều

_Hải Đan...

Hấn vừa gọi thuộc hạ của hấn đã xuất hiện, cô ta cực kỳ bất ngờ vì vừa trông thấy cảnh tượng boss lớn của cô quần áo chỉnh tề, cả Lâm Tương Y cũng không sút mề chỗ nào...chẳng lẽ chỉ ăn bánh uống nước trà trò chuyện thôi à? Quái đàng...Hải Đan không tin được với tính tình như ma quỷ của hấn có thể bỏ qua cho cô sao? Hay hôm nay hấn không ăn mặn???

_Tôi muốn tắm nước nóng, sau đó mới từ từ suy nghĩ xử cô ta như thế nào

_Vâng ạ, tôi hiểu rồi

Hải Đan hiểu ý, liền đi chuẩn bị nước nóng, đó là phòng tắm rộng hơn ngôi nhà của cô nữa, bên ngoài toàn kính thủy tinh, bên trong có một bể tắm bằng đá hoa cương tinh xảo, dưới làn nước ấm còn có rất nhiều hoa hồng, hấn thư giãn cởi bỏ áo khoá lụa dài, từ từ ngâm mình vào nước ấm, rất thoải mái

_Chà lưng cho tôi

_Vào trong đi

Hấn ra lệnh, Hải Đan đẩy cô vào trong, cô hoảng hốt không muốn bước vào

_Không...không...tôi không muốn nhìn...

_Cô không được lựa chọn

Hải Đan mạnh tay đẩy cô vào trong, bên trong trơn trượt cô ngã nhào xuống bể tắm, nước ấm trong bể bị cô làm khuấy động rất mạnh...

_A...Ừp...

Cô luống cuống úp mặt xuống bể uống nước rất nhiều, đã vậy tay chân vụng về còn hươ loạng xạ, và nguy hiểm nhất là trong lúc mất đà cô đã nắm trúng bắp đùi hắn, hắn kéo tay cô dậy, vì cô tiếp xúc trực tiếp với da thịt hắn làm hắn có chút cảm giác rạo rực, phần thịt ấy còn rất gần cái kia...

_Tôi xin lỗi...

_Đầu cô toàn bã đậu hay sao?

Hắn nhíu mày nghiêng răng nhìn cô, nhìn cơ thể yếu ớt bị nước làm cho ướt cả bộ váy dính chặt vào người, chỗ nào không cần phơi bày bây giờ dần phơi bày, hắn phiền não thở dài sao cô không thể như cái đêm đó cứ cuốn lấy hắn chứ? Thật là mất hứng

_A....a....

Lâm Tương Y thét vào mặt hắn, cô hoảng loạn vì bây giờ dưới làn nước mỏng cô đang ngồi trên đùi hắn, cô tiếp xúc với người đàn ông không mảnh vải che thân còn rất...rất gần, mà phải nói Lâm Tương Y khá là ngơ ngác trước cơ thể đẹp đến cuồng dại của hắn, đúng là đại thiếu gia có khác, biết là cô đã nhận thức ra được hắn cười khẩy đặt tay trên cái nơi pháp phồng của cô rất tự nhiên mà nhào nặng

_Thế nào? To hơn cô ao ước à...Vừa lòng cô không?

_Bỏ tay...bỏ tay...

Cô ngượng đỏ mặt, lỗ mũi cay cay vì nước, liền bảo vệ cái phần bị hắn chiếm lấy, bàn tay ôm chặt trước ngực bảo vệ

_Cô ngăn được tôi hay sao?

Hoa Trạch Siêu siết mạnh tay, hai mắt nhìn cô đến độ ánh mắt đó có thể xuyên qua lớp vải mỏng nhìn vào tận bên trong, lại là loại xúc cảm thoáng qua, người hắn bắt đầu nóng lên

_Mau...còn không biết làm gì à?

_Hức...hức...

Lâm Tương Y ầm ỨC vì phải tiếp xúc với hắn trong trường hợp này, loại đàn ông không biết ngượng, còn tỏ ra dâm dăng thích thú...cô hận...rất hận

_Có phải do tính cách anh quá lỗ mãng, khô khốc thiếu tình cảm cho nên vợ anh mới ra ngoài tìm người khác? Có ai muốn sống với một người như vậy?

Lâm Tương Y ghen ngào nói nhỏ, cô chỉ là hiếu kỳ mới vô tư hỏi nào ngờ hắn hung bạo giận đỏ cả mặt, còn cho rằng cô tự dưng chạm vào vết thương lòng của hắn

_Cô dám hỏi???

Hoa Trạch Siêu đúng là rất thô bạo, một người đàn ông nguy hiểm nhất thành phố lại bị vợ cấm sừng thử hỏi có điên tiết tàn sát hay không? Lại còn bị cô bé hỷ mũi chưa sạch bàn tán hắn đưa tay bóp cổ cô kéo đến gần đe dọa nạt

_Hôm nay tôi cho cô chết....

Hoa Trạch Siêu không giữ được bình tĩnh, hắn kéo học tử trong phòng tắm rút súng lên còi chìa vào trán cô

_Bắn đi, để mọi người ngoài kia nhìn thấy Hoa tổng thích trút giận lên người khác như thế nào? Bất cứ ai hỏi đến đều bị bắn chết, tôi không tin khẩu súng của anh che được miệng đời

Lâm Tương Y nhìn sâu vào đáy mắt tổn thương của hắn tuy lạnh lùng vô độ nhưng không giấu nổi sự cô đơn thất vọng, trái tim ầm trong lồng ngực đóng băng sẽ mãi bị vùi lấp

_Đoàng....

Tiếng nổ lớn vang lên trong phòng tắm, bên ngoài cả một đoàn thuộc hạ thở dài chờ lệnh, có lẽ ai cũng biết cô gái trẻ đã chết dưới tay hắn, bên trong đâu ai biết hắn đã thu súng lại, phang mạnh lên tấm gương

trước mặt biểu lộ tức giận, cô nói đúng miệng đời không che hết được, hấn sẽ nhần nại một lần điều tra sau đó kết liễu kẻ cầm chừng hấn cũng chưa muộn

_Tất cả phụ nữ tôi gặp qua đều lằng lộn, cô cũng có khác gì? Ở trường đã ngủ với bao nhiêu người rồi???

Chap 9 Quả dâu đỏ

By Thuytinh103

9. Chương 9: Quả Dâu Đỏ

Sau lời nói của cô làm hấn khó chịu, từ hôm nay hấn sẽ chăm chỉ chau chuốt hành hạ cô hơn, là 1 người để bụng hấn sẽ không bỏ qua cho cô vì dám nhận xét về hôn nhân của hấn, thường ngày đã mất lòng tin và ghét bỏ phụ nữ nay sẽ chuyển hết tất cả bức bối lên đầu cô dồn sức ức hiếp

Lâm Tương Y ngồi trước mặt hấn, cô lấy cái bông tắm nhẹ nhàng áp trước khuôn ngực rắn chắc của người nào đó, từ từ lên xuống như nô lệ phải phục tùng khi hấn tắm, nếu không nuốt nước mắt im lặng thì đây là lần cuối cùng cô còn giữ được hơi thở

_Mạnh tay lên

Hấn nhắm mắt tận hưởng, bàn tay nhỏ cố gắng dùng sức lau mạnh hơn, hấn thấy thoải mái hơn rồi, rất thích cái kiểu bàn tay mềm mại chà trên ngực hấn, cô vẫn thể không ngừng khóc, cho đến khi giọt nước mắt lằng xuống ngực hấn, nóng bỏng hấn mới phát hiện cô đang khóc, hấn trừng mắt dọa cô ý nói là...

_Không phải ai muốn đến gần nhìn body chuẩn của ông cũng được đâu, đồ ngu dốt

Trong đầu hấn mắng chữi thậm tệ như thế đấy, hấn còn có ý định phải dạy dỗ cô nhiều hơn nữa, sô cô khổ khi không đất tội với người như hấn

_Huhu...

Cô cực kỳ khó chịu và ngượng ngùng khi phải ở cùng hấn gần gũi kiểu này, cô muốn thoát khỏi chỗ này nhưng không làm sao chạy được

Bỗng động tác cô dừng lại, hấn từ từ mở mắt xem cô giữ trò gì đây, thì ra do cô ngủ quên, cô chớp mắt còn ngã vào ngực hấn nữa

_Thế này cũng ngủ được hay sao?

Hấn thở mạnh một cái, nhìn cái đầu có mớ tóc lộn xộn tựa vào ngực hấn ngủ rất thoải mái, hấn im lặng không nói hai tay bế cô dậy, đặt trên thành bể tắm

_Hơ...

Cô mở mắt, nhìn xung quanh đã thấy mình bị hấn bế lên khỏi mặt nước, cô bắt gặp ánh mắt gian tà của người nào đó đang nhìn cô kêu gào...muốn cô rồi đó...

_Không...

Cô thét lên, thì bị hấn giữ chặt, hấn nhanh chóng xé toạt cái váy mỏng của cô, không ngần ngại cứ gián mắt vào cặp đùi thon của cô, cô lắc đầu không muốn để hấn đạt được mục đích, cô nhắm mắt không dám nhìn cái vật khủng khiếp ở trước mặt, hôm trước bắt đất dĩ là bị thuốc điều khiển, còn bây giờ cô không muốn bị hấn đem ra làm trò vui nữa đâu

_Thư giãn đi, vì cô cả gan hỏi đến vợ cũ của tôi cho nên tôi ban tặng cô cái này

Hoa Trạch Siêu nói xong, liền đến gần tủ lạnh mở cửa lấy ra một đĩa dâu đỏ ngọt lịm, cánh môi mở ra cắn một cái, vị dâu thật tươi mát

_Cô cũng thử đi, rất ngọt

Lâm Tương Y nhúu mày nhìn ngó, con người hần quái đăng đến vậy sao? Bổng đừng ăn dâu còn lịch sự mời cô??? Nào ngờ... nhìn thấy biết là hần muốn nhét nó vào huyết đạo của cô, cô lắc đầu xua tay miệng ú ớ ý bảo hần đừng đối xử với cô như vậy, chỉ là cô lỡ lời sao hần ngang ngược quá vậy? Nhưng hần đầu mòng, hần túm tóc cô kéo xuống sàn tay cầm quả dâu đỏ nhét mạnh vào huyết đạo nhỏ, do cô mới 16, huyết đạo còn rất nhỏ chưa giãn nở, lúc hần đẩy quả dâu vào cô cảm môi cúi mặt đau đớn, một cái đau thấu xương tủy, rất rát, hần còn thô lỗ đẩy quả dâu rất nhanh và mạnh như một trò đùa thỏa mắt, trông thấy cô chịu không nổi quả dâu vừa lạnh vừa đau buốt hần cười sảng khoái hưởng thụ thú vui, Lâm Tương Y như chết đi sống lại nắm chặt cổ tay hần yếu ớt cầu xin hần hãy dừng lại, bên trong cô bị khai phá một cách tàn bạo, huyết đạo bị quả dâu cọ sát đau đớn khủng khiếp, mỗi lần đẩy vào như sẽ rách ra, cô rã rời xanh mặt, hơi thở yếu dần như sắp chết

_Phụ nữ dâm đẳng như cô phải có kết cục này

Hoa Trạch Siêu cầm bảo bối to lớn cứng cáp nhòm lưng hất vào miệng cô, hần ra lệnh cho cô phải chăm sóc nó, thấy cô cảm môi đến chảy máu chứ không chịu ngậm lấy bảo bối làm hài lòng hần, hần càng quyết liệt đẩy quả dâu mạnh và nhanh hơn bao giờ hết, chủ yếu muốn cô nhún nhường khuất phục, Lâm Tương Y nắm chặt cổ tay hần khẩn cầu, ánh mắt đau thương chan hòa nước mắt trắng xóa như màu máu vô hình đang chảy trong tim, cô mong hần nghĩ lại xin đừng hành hạ cô nữa, hần nhấn tâm không để ý, cứ như thế nắm tóc cô kéo về phía bảo bối đang vương cao, cô đau đến toát mồ hôi hột, run rẩy cả thân thể mềm nhũn kiệt sức, cô không ngờ hần lại độc ác với cô như vậy, cô nhắm mắt cơ hồ sắp ngất đi, mặt mày tái xanh tái nhợt cũng không còn chịu được nữa, như không để cô yên bình hần rút quả dâu ra ngoài, hừ lạnh rồi nhét khúc thịt cương to vào trong huyết đạo đau rát đã bị vật cứng làm cho tổn thương

_Um...

Cô nắm chặt cái đằm rách rưới thống khổ cắn lưỡi đau điếng, bên dưới đã không còn chịu được nữa, cô thấy từ phần bụng trở xuống như mất cảm giác, cô nghĩ rằng mình đã chết trong đau đớn hần ban tặng, riêng về hần thì cực kỳ vui vẻ, trò này mỹ nữ nào cũng thích và hần cho rằng cô cũng không ngoại lệ

Tiếp theo Chap 10 Ra điều kiện

By Thuytinh103

10. Chương 10: Ra Điều Kiện

Sau khi mọi thứ xong xuôi, hần bế cô lên giường, nhẹ nhàng đặt cô xuống, hần ngắm nhìn cô hồi lâu, cô không thích ánh mắt gian tà đó nên vội liếc mắt sang nơi khác, hần cứ nhìn da thịt phơi bày, trên người cô bây giờ chỉ toàn vết tích của hần, cô liền dùng tay che đậy, vì đến cả váy áo hần vẫn chưa chịu trả cho cô

_Tôi lạnh...huhu

Lâm Tương Y ghen ngào vì bị ức hiếp vẫn không thể làm gì, chỉ biết khóc thật nhiều, hần chớp hàng mi đen cong vút khẽ cười lấy cái chăn quấn quanh người cô, hần ở đối diện cô buộc cô nhìn hần mà không được lơ đãng nhìn về nơi khác

_Hoắc Kiệt Nam...

Hần búng tay, lập tức thuộc hạ xuất hiện, cô hoảng sợ vì bộ dạng bây giờ nên vội rút người kéo cái chăn lên cao nép sau người hần

_Hắc chủ tịch...có chuyện gì ạ?

Hoắc Kiệt Nam nhìn đồng chăn gối lộn xộn cũng đoán được chuyện gì xảy ra, anh ta cười tươi vui vẻ, tâm trạng của boss lớn đang vui vẻ xem ra mọi thứ bắt đầu thay đổi rồi

_Lần đầu tiên nhìn thấy Hoa tổng cười đầy ả, cô gái này rất có tầm năng

Hải Đan biết nói lời ngon ngọt xu nịnh nhưng không lộ liễu như Hoắc Kiệt Nam, anh ta thì lại cho rằng Lâm Tương Y không có khả năng đó, đầu ai biết rằng giữa hai người đã rất kịch liệt

_Cô ta thì có là gì?

_Là do anh ta bắt tôi viết khế ước bán thân, còn bắt tôi trả tiền hoa hồng rất cao...cho nên mới xảy ra chuyện hôm nay, tôi muốn về nhà...tôi muốn về nhà...

Lâm Tương Y ở trong chăn làm loạn nói khê, giọng nói ầm ập rất lọt lỗ tai hắn

_Thiếu gia...cái này oan quá...

Hoắc Kiệt Nam sợ hãi nhìn hắn, anh nhìn ra mức độ sát thương cao khi động đến cô, vì bây giờ có vẻ sau hai đêm xxx, vị trí của cô đã lên cấp rất nhanh, đã nhiều lần Hoắc Kiệt Nam đem phụ nữ đến cho hắn nhưng chẳng ai có thể vượt qua được như Lâm Tương Y

_Có thật như vậy?

Hoa Trạch Siêu khoát tay qua cái cục chặn trắng toát bên cạnh, hắn vui vẻ tâm trạng rất tốt

_Không phải..không phải...Lâm tiểu thư cô ăn nói cho cẩn thận, là hoạ sát thân đấy

_Đem 100 tờ chi phiếu đến nhà Lâm Tương Y, muốn đền bao nhiêu tùy ý, sắp xếp cho Lâm Tương An phòng làm việc tốt một chút...

Hoa Trạch Siêu ra lệnh, hắn ngồi trên giường, thanh thoi bấm điện thoại, gương mặt toả ra ánh sáng ầm ập mà xưa giờ chưa bao giờ như thế, hành hạ người ta thì vui vẻ lắm, hắn có biết cô tủi thân cỡ nào chỉ muốn dùng đĩa dâu kia nhét đầy mồm hắn

_Vâng ả

_Số của Lâm Tương Y thật tốt

Hoắc Kiệt Nam chép miệng tiếc rẻ, sau đó hắn bảo tất cả thuộc hạ lui xuống, khi chỉ còn có hắn và cô hắn kéo cái chăn xuống

_Tôi muốn về nhà, mau trả váy áo đây

_Phiền phức...

Hắn cau mày kéo ngăn tủ lấy ra bộ váy đưa cho cô, hắn kiên nhẫn đợi cô thay váy

Hắn ngồi trên ghế, hai tay mở laptop xem lô đất ở khu B, cô thay xong bộ váy bước ra ngoài nhưng không dám bước đến chỗ hắn đang ngồi

_Đến đây...

_Ồ tôi...

_Mau đến đây

Hoa Trạch Siêu hất cái laptop xuống sàn, tính khí hắn bao giờ cũng thế nóng nảy bá đạo, cô không muốn chọc giận hắn vì còn muốn về nhà cho nên đành rón rén đến gần

_Huhu...

Hắn kéo cô ngồi trên đùi hắn, sẵn tiện hắn vòng tay ôm ngang eo cô

_Người em là nước mắt ả, cứ động đến là khóc?

Hắn lau nước mắt trên mặt cô, nhỏ nhẹ mềm mỏng, đối xử rất khác với cô

_Sau này ở đây làm tôi vui vẻ, tôi trả em sống tiền cao nhất em muốn

Hắn véo nhẹ lên gò má cô, thích thú giữ cô trong ngực, mùi tóc của cô làm hắn rất dễ chịu, hắn đem hơi thở nam tính phả vào cổ cô, đúng hơn là làm cô rùng mình

_Làm cho anh vui về? Tôi không làm chuyện đó, tôi còn đang đi học, sau khi học xong tôi tự kiếm ra tiền không cần phải làm cái chuyện ám giương như anh nói, tôi không cần

Lâm Tương Y bức xúc đứng dậy, cô nói to khí thế, cương quyết không lệ thuộc hắn, hai mắt còn rất căm ghét nhìn hắn

_Nói lại xem...

Hắn đứng dậy, thân người cao lớn làm cô hơi run sợ, hắn lén ác cô, hắn nghiêng răng hỏi lại, tâm tư rồi bởi sao cô không thể như những người phụ nữ kia đều sẵn lòng phục vụ hắn, cô làm hắn tức quá nếu cô không khuất phục thì hắn giết cô mất

_Ồ tôi...

Cô định gân cổ lên cãi nhưng nhớ lại mấy ngày qua rất tệ hại nên không dám, cô đành dùng kế trì hoãn để đánh lạc hướng vậy

_Cho tôi...cho tôi hai ngày suy nghĩ

_Hai ngày? Quá lâu...không được

Hắn bắt bỏ ý kiến của cô, biết tính khí ngang ngược nói là sẽ hành động của hắn nên cô đành dỗ ngọt

_Xin anh...Tôi vẫn còn học ở trường, phải sắp xếp thời gian...

Lâm Tương Y nắm tay hắn nài nỉ, bàn tay mềm mại nhỏ nhắn không rời hắn, ánh mắt còn đáng thương tội nghiệp hắn làm sao đành lòng bắt nạt cô, ngay khi tâm trạng đang tốt nên hắn có thể cho qua

_Em có hai ngày

Nói là hai ngày thật ra là để cô suy nghĩ cho vui, đã trở thành tâm điểm của hắn thì cô cố chạy đâu cũng không thoát, Lâm Tương Y khốn khổ chỉ còn hai ngày để tự do, trước khi cô trở thành tình nhân ngày đêm bị hắn vùi dập dưới thân

Trước khi để cô về hắn còn bá đạo cưỡng hôn cô, miệng đắng lưỡi khô bị hắn càn quét đến mất hết không khí, bàn tay quấy nhiễu còn cho vào áo cô sờ soạn lung tung làm cô đứng không vững nhún vai sợ hãi

_Anh ta còn muốn mình bao nhiêu lần đây? Hức...ác quỉ...

Hắn ôm lấy cô, hai bàn tay ấm áp giữ chặt cô, đầu nghiêng sang phải chớp hàng mi rậm, hắn trong tư trang áo sơ mi đen quần tây đẹp hút hồn nếu tính tình hắn không quá xấu chắc có lẽ cô đã liêu xiêu trước vẻ đẹp này rồi.

_À khoan đã....

Khi cô đã ra đến cửa chuẩn bị tung bay như con chim sổ lồng về với tự do thì bị giọng nói ma quỷ kéo lại...

Có... chuyện gì?

_Nhìn xem, cái nào đẹp?

Hoa Trạch Siêu mở một cái tủ lớn cao đến chạm trần nhà, trong tủ có rất rất nhiều con dấu bằng vàng, nhìn kỹ cô nhận ra tất cả đều mang tên hắn nhưng có nhiều kiểu khác nhau

_Cái...cái nào cũng đẹp, mà để làm gì?

_Để đóng lên người em, dù cho em có muốn trốn, thì đồ thằng đàn ông nào vạch áo em ra mà không nhìn thấy tên tôi

Hoa Trạch Siêu thật sự rất cao tay, hắn đã có chút nghi ngờ nên mạnh bạo kéo cô xuống giường giật cúc áo cô ra sau đó đóng mạnh ba chữ Hoa Trạch Siêu lên ngực trái cô, vết mực đen mãi mãi không xóa đi được...lâu lắm mới có 1 người làm hắn có hứng còn lâu mới để mất

_Hu hu...anh làm gì vậy? Hức...

Cô đau khổ vì sắp trở thành tình nhân bị hắt hàng đêm bày trò mua vui, dù lòng không muốn nhưng sao thoát được, hắt đã nhắm đến cô rồi thì một loạt kế hoạch đã định sẵn

_Em chịu khó đợi đi tôi không sử dụng em quá một tháng đâu, lo mà hầu hạ tôi cho tốt

Hoa Trạch Siêu mở lời khẳng định, có cuộc tình nào kéo dài lâu hơn một tháng đâu? Ngay cả vợ cũ của hắt cũng chỉ được 20 ngày...

Tiếp theo chap 11 Cô muốn bỏ trốn

By Thuytinh103

11. Chương 11: Cô Muốn Bỏ Trốn

_Hoa chủ tịch, đi vui về ạ...

Hoắc Kiệt Nam dùng tay che trước mặt cản gió trên đường bay, anh ta tiễn hắt đi công tác, Hoa Trạch Siêu lên máy bay riêng, một mình đi xử lý công việc ở khu B, cách thành phố cũng khá xa

_Theo dõi Lâm Tương Y

Hắt đeo kính râm, đen tối dạn dò, thuộc hạ tất nhiên vâng vâng dạ dạ, không dám sai lời

Ở Khách sạn X, Hoắc Kiệt Nam vừa tạm biệt boss lớn đã quên ngay nhiệm vụ lớn hắt giao, đi theo dõi cô, sợ dĩ hắt dám cả gan lơ là vì một lý do đó là

_Lúc đầu anh còn nghĩ em và cái tên thầy giáo ấy yêu nhau chứ? Thật là làm người ta lo muốn chết

Hoắc Kiệt Nam hôn nhẹ lên trán Lâm Tương An đang nằm bên cạnh, ve vuốt âu yếm

_Em chỉ có mình anh thôi

Lâm Tương An trút bỏ váy áo quyến rũ kia ôm eo anh ta hạnh phúc, cuộc tình bí mật này chỉ vừa mới bắt đầu

Hoắc Kiệt Nam đang âm thầm hẹn hò cùng Lâm Tương An, cho nên anh ta khá là chủ quan về chuyện theo dõi Lâm Tương Y, trước hết cứ ở đây tận hưởng cùng người đẹp đi đã

Ở ngọn núi sau trường học...

Có hai người lén lút gặp nhau, một nam một nữ, là Lâm Tương Y và thầy giáo Phong Tước

Cô nước mắt ngấn dài cùng Mộ Phong Tước đứng trên cây cầu nhỏ

_Cảm ơn thầy đã nghe em tâm sự, thật sự phiền thầy quá, mong thầy giữ bí mật chuyện này, hãy giúp em bảo vệ chăm sóc chị Tương An, khi em đi rồi, Hoa Trạch Siêu không tìm được em, chán nản cũng sẽ bỏ cuộc, có thầy ở bên chị em, em cảm thấy yên tâm hơn, để mọi chuyện qua đi sau đó sẽ không sao nữa, không có em hắt ta cũng không có cơ đền ếp chị em nữa.

Cô có ý định bỏ trốn, cô đã lên kế hoạch sau khi học xong buổi chiều cô sẽ một mình bắt xe ra đi, cô nhờ Mộ Phong Tước chăm sóc chị cô giúp, cô ngây thơ nghĩ nếu cô đi rồi, khi tìm không ra cô hắt cũng không có cơ gì đền ếp chị cô với lại có thầy giáo che chở cho chị cô cô cảm thấy yên tâm hơn

_Tương Y, để thầy đưa em đi

_Không cần đâu, không cần phiền thầy

_Nếu em không đồng ý thì thầy không giúp em đâu

_Nhưng mà thầy ơi...

Cô ái ngại nhìn thầy giáo, cô chỉ sợ liên lụy đến thầy, nhưng Mộ Phong Tước vẫn giữ quyết định muốn đưa cô bỏ trốn

_Vậy chúng ta về gặp chị em ngay đi thầy

Ở nhà cô, trong buổi cơm tối, chị cô đợi cô về cùng ăn cơm

_Cái gì? Em nói sao?

Lâm Tương An hoảng hốt buông đũa khi nghe cô nói, vừa đi học về chưa kịp thay quần áo cô đã cho chị mình một tin bất ngờ

_Chị ơi, em không có thời gian, chị ở lại bình yên, những gì cần nói em đã nói hết, sau một thời gian mọi chuyện qua đi, lúc đó mọi thứ sẽ ổn

Lâm Tương Y nói ngắn gọn sau đó cô không lấy bất cứ quần áo hay vật dụng cá nhân nào cả vì sợ bị nghi ngờ

_Hãy làm theo những gì em nói, chị cứ giả vờ không biết gì hết, mọi chuyện không sao đâu...huhu...em sẽ nhớ chị lắm

Lâm Tương Y vội vã ra đi, cô đau đớn tạm biệt người chị mình yêu thương nhất, cô đâu biết khi cô vừa đi chị cô đã gọi cho một người thông báo

_Alô...Hoắc Kiệt Nam, là em đây

_Có chuyện gì vậy em yêu?

_Tiểu Y nó bỏ trốn....

Hoắc Kiệt Nam nghe xong đã chết đứng, khắp người đóng băng đến bất động, anh ta biết nếu không tìm ra cô thì ngày mai anh ta vĩnh viễn không còn thấy bình minh, cũng may anh ta có người báo tin, Lâm Tương Y sẽ rất đau đớn khi phát hiện chính chị cô là người thông báo tin tức này

Khu B....cách thành phố 3h đi đường...

Dưới bãi biển cát trắng cùng hoàng hôn nhẹ xuống núi tạo nên khung cảnh tuyệt đẹp, ở resort cao cấp giáp biển, Hoa Trạch Siêu nằm trên ghế gỗ hướng mắt ra biển ngắm mặt trời lặn, bên cạnh hắn còn có hai mỹ nữ mặc bikini phục vụ

_Khu resort này rất tìm năng, có điều giám đốc Chu đưa ra cái giá quá thét...

Hải Đan đưa hắn sắp tài liệu, vẫn là nữ vệ sĩ này là người khôn ngoan hắn tin nhiệm nhất

_Đại thiếu gia, anh đến đây quả là lựa chọn tuyệt vời

Nhu tiểu thư là người mặc bộ bikini màu đỏ quyến rũ ngồi cạnh hắn, cô nàng ve vuốt khuôn ngực đẹp mê mẩn của hắn ra sức lấy lòng, vừa nghe tin hắn đến đây công tác mỹ nữ trong resort này đã bắt đầu tranh giành mong được tiếp cận

_Hoa tổng...Hoa tổng...

Hoắc Kiệt Nam từ xa rống gọi, anh ta bắt chuyến xe nhanh nhất đến tìm hắn, vừa nghe tiếng gọi ở đằng sau hắn nhíu mày tháo kính râm ra

Thuộc hạ đến tận đây tìm tất nhiên là có chuyện xảy ra, hắn đoán được như thế, trong lòng bất an nhưng chưa có phản ứng

_Lâm Tương Y...bỏ trốn rồi à....

Tiếp theo Chap12 Hạnh Phúc của cô

By Thuytinh103

12. Chương 12: Hạnh Phúc Của Cô

_Thuộc hạ vô dụng, Lâm...Lâm Tương Y bỏ trốn rồi ạ

Hoắc Kiệt Nam nói xong mà nghe trong lòng tan vỡ, hai chân rung rẩy không biết sau chuyện này mình có còn nguyên vẹn

_Cái quãng thời gian chạy đến đây thì đã đi tìm cô ta ra rồi...ngu dốt...vô dụng

Hoa Trạch Siêu bật dậy, hần ném sấp tài liệu xuống biển, cả lồng ngực tức giận muốn nổ tung, càng nghĩ càng điên tiết Lâm Tương Y, một con thỏ nhỏ được nuông chiều không muốn lại muốn bỏ trốn chọc tức hần

_Nội trong đêm nay phải tìm ra Lâm Tương Y...rõ chưa?

Hoa Trạch Siêu đá chân vào cái ghế khiến cả bọn khiếp sợ, nhất là khuôn mặt méo mó của hần, trắng bệch, hai mắt đầy lửa đỏ thêu đốt

_Hoa tổng bớt giận muốn tìm ra Lâm Tương Y không khó, chỉ cần để Hoắc Kiệt Nam dụ ngọt chị gái cô ta, rồi sẽ biết ngay tung tích của cô ta, chẳng lẽ Lâm Tương Y lại không liên lạc với chị mình?

Hải Đan nhỏ nhẹ bày mưu, hần vẫn còn giận lắm, cả người tản ra sự giận dữ, hầu kết lên xuống tức nghẹn, nếu tìm ra cô thì nhất định cuộc đời cô xem như khép lại

_Đúng ạ...đúng ạ, chúng ta có thể dùng chị cô ta để uy hiếp

Hoắc Kiệt Nam chấp tay trước ngực cầu bình an, nói thì khẩu khí hay lắm đến lúc đối diện trước cái tức giận của hần thì không dám làm gì

_Không cần uy hiếp chị cô ta, hai người chỉ cần tìm chính xác vị trí của Lâm Tương Y là được rồi

Hần nhìn xa xăm, trong đầu óc đen tối nghĩ ra một chuyện, bất kể ai động đến hần đều có kết cục không tốt, kể cả cô cũng không ngoại lệ, thần sắc u ám của hần rồi đây sẽ bao phủ và giết chết tâm hồn trong sáng của cô

_Tôi có nên nói ra chuyện Lâm Tương Y bỏ trốn còn có một người đang ông đi theo hay không?

Hoắc Kiệt Nam nói nhỏ vào tai Hải Đan, anh ta nói rất nhỏ kiểu như sợ hần nghe thấy, anh ta không muốn cái miệng ăn hại của mình hại đến tiền đồ của mình

_Nếu anh muốn mất mạng thì cứ thoải mái nói

Hải Đan giẫm vào chân Hoắc Kiệt Nam, cô thở dài bỏ đi, trước tiên phải tìm ra địa điểm Lâm Tương Y đang đến...

Một ngày mới bắt đầu, Lâm Tương Y thức dậy ở một nơi xa, cô bình an thoải mái, cuối cùng cũng có thể cười tươi hạnh phúc sống một cuộc sống không lo âu nghĩ ngợi

_Thầy ơi...ở đây rất an toàn, thầy đã cùng em đi suốt một ngày rồi, cũng nên quay lại, lớp học cần có thầy, với lại em cũng lo cho chị Tương An lắm

Cô cùng Mộ Phong Tước tản bộ trên con đường nhỏ, một nơi vắng vẻ yên tĩnh, ở đây cô rất an tâm

_Thầy sẽ quay về nhưng mà...em hứa một chuyện có được không?

Mộ Phong Tước bất ngờ ôm lấy cô, anh siết chặt tay, anh muốn gần gũi cô, được ôm cô trong ngực là hạnh phúc trọn vẹn

_Thầy...thầy nói đi...

_Sau khi em học xong chúng ta hẹn hò được không?

Mộ Phong Tước nắm tay cô, ánh mắt xúc động tỏ tình, thật ra anh thích cô học trò này lâu rồi

_Em...em sao? Em không xứng đâu

Cô ái ngại rút tay về, có hàng nước mắt lãnh trên khuôn mặt buồn, cô đau lòng, nếu như không bị cái tên ác quỷ đó cường quyền cường ép chắc là cô đã không ngần ngại đồng ý rồi, Phong Tước là người tốt và cô cũng thích thầy giáo của mình từ lâu

__Em chỉ xem tôi như thầy giáo của mình thôi sao?

Phong Tước thất vọng tràn trề, vẻ mặt chuyển sắc mặt tươi vui

__Đừng nói vậy...

Cô đặt ngón tay lên môi anh ngăn lời nói khiến cô đau lòng, vì với cô anh là tình yêu trong sáng nho nhã nhất chỉ là do cô không xứng

__Vậy em có yêu tôi không?

Mộ Phong Tước giữ chặt hai tay cô, cô giật mình nghe tim đập mạnh, cô cười khẽ gật đầu hạnh phúc, anh là người cô tôn trọng và quý mến

__Với em không người đàn ông nào tuyệt vời như thầy

Lâm Tương Y vừa dứt câu, anh đã đặt lên môi cô nụ hôn nhẹ, ngượng ngùng xen lẫn bồi hồi, cô đón nhận ấm áp từ anh, anh bây giờ là tất cả với cô

__Anh sẽ đến thăm em thường xuyên, anh không để em một mình đâu

__Em sẽ đợi thầy

Cô nói khẽ, cô nắm tay anh cùng anh đi dạo một vòng tận hưởng tình yêu giản dị, cô yêu anh vì anh luôn coi trọng cô dù cô ở bất cứ hoàn cảnh nào, anh không bao giờ chà đạp xem thường cô như người nào đó.

Tiếp theo Chap 13 Niềm vui nỗi buồn

By Thuytinh103

13. Chương 13: Niềm Vui Nỗi Buồn

Lâm Tương Y cùng Phong Tước đi dạo một lát nữa thì...ở đâu xuất hiện một đám người bao vây cô và hấn ta, nhìn kỹ họ ăn mặt rất chỉnh tề lịch sự không giống như là kẻ lưu manh gian xảo

__Ồ...các người...

__Cô là Lâm Tương Y

__Ồ đúng là tôi

__Chúng tôi đến từ văn phòng tìm người, gia đình cô nói cô bị một kẻ lạ mặt bắt đi đã hai ngày, nên họ lo lắng nhờ đến chúng tôi, bằng nghiệp vụ chuyên môn may mắn chúng tôi đã tìm ra cô, còn người tình nghi này có phải là thầy giáo của cô, anh đã đang bị điều tra nghi vấn cố ý lạm dụng chức quyền dụ dỗ nữ sinh bắt đi, là một tên thầy giáo gian xảo...trước sau cũng bị xử phạt, mời cô theo chúng tôi

__Không phải, mấy người hiểu lầm rồi

Lâm Tương Y xua tay, cô cố giải thích cho họ hiểu mối quan hệ giữa cô và Mộ Phong Tước là gì

__Không hiểu lầm gì cả, mời cô về nơi an toàn trước khi được đưa về nhà, còn tên này cần phải giao cho cảnh sát

__Không...mấy người không được động đến thầy giáo của tôi

Lâm Tương Y bức xúc thét lên, cô nắm chặt tay Phong Tước không để bọn người kia đưa anh đi

__Lâm Tương An có phải là chị của cô

_Đúng...

_Đây là giấy tờ chứng minh Lâm tiểu thư đến văn phòng chúng tôi, vậy đã quá rõ cô đừng chống đối ngu muội, loại người này muốn dụ ngọt bắt cóc cô đây

_Tôi không phải loại bỉ ổi đó, chúng tôi yêu nhau, mấy người đừng quá đáng

Mộ Phong Tước ôm chặt Lâm Tương Y anh cũng không để bọn người kia đưa cô đi đâu cả, muốn đi chỉ có anh mới được quyền đưa cô đi

_Cái gì? Tại sao lại là chị Tương An?

Cô bàn hoàng nghe như sét đánh bên tai, cứ nghĩ cô đau đớn suốt một đêm vì không muốn chị mình bị hủy hoại ngược lại chị ấy nổi giận cho giấc quay đầu với cô, trong lòng cô như có hàng trăm mũi dao đâm vào tim

_Mấy người muốn sao đây?

Lâm Tương Y tuyệt vọng hỏi, cô đã đau thương rất nhiều

_Cô cần được đưa về nhà, còn tên này...chắc chắn bị tống vào ngục vì tội bắt cóc

Cô run rẩy, hai chân đứng không vững muốn ngã đi, nếu có chuyện gì xảy ra với anh chắc cô không sống nổi

_Phong Tước, em xin lỗi...huhu...là do em...em nhất định không để anh bị oan, nhất định không để người nào hủy đi phẩm chất của anh đâu, đợi em..

Lâm Tương Y nhói lòng nói với anh, cô an ủi, trong lòng xót xa cảm thấy có lỗi vô cùng vì liên lụy đến anh

_Tương Y, em đang nói gì vậy?

_Đợi em...em sẽ nghĩ ra cách

Lâm Tương Y bị bọn người kia đưa đi, cả Phong Tước cũng bị đưa đi nhưng khác với cô anh bị đưa và có lịch quảng thúc tại nhà chờ xét xử, Lâm Tương Y được đưa về khách sạn ở địa phương nghỉ dưỡng để lấy lại tin thần và đây chính là khu B cách thành phố 3h đi đường.

....

Cô thất thần dạo trên biển, từng bước chân nặng nhọc lê bước, cô không nghĩ ra được tại sao chị mình lại làm thế

_Tại sao chị Tương An lại làm vậy? Anh Phong Tước đâu có ác cảm với chị ấy...huhu...

_Nếu anh ấy vào tù thì công danh, sự nghiệp thế nào, phẩm chất của một thầy giáo?...huhu...mình hại anh ấy rồi

Cô đau khổ ngã xuống bãi cát trắng, mặt trời trên cao chói lóa quá, càng nhìn càng chói mắt cũng như tâm trạng của cô càng nghĩ càng đau...

Thấp thoáng cô thấy một người đi về phía cô, nhưng là hướng ở trên đường lớn cách cả hàng cây rậm xuống bờ cát

_Hoa...Hoa Trạch Siêu???

Lâm Tương Y hoảng hốt thất thần, gương mặt méo mó sợ hãi, loay hoay một lúc cô phát hiện...hắn trông thấy cô nhưng không phản ứng, đôi mắt chim ưng hướng thẳng tiếp tục tấn bộ, cô nhận ra một điều...

_Anh ta không truy đuổi mình?

Cô sững người đứng dậy, ánh mắt lúc nào cũng hướng lên đường lớn cách bãi biển cũng không xa quan sát

_Đúng rồi...chỉ có anh ta mới giúp được mình trong lúc này...

Nghĩ là làm cô đuổi theo con người đang lên xe đi mất, cô chạy đến hụt hơi, cát bụi làm cay khoé mắt, cô khó nhọc ngược chiều gió đi lên đường lớn, có chạy thế nào cũng không đuổi kịp chiếc xe sang trọng...

Cả đám người nháo nhào bàn tán, Hoa Trạch Siêu luôn là vấn đề nóng mà nhiều người tò mò, bây giờ còn có cô gái lạ đến ăn vạ, tin tức này thật sự rất xốc đéo, nhiều gương mặt méo mó, hiếu kỳ đổ dồn về phía cô, cô gái lợi hại dám khiêu khích boss lớn, hần lần này xoay người lại bước đến bên cô vài bước, dừng lại và chưa hành động gì

_Thật ngại quá, mời mọi người vào trong, tắt hết điện thoại và dụng cụ quay phim chụp ảnh đi ạ...

Hoắc Kiệt Nam trong vài phút phải giải tán cái đám đông hiếu kỳ kia, việc này cũng không khó, mà nếu có người nào cả gan không nghe theo chắc là ngày mai chuẩn bị đóng cửa sự nghiệp là vừa

_Ừm...

Hoa Trạch Siêu đến gần đưa tay bóp mạnh cằm cô, hần dùng sức siết chặt, cô nhăn nhó sợ hãi, đau nhói nơi cửa miệng không mở ra được, đến nỗi nơi đuôi mắt cô nhăn lại ép ra nước mắt lãnh dãi, cô không muốn khóc trước mặt hần đâu, vì hần là ác quỷ có bao giờ thấu hiểu cho nước mắt của cô

_Cút đi...

Hần nhìn cô chăm chú, gương mặt lúc nào cũng khóc lóc khiến hần ngao ngán nhưng trong lòng lại phức tạp mỗi lần nghĩ đến, cuối cùng nhả ra hai chữ lạnh lùng

_Đối với Hoa tổng cô không còn giá trị

Hải Đan nhỏ nhẹ nói với cô, cô ghen ngào uất hận nhìn hần

_Tên ác quỷ không có tính người, chính anh bỉ ổi bày ra chuyện này chứ không ai khác...tên khốn nạn

Cô âm ức chỉ biết rủa chửi trong lòng chứ không dám nói trước mặt hần cuộc đời cô đã đủ thê thảm lắm rồi cô không muốn có thêm phiền phức và việc quan trọng bây giờ là phải tìm cách cứu Mộ Phong Tước, nhưng mà cái mồm ăn hại ức chế quá đã quất lên, bao nhiêu từ ngữ chói tay đều lọt đầy vào tai hần

_Quá tài giỏi rồi...dám cả gan mắng chửi boss lớn?

Hoắc Kiệt Nam được một mảng mở rộng tầm mắt, anh ta không khỏi kinh ngạc khi cô dám làm cái chuyện kinh khủng đó

_Tôi sẽ ở đây đợi, cho đến khi nào Hoa tổng nhớ ra Lâm Tương Y này

Cô mạnh miệng nói to, cô cứng đầu ở lại đợi hần, hần cứ thế bỏ vào bên trong, một cái nhìn cũng không ném cho cô, là do công việc đang gấp nên hần không màng đến cô, đợi hần xử lý xong công việc đã

Bên trong Trung tâm hội nghị...

_Ông xã...em đợi anh đã lâu

Hần nheo mắt nhìn An Thuần Hy, nhờ vào miệng mồm lạnh lợi, suốt ngày khóc lóc nói rằng mình bị hãm oan nên suy sụp dẫn đến thai yếu làm mẹ hần động lòng thương xót cộng thêm việc vẫn chưa biết được đứa bé có phải là cốt nhục của Hoa Trạch Siêu hay không cho nên mẹ hần đã cho phép An Thuần Hy ở lại Phạm gia cho đến lúc sinh con, vì việc này nên hần đã không về nhà sống cùng bố mẹ nữa tuy nhiên bố mẹ hần có thể đến thăm hần ở biệt thự riêng nhưng tuyệt đối hần không trở về nhà vì không muốn nhìn thấy con người bản thủ là An Thuần Hy, chỉ tiếc lúc Đường Vũ Phùng phát hiện ả ta đang ân ái lại không nhìn được mặt tên đồn mặt kia và cũng không có chứng cứ xác thực

_Cút đi, tôi không đánh phụ nữ...nên đừng ở đó dài dòng...

Hoa Trạch Siêu thở dài nói, hai bàn tay đan vào nhau nắm chặt khởi động...

_Ông xã, cùng em về nhà đi mà, mẹ rất mong chúng ta hạnh phúc trở lại

_Oài...phen này gây cản đây...

Hải Đan liếc nhìn An Thuần Hy trong lo sợ, bên ngoài có tiểu mật đang đợi bên trong thì có vợ cũ níu kéo

_A Siêu... về nhà đi, chúng ta cùng đánh cờ...không nhớ hay sao?

Đường Vũ Phùng nhấp điều thuốc trên môi, anh là bạn thân của hắn, rất mong hắn về nhà đợi 9 tháng sau sẽ rõ kết quả thôi mà

_Nếu không, phải mạo phạm rồi

Dứt lời, Đường Vũ Phùng kéo ra một khúc cây, anh là thầy giáo võ thuật cho nên trong người luôn thủ sẵn rất nhiều dụng cụ chuyên môn

_Bớt diễn đi, chúng ta sẽ đánh cờ sau...nhưng không phải là trở về

Hoa Trạch Siêu quay lưng bỏ đi, ngay lập tức Đường Vũ Phùng giơ khúc cây lên cao tiếp giáp vào lưng hắn, đây chỉ là động tác múa rìu qua mắt thợ vì bản thân Đường Vũ Phùng cũng biết với khả năng của hắn, khúc cây đó lập tức bị một cước của hắn đá bay đi

_Giữ chặt đại thiếu gia

Cả đám người mặt vest đen bao phủ hắn, tất cả đều nhằm mục đích giữ hắn lại

_A Siêu à, chúng ta xem đây như thoả hiệp đi về nhà thăm mẹ cậu một lần đi, nếu không tôi phải thất lễ động tay động chân rồi

_Bỏ ra...Hoa Trạch Siêu này không nói đến lần thứ hai...

Trên khuôn mặt lạnh lùng thu hẹp, vô cảm để lộ, một thứ nguy hiểm toả ra bao phủ đám người đó, tất cả cúi mặt run sợ nhưng vì nhiệm vụ vẫn không chịu bỏ tay ra

15. Chương 15: Ngoài Trời Có Mưa

Buổi chiều dằng buông xuống, Lâm Tương Y đã đứng ngoài mưa đợi rất lâu, rất lâu đến nỗi hai chân đã bắt đầu cứng đờ mất cảm giác...

Hoa Trạch Siêu từ bên trong Trung Tâm phóng nhanh ra ngoài, trên người bê bết máu, vừa ra cửa đã nhìn thấy cô vẫn còn đứng đợi, hắn rất ngạc nhiên cô kiên trì đến vậy à?

_Đuổi...đuổi theo...không được để hụt...

Đường Vũ Phùng đuổi theo, vừa thở dốc vừa ôm cánh tay run rẩy bị thương, hắn nghe tiếng hô hoán đằng sau, theo phản xạ nắm tay cô bỏ chạy...

_Con bé đó trông giống học sinh của mình quá???

Đường Vũ Phùng nhìn bóng dáng bé nhỏ được hắn che chở liền nghi hoặc

_Ông xã biết đến phụ nữ rồi à? Loại nắm lùn đó???

An Thuần Hy vừa nắm cánh tay mỗi nhừ vừa nhíu mày tò mò, ả mà phát hiện hắn có tiểu mật bên ngoài sẽ không dễ yên

Hoa Trạch Siêu cùng cô chạy đến một đoạn đường vắng, hắn thở dốc buông tay cô ra, cô hoảng sợ nhìn trên người hắn có rất nhiều máu, ngoài trời mưa gió ướt át hoen nhoè máu trên ngực áo trắng

_Hoa tổng...anh làm sao vậy? Người anh nhiều máu quá, bị thương chỗ nào? Có đau không?...anh ổn chứ? Ở đây cũng có máu...sao vậy? Làm sao vậy?

Lâm Tương Y liên tục hỏi, cô chăm chú nhìn hắn, cô nhìn xem hắn bị thương chỗ nào, hắn cũng nhìn cô trong lòng đang bức tức vì bọn người kia, bây giờ còn gặp cô dài dòng nên cái bức tức gia tăng gấp bội, hai mắt đỏ ngầu sôi sục...

_Nhìn tôi giống loại bị thương lắm à? Vớ vẩn...cút ngay cho tôi

Hắn ta làm sao vậy? Đầu cô thoáng nghĩ, cô biết hắn xấu tính cường quyền áp bức cô nhưng khi nhìn thấy người hắn bẽ bách máu cô vẫn nhìn quan tâm, hắn là thuộc loại người gì vậy? Điên mất...

Hắn cởi cái áo dính đầy máu quăng xuống đường, cô nhìn kỹ thì ra là hắn đâu có bị thương, trên cơ thể chuẩn mực đó không một vết gì đừng nói đến thương tích

_Thì ra anh ta đánh người ta đến sắp mất mạng...đồ ác quỷ...hic...

Lâm Tương Y run rẩy biết mình đã ngu ngốc lo lắng cho cái tên không cần thiết, hắn là loại máu lạnh chuyên đi bắt ép người khác thì cô cần gì lo lắng, cô âm ức nhìn siêu xe của thuộc hạ hắn đến đón

Bên trong xe là một không khí hết sức nặng nề...

_Còn không mau lên xe muốn bọn người lúc này đến đưa đi à?

Hoa Trạch Siêu quát lớn, Hoắc Kiệt Nam lái xe cũng phải run tay, vừa lúc này là ai vừa bảo cô cút đi, còn bây giờ thì gọi lên xe, cô biết thân biết phận nên vội lên xe ngồi cạnh hắn

_Hoa tổng, không sao chứ ạ? Làm chúng tôi lo quá

Hải Đan cẩn thận đưa hắn cái áo sơ mi mới, hắn thô bạo hăm hực đón lấy, khoát vào người

_Tại sao lại cho cô ta lên xe, có phải là sợ bọn người kia phiền đến Lâm Tương Y?

Hoắc Kiệt Nam liếc mắt nhìn Hải Đan tò mò, Hải Đan nghe xong câu hỏi liền nhìn ra hai ghế sau, không khí u ám quá một người mặt mày lạnh tanh không chút mùa xuân, còn một người co rúm sợ hãi im lặng...

_Lâm Tương Y thật tốt dù biết Hoa thiếu làm khó mình, vẫn tốt bụng hỏi thăm vết thương

Hải Đan đáp lại nói nhỏ, hai người to nhỏ bàn tán rất vui vẻ

_Nghĩ mà xem nếu Phạm gia tóm được Lâm Tương Y, có phải là gián một đòn vào Hoa tổng? Chưa nói đến việc An tiểu thư đó ghen tuông hành hạ cô ta...ôi Trời...

_Vớ va vớ vẩn, cô ta làm gì quan trọng thế, chỉ là Hoa thiếu dùng cô ta trị âm ức trong lòng thôi

Hai con người tha hồ bàn tán, thoải mái ly kỳ về vấn đề nóng hổi và cực kỳ tò mò về hành động của hắn

_Cái xe này là đài truyền hình trực tiếp à? Dừng xe...

Hoa Trạch Siêu khó chịu nắm tay lên cửa kính, khuôn mặt đánh thép gom nhặt tức giận, lúc nào cũng là phát tiết động tay động chân, Lâm Tương Y ngồi một bên tưởng tượng nếu cô mà làm trái ý hắn chắc bản thân cũng như tấm kính này chịu khổ, cô bước xuống xe lùi thối ra về, không nói không rằng, cũng không ai đuổi cô cả, hắn cũng thối một vì nhiều chuyện vừa qua, không thêm màng đến cô cứ thế mặc kệ cô bỏ đi

Lâm Tương Y thu xếp quần áo ở khách sạn, cô quyết định về lại thành phố để tìm cách cứu Mộ Phong Tước, vì không được gặp mặt anh nên cô chỉ có thể gọi điện thoại

_Phong Tước...anh khỏe không... huhu...đừng lo...em sẽ tìm ra cách...

_Tiểu Y...anh không sao...ngày mai đến ngày họ đưa anh đi lấy lời khai... nhưng không sao đâu...anh ổn...em phải giữ sức khỏe không được bất an...

_Em sẽ làm mọi cách để giúp anh...

Cô cúp máy, cô mím môi suy nghĩ, chuyện này có phải do hắn gây ra...sao mấy ngày nay hắn không có động tĩnh gì cả ngay cả khi đối mặt cũng không hề đề cập đến chuyện này, Hoa Trạch Siêu thật sự quá khó hiểu

Tiếp theo chap 16 Nội tâm khó soi

By Thuytinh103

16. Chương 16: Nội Tâm Khó Soi

Hoa Trạch Siêu về biệt thự riêng ngay sau khi chuyến bay dài cùng nhiều chuyện phiền não ở Khu B về lại thành phố, hần mệt mỏi, chỉ muốn đi ngủ, biệt thự này chỉ có mình hần, trống rỗng cô đơn đến rùng rợn

_Hazzz...

Hoa Trạch Siêu cởi áo vest quăng sang một bên, hần mở vài cúc áo trước ngực, mệt mỏi nằm xuống giường khép hàng mi, không muốn nghĩ ngợi về gia đình

_Kéttt...

Hần nhúu mày vừa mở mắt vừa liếc nhìn cái nơi tạo nên tiếng động, hần đã nói không tiếp ai hết sao còn có kẻ làm phiền? Hần hướng mắt về phía phòng tắm nơi vừa tạo ra tiếng động làm hần chớp mắt không yên

_Hức...

Là Lâm Tương Y, cô mặt ủ mày chau từ phòng tắm bước ra, trên người không một mảnh vải che thân, cô đến gần chỗ hần, ôm cổ hần nói nhỏ, hần sờ trong người đang bừng mình nóng nẩy, có thể sẽ trút hết lên người cô

_Tôi không có bỏ trốn, Hoa tổng tôi đồng ý ở đây để anh vui vẻ

Hoa Trạch Siêu nhúu mày nhìn động tác của cô, cô ôm lấy hần da thịt mềm mại cuốn lấy hần nhất là cơ thể trắng ngần chỉ để một mình hần tận hưởng, từng đường cong hiện ra, tấm lưng trần mềm mịn quyến rũ

_Hức...

Cô mím môi không dám khóc, cô bây giờ cõi lòng tan nát, bản thân xấu xa còn tạo ra cái trò này mua vui thật sự rất xấu hổ đến muốn chết đi nhưng nghĩ lại nếu không làm thế sẽ không lấy lòng hần được

_Em bỏ trốn bây giờ chịu về rồi à?

Hoa Trạch Siêu kéo tay cô ra khỏi người mình, cơ mặt giãn ra hần đặt cô ngồi trên đùi thoải mái tra hỏi

_Tôi...Tôi không có bỏ trốn...không có, hôm đó chỉ là tôi ra biển chơi rồi vô tình gặp anh...Tôi làm sao dám bỏ trốn...Tôi đồng ý đồng ý mà...mà nếu tôi bỏ trốn thì đã bị thuộc hạ của anh bắt lại rồi còn gì?

Lâm Tương Y nghẹn ngào giải thích, cơ mặt cố tỏ ra tự nhiên nhất để không bị hần nghi ngờ

_Haha...

Hoa Trạch Siêu vuốt ve dọc quanh cầm cô, hần nâng khuôn mặt cô lên cao cười lớn đáng sợ, cảm giác biết người đó nói dối nhưng vẫn nghe rất thú vị, từ tâm trạng bức dọc khuôn mặt hần thu lại sự giận dữ để xem cô ăn nói thế nào, có hài lòng hần hay không

_Em không bỏ trốn...chuyện đó tôi bỏ qua...em đồng ý làm tôi vui vẻ...tốt... tôi duyệt...từ bây giờ em nên biết lấy lòng tôi không dễ đâu

Hần sờ sát lỗ tai cô nói nhỏ, còn phả một luồng hơi nam tính khiến cô rợn người nhún vai ghê tởm, chỉ muốn mau mau thoát khỏi hần thôi, da thịt mềm mại còn bị hần ôm chặt nữa

_Ai bảo em rượu mời không uống muốn uống rượu phạt

Hoa Trạch Siêu nghĩ thầm trong lòng, sau mấy ngày chuyện này như châm dầu vào lửa làm rực cháy bức tức trong lòng hần từ nay hần nhất định sẽ khiến cô phải cầu xin hần tha cho cô

_Rất biết nói ngọt

Hoa Trạch Siêu hài lòng vỗ vào bắp đùi mịn của cô, cả người hần nóng ran, cô và hần tiếp xúc rất gần với nhau da thịt cô còn rất kích thích, giữa cái mông của cô và bắp đùi của hần hoàn toàn áp sát vào nhau, con thú trong người hần cũng muốn trối dậy nuốt trọn cô, nhân lúc tâm tình hần đang tốt hần sẽ cưng chiều cô

_Hoa tổng...anh...nói thật?

Lâm Tương Y mừng rỡ gạt nước mắt, gương mặt ngây thơ như thiên sứ chờ đợi, nếu thuận tiện như vậy cô tiếp tục sẽ đề cập đến chuyện của Phong Tước

_Tôi không nuốt lời, có phải em tiếp tục là muốn nói đến chuyện cầu xin cho tên thầy giáo?

Hắn kéo cô nằm xuống giường, một tay kéo cái chăn lớn che phủ khắp người cô, hắn cúi người trầm tư nhìn cô

_Hơ??? Làm sao anh biết? Có phải...anh là người đứng sau chuyện này?

Cô ngạc nhiên, xồm người ngồi dậy lùi xa hắn, hai tay giữ chặt cái chăn quấn quanh người, hắn đã vô tình nói ra bí mật lớn, cuối cùng mối nghi hoặc trong lòng cô được giải, hắn chính là người đứng sau mọi chuyện

_Reeng...

Chuông điện thoại hắn reo lên, lông mày lay động nhú lại, hắn rút từ trong túi ra cái điện thoại hạng sang, trên màn hình hiện tên: Hoắc Kiệt Nam

_Có chuyện gì?

_Thưa...Tôi đã điều tra, cái tên thầy giáo đó và Lâm Tương Y hiện là người yêu còn tự mình đính ước nữa ạ

_Àm...

Hoa Trạch Siêu đứng dậy hắn dùng sức ném điện thoại vào tường, cái điện thoại đáng thương vỡ ra, méo mó đến biến dạng, hắn xoay sang cô, gương mặt hung ác thấy rõ...

_Có phải chính anh bày ra mọi chuyện? Boss lớn như anh có biết bao nhiêu tiểu thư danh giá xếp hàng chờ đợi không ngờ lại bị ỉn chơi sau lưng tôi...thử hỏi có đáng khinh không?

Lâm Tương Y đến gần hắn, cô đâm lên ngực hắn trút bỏ bực tức, cô khóc cô uất ức khi nghĩ đến Mộ Phong Tước

_Cô nghĩ Hoa Trạch Siêu này ghen tuông với cái tên thầy giáo đó hay sao? Sai lầm...

Hoa Trạch Siêu đến cạnh bàn, hắn nâng ly rượu mạnh uống một ngụm, sắc khoai hạ bớt cơn giận, con người quái đăng với tâm trạng phức tạp này rất nguy hiểm, khó mà tìm ra điểm yếu của hắn, lúc vui cũng ít khi nào nở nụ cười, lúc bực tức có khi lại nở nụ cười...ma quỷ tàn khốc, chẳng phải theo kịch bản hắn sẽ ghen với tên đảng ông đó rồi hành hạ cô một trận hay sao...trong đầu hắn chẳng lẽ đang suy tính cái khác

Tiếp theo Chap 17 + 18 (H)

By Thuytinh103

17. Chương 17

Hoa Trạch Siêu đến gần kéo cô ngã xuống giường, ánh mắt cao trào độc chiếm

_Tôi muốn em phải cầu xin tôi muốn em

_Anh...

Cô sợ hãi tránh xa hắn, hắn đúng là quái đăng khó hiểu mà

_Hay là em muốn thấy tôi và tên thầy giáo đó vui vẻ đây?

Hắn lạnh nhạt nhìn sâu vào mắt cô, là khi chất gì đây, không giận không tức cũng không vui không cười, cơ mặt từ đầu đến cuối đều rất bình thường khó đoán

_Anh...Hoa tổng...anh đang hoàng chút đi

Cô lắc đầu khán cự vì hắn giữ chặt hai tay cô, không ngờ boss lớn như hắn lại quái đăng như thế

_Tôi thích cái nam tính của thầy giáo đó, vì vậy...em tránh xa người đàn ông đó một chút thì tốt hơn

Hoa Trạch Siêu siết mạnh hai tay cô giữ chặt dưới giường đe dọa, những tưởng hắn không cho cô tiếp xúc với đàn ông nào ngờ...hắn bị làm sao vậy? Cô bị hắn mềm mỏng dọa sợ rồi

_Hay em muốn tranh giành với tôi?

Hắn khẩy ngón tay trước ngực cô làm cho cái chăn vạt qua một bên, hai mắt dán chặt vào cơ thể cô, hắn nhếch môi nhìn cô

_Tất nhiên tôi không để hắn ở trong tù rồi, người đàn ông đặt biệt

Hắn nháy mắt với cô, hắn nhòm người, hai đầu gối chống giữa người cô thẳng lưng ngăn người cởi từng cúc áo, gương mặt như thú dữ sắp ăn thịt con mồi, trong tròng mắt bị băng đóng kín trên trán còn có mây đen kéo đến, nói hắn không tức giận mới lạ, nhưng con người này rất biết xoay chuyển tình hình

_Anh ta chính là người bày ra mọi chuyện, để mình mắc bẫy còn ung dung đợi mình ngốc nghếch rồi trí chạy đến tìm...xảo huyết...anh ta đúng là ác quỷ mất nhân tính...mình không phải đối thủ

Lâm Tương Y bây giờ nhận ra mọi chuyện, cô mím môi đau khổ, là hắn muốn cô thì cô phải ngoan ngoãn nghe theo, nếu cô không bỏ trốn thì có lẽ mọi chuyện không phức tạp đến vậy

_Nếu em ngoan ngoãn ngay từ đầu thì đã không cần hối tiếc rồi

Hắn cúi người hôn môi cô, cánh môi từ từ mút nhẹ thưởng thức mật ngọt, hắn bị cô gái bé nhỏ kích thích, một ánh mắt ngây thơ thoáng qua cũng làm hắn nóng rang, bây giờ có nước cũng không dập tắt được, chỉ hận nếu không là cô thì không ai khơi dậy trong lòng hắn xúc cảm này...

Hắn ngậm lấy môi cô, tha hồ dày vò, mút mạnh còn đẩy lưỡi tiến sâu một chút cử động cũng không cho phép, cắn mạnh ức hiếp, tất cả là để trừng trị cái tội ương bướng bỏ trốn của người nào đó

_Đừng...

Nghe khoe môi rất buốt cô đẩy hắn ra, hắn thô bạo cắn lên môi cô đến sắp chảy máu

_Có muốn truyền hình trực tiếp cho tên thầy giáo đó xem không?

Hắn túm tóc cô đe dọa, lửa giận ủa đến, trong người phát tiết kêu gào...ông đây muốn cô sao cô bướng quá vậy?

_Đừng...Tôi hôn...Tôi hôn..huhu..

Cô ôm cổ hắn, vụng về ngậm lấy cánh môi hung hăng, thuận tay đẩy cô một cái để cô yên vị nằm xuống, hắn vẫn còn rất giận, trên khuôn mặt ửng đỏ kêu gào, chân mày nhíu lại bất mãn

_Em đang trả bài trên lớp đấy à? Không có cảm xúc?

Hắn cắn lên môi cô đe dọa, vì cô cứ thụ động, còn bày ra gương mặt thảm sầu, vừa nhìn đã mất hứng

_Cởi nó...

Hắn ra lệnh, mạnh tay kéo tay cô xuống dưới phía bụng, bảo cô cởi cho hắn

_Huhu...kinh tởm...

Cô lảm nhảm khóc ngất khó chịu cái sự điên cuồng của hắn

_Hừ...chết tiệt...

Hắn rửa chửi, khi mấy ngón tay thon dài vừa chạm đến bụng hắn đã muốn nổ tung mém tí đã không kìm chế được, cô còn hơn cả hỏa dược nữa, bụng dưới liên tục muốn ma sát chống đẩy với cô

_Xoẹt...

Lâm Tương Y cởi nút quần tây của hắn, cô kéo dây kéo sau đó hoảng sợ rút tay về không muốn động đến cái vật to lớn đang cứng lên bên trong lớp quần mỏng

Một loạt động tác gấp rút diễn ra, hắn trút bỏ toàn bộ những thứ vướng víu trên người, sau đó ôm lấy cô hôn cuồng nhiệt, từ khoé môi hắn dịch chuyển xuống dưới một chút và dừng lại ở nơi đang nhô cao mời gọi, cô sợ quá liền dùng tay xấu hổ che đậy

__Dừng...xin anh..dừng...

Cô nước mắt ngấn dài van xin, cô khóc hai tay run rẩy cầu xin, thật sự rất sợ cô không muốn bị hắn đem ra ăn sạch đầu

__Chết tiệt...

Hắn hất hai tay cô ra, cúi người ngậm lấy thưởng thức, hắn rất thích cảm giác mềm mại này...thật tuyệt...

__Không...

Cô đẩy hắn ra, động tác yếu ớt chẳng làm gì được, cô càng khấn cự hắn càng hung hãn ngậm lấy, đưa lưỡi một vòng hài lòng hắn hôn nhẹ lên trên đỉnh ngọc...

__Hức...

Cô nhòm người về phía trước tìm cách tránh xa nào ngờ động tác này như ưỡn ra mời gọi làm hắn nghĩ cô muốn hắn tiến sâu hơn

__Kích thích đúng không?

Hắn tham lam đưa lưỡi vài vòng dạo chơi hai mắt ma mị nhìn cô gái phía dưới không kìm chế được phải cong người hưởng ứng, tâm tình hắn sẽ tốt nếu cô trở nên hiểu chuyện

__Không...Tôi không phải...loại...

Lâm Tương Y dùng hết sức lực cuối cùng thanh minh, cô không muốn hành động xấu xa che mờ lý trí muốn phản kháng của mình, cô khó khăn lắm mới chống đối với hắn thành công không thể để hắn được nước làm tới

18. Chương 18

Hoa Trạch Siêu cực kỳ thoải mái với loại cảm xúc này, cả lồng ngực như mùa xuân thoáng qua, pháp phòng ham muốn, nhìn ngực trần vì hắn trở nên sẵn sàng chứa chấp, hắn thỏa mắt chiêm ngưỡng chuẩn bị chiếm đoạt. Nhẹ đặt tay lên ngực cô, gương mặt thanh tú nghiêng về bên trái hôn lên tai cô, vòng vòng cắn nhẹ...

__Hức...quá đáng....

Cô thắm rửa chải, hết hôn đến dày vò, điệu bộ nắm lấy viên ngọc nhỏ của cô xoa nhẹ, bàn tay thích thú cảm nhận, hai nơi nhạy cảm này mỗi như ứng đổ đến một mối, cô tự hỏi bao giờ hắn buông cô ra đây, dai dẳng

__Tốt...

Gương mặt đẹp hút hồn với ánh mắt gợi tình mà biết bao người phụ nữ đều ao ước ấy bây giờ rất tốt, còn cong môi đỏ cười tươi hài lòng

Tiếp tục dùng hai tay xoa nắn chạm khẽ lay động, khoé môi nhàn rỗi tìm môi cô hoà nhịp, không để cô giữ nhịp thở yên bình, hắn ép chặt, cạy hết răng lưỡi cô lên để hưởng ứng cái hồng rực mùi tình này

__Hức...

Cô ngăn người chủ yếu để tìm chút không khí thì hắn lại bá đạo

__Tôi chính là không khí

Hắn đẩy lưỡi, nằm sâu trong khoan miệng cô, bàn tay cũng nhanh một chút da diết bóp mạnh....cả hai tay đều đầy lực, cô bất khả kháng phải chịu đựng nụ hôn đầy ma lực

_Um...

Cô cong người, muốn thoải mái một chút, hắn gần như lấy hết không gian của cô, sau ba giây cho cái động tác nhồm người đó cô thất vọng hồi hận, vì khi như thế đùi cô vừa áp sát vào vật kinh khủng phía trên, khiến con người hắn đã hưng hăng giờ còn bá đạo hơn

_Á....

Đúng như dự đoán của cô, hắn bị cô kích tình đến chịu không nổi liền thẳng người tiến quân vào bên trong cô rồi

_Đừng...

Cô đẩy cái thứ vật bất trị cứng nhắc kia ra, có nói làm sao thì cũng không ngăn được hành động sức mùi dục vọng lúc này, hắn đẩy hai chân cô lên cao thuận tiện nhấp một cái rất mạnh, vì cô gồng mình hai chân muốn khép lại nên khúc thịt cứng vừa chạm huyết đạo đã không đẩy được sâu nên hắn khá là mạnh bạo

_Đau...nhẹ một chút...

Cô cắn môi, mặt nhăn nhó chịu đựng, cái kia của hắn đúng là rất to, cô rất đau rất không một chút gì là thoải mái cả

_Im lặng...

Hắn hôn lên môi cô không để cô nhàn rồi nói chuyện, hai tay cũng hoạt động trên ngực cô, tiếp tục đẩy người rất nhanh

Cô ôm chặt hắn, tấm lưng trần được bao phủ bởi lớp mỡ hôi mỏng, cả hai đều thấy rất nóng nực vì thế càng nhấp người nhanh thì hắn cảm thấy thoải mái hơn, bụng dưới co thắt dữ dội vì cô gái này, hoa huyết nhỏ mơn trớn vuốt tròn bảo bối mỗi nhịp ra vào đều chặt hẹp ma sát rất rõ, hắn hùng hực sức lực đẩy người với khoái cảm cực độ

_Haxx...

Hắn thở dài, cảm thấy sau một lúc vật lộn bây giờ mọi thứ ổn định hơn, không còn khó khăn như lúc đầu, bây giờ nhịp thở của hắn tăng lên rất nhanh nhưng lại cực kỳ thoải mái tiến quân.

Vẫn là khổ sở cho cô, không quen cảm giác này nên nhăn nhó khóc suốt, chỉ có hắn là thoải mái thích nghi, thân người to lớn như con tuấn mã hăng say chiến đấu, hắn ôm chặt cô áp sát vai cô gọi thầm tên cô trong sung sướng, lâu lắm rồi không có người để hắn sướng mà tạo cho hắn xúc cảm hiếm hoi này

_Um...Tôi...

Cô nhồm người thở dốc nói trong đứt quãng, hai tay cào lên lưng hắn không muốn rời, cô đã bị ngọn lửa mãnh liệt của hắn cuốn theo, trong cổ chỉ có thể yếu ớt rên khẽ chứ không thể kháng cự được nữa

_Uhh.....

Mái tóc mềm mại của cô xoa trên vai hắn, cô ôm chặt hắn mím môi, nhìn gương mặt ngây thơ chỉ biết nường tựa vì từng cái nhấp người quá mạnh bạo của hắn, hắn nhìn hài lòng càng muốn ra sức sung cô hơn

Cơ thể cường tráng giữ nhịp rất lâu, đến lúc cô thấm mệt rồi hắn vẫn chưa muốn dừng, hắn nghiêng người, ôm cô trong ngực vẫn thẳng lưng nhấp người, hắn cúi đầu ngậm lấy phần mềm mại bị lực tác động nhấp nhô lên xuống dữ dội

_Ahh...ahh...

Cô lắc đầu chịu đựng, hai bên đùi môi nhừ, khắp người muốn rã rời vì vết tích của hắn rất nhiều, ngược lại rất thoải mái không muốn rời, cảm giác sung sướng từ trong máu huyết không muốn dừng chỉ trách người đàn ông này quá phong lưu, rong ruổi...

_Thích thế này không?

Hắn hôn lên mắt cô, cô nhúm mày không đáp trả, chỉ biết hứng chịu từng nhịp từng nhịp chuẩn xác làm trái tim cô loạn nhịp, cô chìm trong hoan ái hai tay vô thức xoa nhẹ ngực hắn véo mấy cái, hắn cười mỉm ôm chặt ôm chặt cô hơn, để bảo bối nóng rực ra vào nhanh hơn, hoa huyết nhỏ rất biết phối hợp, chúng cứ e ấp ôm lấy hắn co thắt, cô hổn hển, nhịp thở gấp gáp càng làm hắn phát điên, quá uỷ mị dịu ngọt

_Uhhh...u...

_Reng....

_Reng...

Trên laptop hắn có người gọi đến, tiếng chuông đổ dồn làm cô bừng tỉnh vội thu cảm xúc lại, cô cần bình tĩnh phải đấu tranh với những gì hắn làm với cô chứ không phải là hưởng ứng, cô căm ghét bản thân mình quá

_Reng...

_Reng...

_Hoa tổng...ngừng lại...

Cô đẩy hắn ra, ý bảo hắn đi xử lý công việc đi, nhưng hắn lại phiền não không muốn rời cô, hắn cau mày đe dọa cô sợ quá vội im lặng...

19. Chương 19: Đưa Cô Đi Học

Reng...

Trên laptop đồ chuông liên tục hắn đành ngừng lại, buông cô ra, cô mừng thầm thở dốc nằm trên giường mệt mỏi, Hoa Trạch Siêu thật sự quá dùng mãnh

_Cốp...

Hắn chẳng những không xử lý công việc mà còn dẹp luôn laptop vào sọt rác, vì âm thanh vừa rồi là mail từ An Thuần Hy gửi đến, làm hắn mất hứng, tâm trạng hắn đang rất tốt cơ mà, khẽ chớp hàng mi đen tối bước về phía cô đang nằm trên giường

Một tay bế xốc cô lên, hắn chưa có ý định tha cho cô, hai mắt ảm áp đưa tình nhìn cô gái lơ đãng trong ngực lòng cực kỳ phấn khởi

_Hoa tổng...anh...vừa nãy mới...

_Tôi muốn...

_Àm...

Hắn một tay quét sạch mọi thứ trên bàn làm việc, trong đầu nghĩ ra rất thích thể hiện thứ dục vọng này ở những nơi mới lạ

_Đừng...quái đãng...Tôi không muốn...

_Á...đừng...

Cô chưa kịp dứt câu đã bị hắn một phát đẩy vào, do lúc nãy đã...nên lần này rất thuận lợi, hắn ôm cô trong ngực, để cô tựa vào hắn, hắn chống hai tay lên bàn bao quanh cô từ từ nhấp người

_Tôi mệt...đau...

Cô không thể chịu nổi tính khí tàn bạo này của hắn, cô đã rất rất mệt, sao hắn không chịu hiểu cho cô mà cứ điên cuồng ham muốn

_Em làm quen là vừa

Hắn vuốt tóc cô, động tác nhàn rỗi tận hưởng, một tay nâng cằm cô lên đặt vào đó một nụ hôn nhẹ, hôm nay với hắn là một ngày tốt, cứ thông thả hành sự thoả thích, cô lờ mờ cái bản mặt thoả mãn kia, bao nhiêu cũng không đủ, trong lúc nhấp người còn bày trên mặt một loạt xúc cảm thoả mãn khiến cô không khỏi rùng mình nổi da gà, hôm nay hắn đã đòi cô hai lần liên tiếp cô có sức khỏe to lớn cũng không thể chịu được, càng nghĩ càng ghét hắn

_Đáng ghét...hức...

Một lát sau, cứ như là buổi ăn tối no nê kết thúc, hắn thoả mái vươn vai đi vào phòng tắm rửa sạch sẽ

Hôm sau...sáng sớm ngủ dậy cô mừng rỡ vì không nhìn thấy hắn bên cạnh, vội vàng chạy vào toilet tắm rửa, hôm nay cô phải đến lớp sau mấy ngày vắng không phép, và còn phải giải quyết cái việc của Phong Tước nữa

_Tên ác quỷ đội lớp người

Lâm Tương Y đau khổ nhìn mấy vết bầm lớn trước ngực, cô cay đắng nghĩ ngợi nếu không vì Phong Tước đang bị giam giữ thì cô đã không phản bội anh như thế cứ nghĩ cô lại cảm thấy bản thân không xứng đáng, nhưng nếu không hy sinh thì tương lai Phong Tước sẽ bị hủy cô thật sự không còn sự lựa chọn

Sau khi tắm rửa, thay đồng phục, cô rón rén nhẹ nhàng bước ra ngoài, trong lòng yên tâm hơn vì không có hắn ở đây

_Đi đâu?

Cái giọng nói quen thuộc kéo cô về hiện thực khi cô vừa đặt chân đến phòng làm việc của hắn, hắn ngồi trên ghế, mặt lạnh đọc báo không ngó sang cô nhưng nhất cử nhất động của cô đều phát hiện ra

_Tôi...đi học...

_Tôi đưa em đến trường

Hắn đến gần cô, đưa đôi mắt ngàn năm đóng băng nhìn đồng phục trên người cô, môi mỏng cong lên ý dè dặt cô mặc trông không giống ai

_Cái gì? Không....không cần...

Lâm Tương Y nghe xong đã mặt mày tái mét, ai cần hắn đưa đến trường, cô cứ nghĩ giao dịch xong hắn để lại tiền sau đó vĩnh viễn không gặp cô nữa chứ, nào ngờ hắn muốn gì nữa đây sao bám lấy cô dai dẳng thế này

_Tôi nói “cần”

Hắn nhấn mạnh, cô nuốt nước bọt cầm nín, đành im lặng nghe theo

_Đi học ổn chứ? Thật sự không còn đau?

Hoa Trạch Siêu đưa một tay sờ mông cô kéo đến gần buộc cô áp sát hắn, cô nhỏ bé chỉ đứng tầm ngang ngực hắn, hắn bá đạo thuận tay vén váy cô lên

_Cẩn ngôn...

Cô mắng hắn, hai má ửng đỏ ngượng ngùng, một câu hỏi mang tính đễu cẩu cô không thích, hắn hôm qua thừa biết cô bị hắn đập cho tơi bời hoa lá họ còn giả vờ hỏi thăm kiểu đó, cô nuốt cục tức này không trôi

_Nhìn tôi...

Hắn đẩy cô đứng nép vào tường, sau đó cúi người chống hai tay lên tường, cô xiụ mắt nhìn hắn, cô bị cái dáng vẻ cao thanh mảnh cuốn hút, hắn vừa cúi người từng đường nét hiện ra từ khuôn ngực đến cơ bụng được giấu trong lớp áo sơ mi đen lồi cuồn, khuôn mặt thanh tú cùng ánh mắt sắc chết người đẹp mê mẩn,

bởi mới nói mỹ nữ chao đảo vì hấn, hấn sinh ra như để thừa hưởng tất cả, ngay cả cô còn rung động nhưng cứ nghĩ đến những chuyện xấu của hấn thì cô thu ngay cảm xúc lại

_Là của tôi, đi đâu làm gì đều phải hỏi ý, tôi không cho liền không được cãi lại, tuyệt đối tuân thủ, muốn giao du cười nói với ai đều phải trình báo

Hấn cúi mặt kề sát môi cô dặn dò, đôi môi mê hoặc thiếu điều muốn nuốt luôn khuôn mặt bé nhỏ đang ửng đỏ

_K..h..ô...

_Sao...nói lại xem??

Hấn vừa nghe cô nói, chưa cần dứt câu đã mở mồm đe dọa, chỉ cần anh mắt đen tối kéo bão là cô vội thu lời nói lại vì không muốn chuốc họa vào thân

_Hiểu rồi..

_Ngoan...

Hấn hôn môi cô, mút một cái đã muốn hôn mãi không ngừng tha hồ chiếm lấy làm của riêng, hai tay dò tìm cổ cúc áo cô ra, vội vội vàng vàng tham chiếm bên trong, cứ nhìn thấy cô ngây thơ đứng trước mặt là hấn không kìm nổi cảm xúc

_Ừm...Hoa tổng anh đang hoảng, tôi phải đi học

Cô đẩy hấn ra, lập tức cài lại cúc áo không để cái lửa hùng hực của hấn bùng cháy

Tiếp theo Chap 20 Đánh 1 trận lớn

By Thuytinh103

20. Chương 20: Đánh Một Trận Lớn

_Hoa tổng...mời ngài...mời ngài...

Lâm Tương Y trở mắt nhìn Hà hiệu trưởng ra đến tận cổng chào đón hấn, cái tên chết tiệt này muốn cô đào lỗ tự chôn vì xấu hổ à?

_Không ngờ ngài là phụ huynh của Lâm Tương Y, thật ngại quá...thất lễ thất lễ

_Em thấy đó, em ngoan ngoãn một chút thì không ai dám động đến em

Hoa Trạch Siêu túm lấy ba lô của cô kéo lại, hấn nói nhỏ vào tai cô, đáng vẻ ung dung cho tay vào túi rất cao ngạo

_Tôi không cần, tôi không muốn bán thân đổi lấy danh vọng, anh làm rồi, tôi không giống như vợ cũ của anh sai lầm va vào anh.

Cô hất tay hấn ra khó chịu bày tỏ, hấn xịu mặt đe dọa nhìn cô

_Đầu óc toàn bã đậu, có cần khai thông tại chỗ không?

...

_Trời ạ, tên ác quỷ đó không cần đi làm hay sao? Ở lì trong trường làm cái gì? Tức chết được mà...muốn giam cầm mình mọi lúc mọi nơi hay sao?

Trong giờ học, cô cắn bút suy nghĩ, tâm trạng bất an không tập trung nổi, hấn cứ ngồi lì trong phòng hiệu trưởng, từng giờ học trôi qua với cô rất nặng nề, nếu không phải hôm nay có hai tiết toán đầu giờ của Mộ Phong Tước thì cô đã mất sức sống sớm xin giấy đi về rồi

_Cũng may anh Phong Tước đã được tự do, mình nhớ anh ấy quá...cái tên Hoa Trạch Siêu này thật sự quá đáng

Cô thở dài lúi trong cặp ra tấm ảnh chụp chung cùng Phong Tước, cô ngẩng nhìn nghĩ ngợi

_Chào các em, thầy tên là Ngôn Tử, giáo viên dạy toán cũng là giáo viên mới của các em

_Cái gì? Còn...còn thầy Phong Tước đâu ạ?

Lâm Tương Y bức xúc rời khỏi chỗ ngồi chạy đến bục giảng hỏi, nhìn vị thầy giáo mới này mà lòng đau khổ muốn rớt nước mắt

_Thầy Phong Tước đang làm thủ tục chuyển trường, thôi các em ổn định chỗ ngồi...chúng ta bắt đầu vẽ đồ thị hàm số

Thế là hết tất cả sự đổ trước mắt cô, từ nay cô không còn được nhìn thấy anh nữa, lòng uất nghẹn nghĩ đến hắn, tên ác quỷ không muốn đội trời chung

Hết giờ học, cô thu dọn sách vở thật nhanh, gấp rút ra về, cô cứ nghĩ đơn giản, mặt kệ hắn đi cô về nhà cô, mấy ngày rồi không được gặp chị cô, với lại còn phải chạy đi gặp Phong Tước nữa, trước khi anh đi khỏi cô phải tạm biệt anh

_Lâm tiểu thư, mau ra xe đi ạ, Hoa đang đợi

Mọi dự định của cô đều bị thuộc hạ của hắn dập tắt, đúng là từ hôm tay nhất cử nhất động của cô đều nằm trong tay hắn, có muốn thử mạnh mẽ là cũng rất khó, quá mất tự do, hắn đang có ý uốn nắn cô theo suy nghĩ của hắn đây, cô thì rất ghét cái kiểu bá đạo của hắn

_Tôi không đi

Lâm Tương Y chạy đi, mặc kệ Hoắc Kiệt Nam ở đằng sau gọi với theo

_Chết...chết...Lâm tiểu thư cô làm vậy là hại tôi đấy...hic...

_Mộ Phong Tước...

_Phong Tước...

Cô ra chỗ hẹn cũ, vẫn ngọn núi sau trường tìm Phong Tước, thoáng thấy cô cũng là lúc mình nhận được một cuộc điện thoại, màn hình sáng lên ba chữ An Thuần Hy

_Lại là cô à? Gọi mãi thế? Phá cái thai chưa?

_Cũng vì anh nên cuộc sống sung sướng của tôi bị đe dọa, đồ cận bã

An Thuần Hy ở đầu dãy bên kia mắng mỏ, Mộ Phong Tước từng có mối tình thời đại học với Thuần Hy, sau này vì ham vật chất nên An Thuần Hy tìm cách lấy lòng Phạm phu nhân để bà tác hợp cho ả và Hoa Trạch Siêu, hắn là người hiếu thuận cho nên cuộc hôn nhân do mẹ sắp đặt liền không có ý kiến

_Cô không dám đăng thì tôi dụ dỗ được à? Nhưng mà bây giờ tôi đang có chuyện rất vui, cô cũng đừng quá lo lắng, để tôi dạy dỗ Hoa Trạch Siêu giúp cô haha...

Mộ Phong Tước cười lớn, An Thuần Hy hiện đang mang thai con của hắn ta còn Lâm Tương Y là con thỏ nhỏ ngây thơ sắp rơi vào tai hắn ta. Mộ Phong Tước cảm thấy huênh hoang khi lần lượt cướp được phụ nữ của Hoa Trạch Siêu, đợi ngày Hoa Trạch Siêu biết được thì một trận đại chiến tàn khốc sẽ diễn ra....

Mộ Phong Tước cúp máy, Lâm Tương Y xúc động nhìn bóng dáng thân quen đang đợi mình, đau khổ chạy đến ôm chặt lấy anh, như cảnh chia ly ở trong phim, cả hai đều rất đau

_Tương Y...

_Huhu...Tước...tha lỗi cho em...là em không xứng

_Đừng nói ngốc...anh hiểu hết...

Anh cẩn thận hôn lên tóc cô, lần cuối cổ gom nhặt mùi hương này mang theo, anh sẽ ghi nhớ, mãi mãi yêu thương người con gái này

_Hay lắm...tuyệt...

Hoa Trạch Siêu từ xa bước đến, hần nhếch môi cười còn khen cảnh đẹp người diễn giỏi, cô sợ quá đứng nép sau lưng Phong Tước liền bị Hải Đan kéo sang một bên giữ chặt, một bước với đến Phong Tước cũng rất khó khăn

_Bỏ tôi ra...huhu...

_Tương Y...

Mộ Phong Tước bức xúc lao về phía cô, anh bị hần xướng đến giữ lại còn ngay lập tức cho một cước quy xuống đất

_Tước...đừng...đừng đánh anh ấy huhu...

Hoa Trạch Siêu hận cái ánh mắt ngọt ngào cô dành cho Phong Tước mà chưa bao giờ dành cho hần, rất căm ghét, trên mặt chảy đầy vạch đen, xung quanh mây mờ kéo đến

_Đứng lên...

Hần kéo tay anh đứng dậy, vẻ mặt tỏ ra quan tâm một xí hời hang

_Không sao chứ? Anh yêu Lâm Tương Y hay sao?

Hoa Trạch Siêu dồn lực lên tay trái siết chặt cổ anh, ánh mắt ghen tị kèm theo nỗi giận phát tiết

_Không phải mình tôi yêu cô ấy, mà là chúng tôi yêu nhau

Mộ Phong Tước khẳng định, càng làm cơn giận trong hần ngút lên cao, hần lắc đầu, tay rút trong túi ra điều thuốc chân lửa hút, từ từ chậm rãi nhả ra vòng khói xinh đẹp, hần lùi lại phía cô, khoát tay lên vai cô, cô ghê tởm muốn tránh xa con người nguy hiểm này

_Yêu nhau sao? Để tôi nói cho anh biết cô ta làm ấm giường tôi hàng đêm thì có sao không?

Lời hần nói chẳng khác gì lưỡi dao lớn đâm sâu vào lồng ngực Mộ Phong Tước, anh không thể tin cô là loại như vậy, khi thấy biểu cảm đau khổ của tình địch hần vui không tả nổi, hần cười trên đau đớn của cô, vì thế cô cực kỳ hận hần

_Đồ bỉ ổi...

Lâm Tương Y tức đến nghẹn ngào, cô thét lớn sau đó quá kích động cô ngất đi, khắp nơi chỉ còn là màu đen bao phủ, cô ngã trong vòng tay hần bất tỉnh không còn nhận thức nữa.

21. Chương 21: Không Ngừng Mắng Chửi

_Đồ bỉ ổi...

Lâm Tương Y tức đến nghẹn ngào, hần ở trước mặt người cô yêu tùy tiện nói ra chuyện xấu xa đó, cô còn mặt mũi nào nhìn Phong Tước nữa thật là quá đáng lòng cô thất lại chưa xót

_Khốn nạn...

Mộ Phong Tước tức giận thay cho cô, làm sao anh để người con gái anh yêu bị chà đạp như thế, anh lao về phía hần đâm cho hần một cái, chưa gì đã bị thuộc hạ hần cản lại giữ chặt hai tay, còn bị hần đánh một trận thừa sống thiếu chết

_Tha cho anh ấy đi....huhu...

Cô thét lớn sau đó quá kích động cô ngất đi, khắp nơi chỉ còn là màu đen bao phủ, cô ngã trong vòng tay hắn bất tỉnh không còn nhận thức nữa

_Hoa Trạch Siêu mày đợi đó, tao cướp vợ mày được thì Lâm Tương Y cũng thuộc về tao thôi, không sớm thì muộn

Mộ Phong Tước ôm mặt mày bầm tím nghiến ngầm, anh ta nhất định tìm cách lợi dụng cái ngây thơ của cô để đối đầu với Hoa Trạch Siêu, chỉ đáng thương cho cô không biết bộ mặt thật của Mộ Phong Tước suốt ngày cứ nghĩ là do lỗi của mình

_Còn không mau đứng dậy? Ở đó mạnh mẽ lắm, A Siêu mà biết chuyện thì cả tôi và anh mất mạng đó
An Thuần Hy đi tìm Mộ Phong Tước, thì vô tình nhìn thấy anh ta bị đánh một trận, lại không nhìn rõ xem Hoa Trạch Siêu có tiểu mật mới là người nào? Và cũng không bận tâm lắm vì trong danh sách của hắn có rất nhiều phụ nữ mua vui, chỉ là ả chưa biết ông xã cũ của ả đang rất sùng ái cô

Lâm tiểu thư chỉ là bị choáng ngất đi, Tôi kê vài toa thuốc bổ rồi, một lát cô ấy tỉnh dậy không có gì đâu
Bác sĩ Hạ trấn an, bắt mạch kê thuốc xong thì ra về

_Hải Đan tiễn bác sĩ Hạ...

Hắn khép cửa phòng, chậm rãi bước đến cạnh giường, phiền não ngồi xuống nhìn cô trầm tư, cô gái nhỏ này làm hắn phiền chết đi được, cơ thể còn yếu ớt không chịu được kích động nữa

Hắn vuốt tóc cô, nhẹ nhàng đắp chăn cho cô, hắn nhìn cô đáng vẻ thơ ngây khi ngủ cũng quyến rũ làm hắn rất muốn...nhưng mà lúc này không cho phép, cơ thể cô hiện giờ còn rất yếu

_Hụ..hụ...nước...khát nước...

Cô nhú mồm đòi uống nước, cổ họng đã khô khốc thiếu nước kêu gào, hắn ngay lập tức đích thân xuống bếp lấy nước cho cô

_Đại thiếu gia cần gì ạ?

Tú Chi thoáng nhìn thấy hắn loay hoay trong bếp thì hỏi, xưa nay hắn có bao giờ quen thuộc cái bếp này đâu

_Nước...

_Lâm tiểu thư trong người không khỏe cần uống nước ấm ạ

_Dài dòng quá ở đâu?

Hắn giẫm chân giẫm cẳng cẳng thẳng tìm nước, đáng vẻ luống cuống thấy rõ

_Nóng lắm để tôi rót ra ạ

_Tránh ra đi...

Hắn ức chế đẩy Tú Chi sang một bên, hắn tự tay rót nước đem lên lầu cho cô, tuy là rất nóng nhưng hắn kiên trì không buông tay, còn mức từng ngụm nhỏ cẩn thận thổi cho bớt nóng

_Hoa tổng cẩn thận...

Hoắc Kiệt Nam đau tim nhìn đại thiếu gia từ nhỏ chưa động cái móng tay bây giờ rót rít vì một cô gái, hắn và Hải Đan được mở rộng tầm nhìn nên hiểu kỳ đi theo hắn lên phòng

_Um...nước...

_Đây...

Hắn đỡ cô dậy, để cô dựa vào hắn từ từ uống nước nếu không rất dễ bị sặc

_Cẩn thận...từ từ...

Hắn nhẹ nhàng vuốt lưng cô, chăm chút từng động tác một cực kỳ mềm mại để cô thoải mái uống nước

_Uống từ từ...

_Á...ác quỷ...???

Lâm Tương Y lơ mơ mở mắt, cô vừa nhìn thấy hắn đã hốt hoảng gào thét chói tai, lời nói mất tình cảm quá người ta rót nước cho cô mà cô thét lên muốn thùng màng nhĩ...

_Hạ lưu...

Lâm Tương Y nhớ đến chuyện đau lòng lúc này cô giành lấy ly nước từ tay hắn sau đó mạnh dạn hất vào mặt hắn không cần suy nghĩ. (Cái này không trách cô được vì cô không hề biết Mộ Phong Tước là người xấu xa và ngay cả Hoa Trạch Siêu cũng không biết Mộ Phong Tước là người qua lại với An Thuần Hy) vì vậy hắn và cô thường xuyên xảy ra hiểu lầm

_What???

Hoắc Kiệt Nam và Hải Đan khiếp sợ nhìn đại boss bị xối nước mặt mày đang méo mó chuyển sang tức giận, mấy ngón tay vuốt nước trên mặt với sự tức tối

_Chết...chết chắc...

Hải Đan dự đoán kết quả là vậy, Trời ạ, cô dám sỉ nhục hắn bằng cách này, cô nên tìm một chỗ tốt để chôn thay đi là vừa

Hắn nghiến răng nghiến lợi nhìn về phía cô, hầu kết nghẹn ngào lên xuống, bị cô mắng là hạ lưu sao? Nghe thật chói tai, cô lợi hại lắm

_Hai người cút ra ngoài đi, khóa cửa cẩn thận

Hoa Trạch Siêu dặn dò, thế là trong đầu Hoắc Kiệt Nam xây dựng ra một loạt hình ảnh nóng bỏng của hai người nào đó

Hắn âm ỉ trong lòng, cảm thấy thất vọng lắm, cô gần gũi hắn đến phút này mà vẫn không khuất phục hắn? Còn muốn hắn nhồi nhét tư tưởng bằng cách nào đây, một trận kịch liệt ở trên giường cô mới biết sợ đây mà, hắn đứng dậy, hai tay chống hông ngẫm nghĩ cục tức này rõ ràng không nuốt trôi được

_Tại sao anh ngăn cách tôi và Phong Tước chứ hả? Anh muốn quản lý cuộc sống của tôi hay sao? Được lắm, anh chuyển thầy dạy toán nào đến tôi đều có tình cảm đặc biệt với thầy ấy thử xem anh còn giữ trò cường quyền dùng thế lực hay không? Đồ lưu manh...

Lâm Tương Y ngồi ở trên giường mắng chửi, cô quăng cái gối về phía hắn căm ghét, cô không muốn nhìn thấy hắn chút nào

_Em dám tạt nước vào mặt tôi à? còn dám vỗ ngực khẳng định? Em là loại để mua vui, đừng được nước làm tôi, cao giá lắm hay sao? Không đáng...chỉ là người để tôi hạ dưới chân...muốn làm loạn hay sao?

_Anh muốn làm gì đừng qua đây?

Lâm Tương Y hỏi hận cho hành động vừa rồi, chọc giận hắn thật rồi, hắn bây giờ mặt mày đen tối biến sắc, một nụ cười cũng không có tâm trạng cực kỳ nóng giận.

Tiếp theo Chap 22 Giữa ban ngày ban mặt anh muốn cái gì?

By Thuytinh103

22. Chương 22: Giữa Ban Ngày Ban Mặt Anh Muốn Cái Gì

_Giữa ban ngày ban mặt anh muốn cái gì? Không được qua đây

Lâm Tương Y leo xuống giường cô dùng một cái gối giữ trước ngực đề phòng, nhìn ánh mắt đó là đang muốn vồ lấy con mồi ăn thịt

_Qua đây...

_Àm...

Hắn kéo cô về phía cửa sổ thủy tinh hướng mắt ra bên hông vườn cây dưới tầng lầu, quá tức giận hắn nắm tay lên kính, chúng vỡ ra làm cô sợ hãi

_Huhu....

_Muốn khấn cự hay sao?

Hoa Trạch Siêu bị mây mù che phủ, trong lòng mưa bão dữ dội, rất tức giận hai mắt đục ngầu nham hiểm, nhìn cô như xa lạ muốn xuống ta

_Không...huhu...

Hắn bóp cổ cô đẩy cô vào cửa kính, cô sợ quá run rẩy cầu xin bây giờ mới thấy hắn nổi giận thật sự quá đáng sợ, gương mặt lạnh khốc lạnh lùng

_Còn khóc nữa tôi giết em...

Hắn thét lên thô bạo ra lệnh, cô ngậm miệng, đau khổ dùng tay gạt nước mắt, vậy mà hai khóe mắt không nghe lời cứ tiết nước, hắn nhìn thấy đã không vui, thần thái nguy hiểm ngày một đen tối, gương mặt cau có nhìn vào không một chút lưu tình

_Hức...

Lâm Tương Y cố gắng thu dọn hết nước mắt trên mặt, cổ họng nghẹn cứng vì bị hắn bóp chặt, mặt mày hắn quá hung tợn, hăng hộc, sự thô bạo này cô không dám khơi dậy lần nào nữa

_Phục tùng sau đó câm miệng nghe lời

Hắn tiếp tục đe dọa, cơ mặt vẫn giữ nguyên sắc thái thâm khốc, cô không muốn nhìn nhưng không làm sao tránh được, hắn cứ dùng ánh mắt sát thủ máu lạnh đối xử với cô

_Chính vì ban ngày ban mặt mới hứng thú

Hắn hôn môi cô, dày vò nút mạnh, một hơi cũng không cho cô rảnh rồi, hắn buộc cô phải hôn hắn, hắn ngậm lấy cánh môi trên nghiền đầu đưa lưỡi vào khoan miệng, sau dịch xuống một tí lại ngậm lấy cánh môi dưới mút một cái, hôn nhẹ lên môi cô muốn nói chuyện cũng không thể, chỉ biết mình phải chịu đựng bị hắn hôn đến không thương tiếc

Hoa Trạch Siêu gian ác cho tay vào lớp váy, đi vào bên trong quần lót cô dò tìm

_Kiểu này mà nói không cần tôi sao?

Hắn cho phép môi cô nghỉ ngơi một phút để trả lời, hắn nhìn xuống bên dưới chỗ nhạy cảm bị bàn tay hắn làm càng, cô chỉ là nhúc nhích khấn cự hắn đang nghĩ cô muốn hắn, thật làm cô tức chết

_Lưu manh...đáng ghét...

Cô nghẹn ngào nói nhỏ, cũng vì hắn nên mới như vậy, chỉ là phản ứng của cơ thể chứ cô nào muốn vậy?

_Nếu nó được tác động thì chắc em sẽ kêu lên...em không biết à?

Hắn nhếch môi cười, nụ cười đẹp mê hồn với cái răng khểnh đáng yêu nhưng mà, hắn là ác quỷ không đáng để yêu, còn nói chuyện khiến cô ngượng đỏ mặt, dứt lời hai ngón tay kẹp vào hạt dẻ khẩy một cái, nhẹ nhàng kích thích

_Cởi áo tôi ra...

Hắn ra lệnh ngón tay vẫn không quên ma sát với nơi tư mật có hai cánh hoa e ấp, từ từ vuốt ve lên xuống, đôi mắt gian tà đang quan sát xem cô bị kích thích đến cỡ nào, hắn không tin cô kìm nén nổi

_Không...uhhh

Cô ái ngại không muốn hòa theo cái trò xấu xa kia, không hiểu sao khắp người cứ rợn lên rạo rứt, khó có thể bình tĩnh lại được, lông mày nhíu lại nhắm mắt không dám nhìn hắn

_Cởi..

_Ahhh...a...

Ngón tay ác độc khảy nhanh bên ngoài, nhàn rỗi lên xuống chăm chọc hạt dẻ, cương quyết không chịu đi vào nơi sâu làm cô giật mình nảy người, cơ thể cô càng tiến sâu hơn vào cái ngón đen tối của hắn muốn được mạnh hơn rồi, cô rớt nước mắt vì phản ứng của cơ thể làm mình quá thất vọng

_Em thích...

Hắn cười gian nhìn cô, cô xấu hổ không mở lời, từ bây giờ phải cố gắng tiết chế cảm xúc nếu không sẽ bị hắn cười cợt, khi mà hai ba ngón tay cứ thi nhau sờ vuốt, ấn mạnh vào hai cánh hoa mỏng không che đậy được nơi sâu, hạt dẻ đã bắt đầu co thắt, ngón tay hắn cảm nhận được rất rõ, rất hài lòng vì cô sắp bị hắn chinh phục

_Cởi áo

Hắn nghiêng rằng, một hai bảo cô cởi áo cho hắn, cô bất đắc dĩ run tay phải cởi từng cúc áo sơ mi màu xanh biển trong khó nhọc, hơi thở gấp gấp bần rần

_Cơ thể này chỉ có mình em tiếp cận không thích à?

Hắn rút tay ra khỏi người cô, cô ngã nhào ôm cổ hắn dựa dẫm, đối tư thế hắn bế cô lên đưa lên giường

_Đủ...đủ... rồi mà..hức...

Hoa Trạch Siêu chậm rãi đặt cô xuống giường, trên người cô bây giờ không còn thứ gì để che đậy trước con mắt nhìn xuyên thấu của hắn, cô đỏ mặt ngượng ngùng, lúc nào hắn cũng biến cô thành con người thể hiện những biểu cảm bất đắc dĩ này để mua vui

Hắn biết cô bị hắn hành hạ uốn éo đến cái lưng muốn cụp xương sống là do hắn vì thế lần này hắn có phần dịu nhẹ hơn

_Em rất xinh đẹp, chỉ được là phụ nữ của tôi

Hắn hôn nhẹ giữa đường hõm từ cổ trở xuống, đến giữa hai quả đào đẹp mê mẩn, hắn dừng lại chau chuốt nắm lấy, siết nhẹ, cực kỳ nhẹ, thích thú nâng đỡ

_Umm...

Cô nắm gra giường, nhắm mắt không muốn nhìn, động tác quái đăng của hắn làm cô không tự chủ được nghẹn ngào khẽ phát ra âm thanh, uyển chuyển mê hoặc hắn, cô không thể nào kìm mình được nữa

_Sẽ cưng chiều em

Hắn tiếp tục xoa nắn nơi nhạy cảm, véo nhẹ trên đầu, mặt ngọt từ khoe môi hắn đang chiếm giữ mang đến cho hắn cái mê khó tả mà không thể lặp lại ở người thứ hai, ngày càng mê mẩn cô không muốn rời

Tiếp theo Chap 23 Thích dầy vò cô

By Thuytinh103

23. Chương 23: Thích Dầy Vò Cô

Hoa Trạch Siêu dịch tay xuống bụng cô, vuốt nhẹ một cái, cánh môi hôn lên bụng cô hít thở hương thơm

_Um...

_Khó chịu đúng không?

Hắn nháy mắt nhìn cô, cơ mặt bây giờ sáng chói ngập tràn hạnh phúc chứ không còn hung hăng như lúc nãy, biết cô bị mình trêu ghẹo đến rùng mình nổi da gà hắn vẫn muốn kích tình, hai tay dang rộng bấp bệ cô ra xa để nhìn cho rõ huyết đạo đỏ thắm đang hiện ra bên ngoài còn e ấp che đậy bởi hai cánh hồng ửng ửng, hắn cúi người xuống thấp ngậm lấy huyết đạo hôn sâu, mút mạnh lấy hạt dẻ nhỏ đang khiêu khích ở giữa hai cánh hồng

_Uhhhh....

Lâm Tương Y thần thốt thở mạnh lập tức hai vật thấp thỏm kia cũng theo nhịp thở của cô đung đưa, cô phải kêu lên mới thỏa lấp được ngọn lửa trong lòng, một chút hưng phấn bắt đầu lẫn tăng như sóng tình ồ ạt

Hắn đẩy lưỡi tách hai cánh bướm chặt hẹp ra từ từ uống lưỡi đẩy sâu vào huyết đạo liếm dọc đi lên, cô cắn răng chịu đựng dòng điện nóng chạy mạnh qua người làm tim đập nhanh đến thở hổn hển, lần đầu tiên chỗ huyết đạo non nớt kia bị đàn ông hôn hít, lần đầu của cô chỉ có thể dành cho hắn

_Hoa tổng...um...

Hắn đưa cái lưỡi uốn éo rê nhẹ trên hạt dẻ mềm khoái trá chọc tức, ngón tay giữa còn vuốt ve hai cánh bướm mỏng, một loại động tác thật mạnh mẽ lên huyết đạo, cô nhú mày không dám mở mắt, hai chân có phần mở rộng tấm lưng cố ý trường xuống dưới muốn được sâu hơn, hắn đảo mắt lên trên hiểu được cô đã bị hắn làm cho đắm chìm, hắn còn vô tình cắn lên hạt dẻ đang co thắt, cô uốn người hai tay run rẩy trốn mắt, cảm giác hưng phấn quá mức mỗi lần hạt dẻ bị kích thích

_Em muốn đến vậy rồi sao?

Hoa Trạch Siêu đứng dậy, hắn quyết mật dịch từ bên trong ra ngoài nhìn ngắm, hắn để mật dịch lưu lại trên đầu nhũ hoa hồng đỏ, chúng trơn trượt mời gọi, cô mím môi vì không thể mở miệng trả lời, cơ bụng vẫn đang co thắt không ngừng vì hắn, cô chỉ là cô gái non nớt lần đầu được hắn trao cho kích tình nóng bỏng làm sao tránh khỏi dụ dỗ từ hắn

Nhẹ nhàng hôn lên ngực cô, nhẹ nhàng mút không quá mạnh tay như những ngày đầu thô bạo chỉ biết cuồng dã muốn cô, bây giờ cảm giác từ từ tận hưởng, cô thở mạnh lập tức hai vật thấp thỏm kia cũng theo nhịp thở của cô đung đưa, hắn ngậm lấy ả áp hôn, bàn tay luồn qua eo nâng đỡ, từ từ dặt chân cô đi vào, để cô không giật mình hốt hoảng muốn tránh xa hắn nữa

Hừ...

Có nhẹ nhàng thế nào cô vẫn phát hiện ra, cô đẩy hắn ra xa, có chút khó khăn bắt đầu, chỉ vì cô quá nhạy cảm, hắn nheo mắt kéo hai tay cô ra xa bắt đầu nhóm người

_ah...ah..

Cô lảm nhảm, hắn là người bằng xương bằng thịt hay là cỗ máy mãi không tìm thấy điểm dừng, vì hắn cô không còn lý trí chối từ được nữa, cơ thể để mặc cho hắn, chỉ mong hắn đừng bỏ đi

_Tại sao lại cuốn hút quá vậy?

Hoa Trạch Siêu không tiếc lời cưng sủng, ở cô gái này xuất phát một cảm rất tốt, chỉ có cô có thể khiến hắn cảm thấy thoải mái, triển miên cuốn lấy, ngọt ngào hoà quyện, cơ thể tràn đầy sức sống thừa sức thúc vật sưng tấy ra vào kịch liệt, bên trong cô bó sát chặt hẹp, còn ngoan ngoãn đón lấy chịu đựng

_Um..ahhh...

Cô cắn môi, lắc đầu khẳng định không bao giờ chấp nhận cái chuyện kinh tởm của hắn, trên mặt cô luôn động lại hàng nước mắt bị thương, đã cố gắng cự tuyệt vẫn bị hắn cưỡng quyền ép buộc còn bị hắn làm cho thất kinh hôn vĩa kêu gào hòa hợp, lý trí và hành động trái ngược rất khó xử

Tiếp theo chap 24 Tâm tình cực tốt

24. Chương 24: Tâm Tình Cực Tốt

Hoa Trạch Siêu hôn lên ngực cô, khoe môi mút mạnh, bao nhiêu xúc cảm đều đang tuông trào, bên dưới cũng không khá hơn, hấn đẩy người hòa một nhịp thi nhau gia tăng cái khó chịu trong cô

_Áhhh...hhh

Cô vẫn là bị hấn làm cho mờ hết lý trí, cô cảm thấy khoái cảm tràn trề, thật sự tự trách bản thân nhưng phản xạ bình thường của cơ thể cô không ngăn được và cũng không phải lỗi của cô nhưng cô vẫn tự trách mình xấu xa tội cùng

Hấn hôn cô, bàn tay kích thích trước ngực siết mạnh, ở dưới phần bụng còn nhấp nhô tiếp xúc với cô, cô co thắt bên dưới nóng nực bức bối

_Um...mm...

Cô cào lên lưng hấn, muốn tìm sự thoải mái nương tựa, vì cả người đang rất khó chịu, chân mày nhíu lại khổ sở, trong thấy cô hấn nở nụ cười nhẹ...là thổ nhĩ đã bị khuất phục còn tự nhủ người lên xuống liên tục

_Tôi lập tức làm em thoải mái...

_Hoa tổng....nhẹ...uhhhh

Cô nói khẽ giọng nói mềm mại quyến rũ rót vào tai hấn, hấn ôm cô nhấp người cực kỳ nhanh, từng động tác như nước dập tắt lửa trong người cô rất thoải mái cô không muốn xa nguồn nước này cô bám chặt vào hấn, hai chân kẹp chặt không rời, hấn bị cô lan truyền khoái cảm lạ lùng, cả người sản khoái yêu thích

_Thỏ nhĩ...ngoan...lập tức cương chiều em hết mực...

Con người tràn đầy khí phách cả người tản ra sự yêu thích lạ lẫm, càng ôm cô trong ngực càng bình yên muốn hơn thế nữa, hấn hôn lên cổ cô, để cô bớt căng thẳng, hấn chưa muốn dừng vào lúc này, tấm lưng trần đều nhịp ra vào

Người đàn ông lạnh lùng này trút bỏ cái vô cảm, từ từ tận hưởng sự mềm mại lan tỏa, hấn mãnh liệt hết sức sung ái, cô mang đến cho hấn cảm xúc chân thực mà hấn từng nghĩ sẽ không bao giờ có người phụ nữ nào đem đến được

Cô chịu không nổi sự ma sát ác liệt này, lắc đầu thổ nhĩ, nhả nhó đứt quãng trong lời nói

_Uccc.....Tôi...

Hấn ôm lấy cơ thể nhỏ bé bị hấn chiếm giữ đến độ mệt nhọc khổ sở, hấn đã dày vò cô một thời gian khá dài, cô uỷ mị tựa đầu vào ngực hấn nói nhỏ, nước mắt nóng ẩm lắng trên ngực hấn, có chút thương tiếc hấn gạt nước mắt đỏ hớn lên trắng cô

_Một lát nữa...

Hoa Trạch Siêu không muốn dừng lại ngay lúc hấn đang khoái cảm thể này, một cảm giác nóng nảy, gấp rút, căng thẳng tột độ, một cảm giác thoáng qua thôi thúc bức rức, những biểu cảm đó mỗi khi tiếp cận cô đều hóa ra sung sướng mãnh liệt, lúc nào cũng muốn ngang tàn chiếm lấy cô.

_Để xem em làm sao tránh thai???

Sự hòa hợp ngọt ngào dâng trào đến mức độ nồng nàn nhất định, thỏa mãn với trận kích tình vừa rồi, hấn mút môi thổ nhĩ người nằm trên người cô phóng mạnh chất dịch lỏng bên trong cô, cô giật mình sau khi nghe hấn nói, tên bỉ ổi này, cô chỉ mới học cấp 3 hấn có phải quá đáng rồi không? Còn cố tình lưu lại nòng nọc?

_Anh... thần kinh

Cô bị hấn đè bẹp giữ chặt, ầm Ức nói nhỏ, mức độ chiếm đoạt gia tăng rất nhanh. Xong việc, lần này hấn không bỏ cô một mình ở trên giường sau trận vui đập của hấn nữa, hấn đưa cô vào trong phòng tắm cùng hấn ngâm mình tắm nước nóng

_Làm...làm gì vậy? Tôi...Tôi...

Lâm Tương Y cảm thấy quá nguy hiểm, cô mà không mảnh vải che thân ở gần hấn thế nào cũng bị một lần nữa đem ra ăn sạch

_Ra ngoài đi, Tôi mệt...Tôi không muốn...

Cô dùng một tay che trước ngực, tay còn lại cô hất nước vào ngực hấn, hấn nắm tay cô kéo cô vào người, để cô ngồi lên bắp đùi, bây giờ còn tiếp xúc gần hơn với cái đó

_Không...rất không tự nhiên

Cô trượt xuống dưới nước không muốn ngồi lên cái vật kia, hấn vẫn khư khư giữ nguyên tư thế

_Em bị điên à? nghĩ tôi là tên cuồng dâm hay sao? Mau tắm nhanh cảm lạnh bây giờ

Hấn vòng tay ôm eo cô, cẩn thận buộc tóc cô lên cao

_Ồ tôi...nhưng...Tôi không thoải mái..

Cô nhăn nhó nói nhỏ, thấy cô thất vọng không phản ứng nữa hấn cười nhẹ

_Sẽ quen...

Hấn xối nước lên người cô, tay còn ôm chặt cô không muốn rời

_Nhưng tôi không muốn làm cái chuyện kỳ cục này...huhu...

Lâm Tương Y muốn chối từ, cô giãy nẩy muốn thoát ra, quá ngượng dù là đã nhìn thấy cái kia của hấn nhưng hấn buộc cô tự nhiên thế này thì cô không chịu được

_Ý em là sao?

Hấn tối mặt lườm cô, sắc mặt chuẩn bị chuyển sang khó coi, cô nhớ vừa nãy hấn đã giận dữ rất đáng sợ cho nên cần phải mềm mỏng với hấn mới được

_Tôi...có nói gì đâu

Hấn trông vẻ mặt ngây thơ của cô rất thích thú, bàn tay ngạo mạn từ dưới làn nước ngoi lên sờ lên cái phần phía trước cô đang cố che đậy

_Đừng...đau...nó bị anh làm cho rất đau đó

Cô phát cáu hất tay hấn ra, hấn cười tâm tình cực tốt muốn trêu ghẹo cô

25. Chương 25: Nhớ Tôi À?

Hoa Trạch Siêu hôn lên tóc cô, nhìn cô ngủ say ở trên giường, giờ là quá buổi sáng trời chuyển sang buổi trưa, hấn có cuộc họp cổ đông nên phải đến tập đoàn làm việc vì biệt thự riêng cách tập đoàn khá xa

_Để cô ấy ngủ, không được làm phiền

Hấn dặn dò Tú Chi không được làm gì quá mạnh gây tiếng ồn ảnh hưởng đến giấc ngủ của cô, nhìn cô cuộn người trong chăn ngủ say xinh đẹp khiến hấn xao xuyến không muốn rời, nếu không phải cuộc họp này quan trọng thì hấn đã ở nhà cùng cô

_Lâm tiểu thư, cô dậy rồi, có muốn ăn uống cái gì không?

_Hả?

Lâm Tương Y nhú mày, cái tên chết bầm kia cho biết bao nhiêu người trấn giữ ngoài cửa phòng, đã vậy còn để người hầu của hắn canh cô ngủ dậy nữa, vừa mở mắt chưa kịp định hình đã bị vây quanh đến ngộp thở

_À tôi...tôi không muốn ăn gì đâu, tôi phải về nhà

_Không được đâu Lâm tiểu thư, đại thiếu gia không cho phép đâu ạ

Tú Chi hốt hoảng nhìn cô, cô đang chải lại tóc và chuẩn bị về nhà

_Có thể giúp tôi gọi điện cho tên lưu manh...à Hoa tổng được không?

Cô hai mắt long lanh ngập nước, ghét cái tên bá đạo chiếm giữ cô xem là của riêng

_Được ạ

Tú Chi lấy điện thoại, ấn số của hắn...

_Có chuyện gì? Hải Đan đâu sao không xử lý công việc? Gọi thẳng đến đây làm gì? Phiên chết được, tôi đang bận lắm...mấy người muốn bị đuổi việc hay sao? Cút hết đi...

Lâm Tương Y hoảng sợ nghe muốn thủng lỗ tai, hắn ta lúc nào cũng cộc cằn thô lỗ kiểu này hay sao? Người giúp việc của hắn đúng là có sức bền bỉ chịu đựng

_...là tôi

Cô run giọng nhỏ xíu lấp bắp hắn nghe ra giọng nói ngọt ngào đó biết mình đã dọa cô sợ, hắn thu lại cảm xúc bức dọc nhỏ giọng hỏi

_Là em??? Có chuyện gì?

_Bao...bao giờ Hoa tổng đi làm về?

Nghe nhỏ gọi điện quan tâm, tâm trạng khô khốc này trở nên mềm mại vui tươi, khuôn mặt đóng băng ngàn năm bây giờ tan chảy có gió mùa xuân thoảng qua thật ấm áp

_Nhớ tôi à?

_Cái...vớ vẩn...ai nhớ anh? Hừ hừ...

Cô oan uổng đỏ mặt, uất ức không cách nào đập tan cái tính cao ngạo của người nào đó, tôi mà nhớ anh? Còn lâu...

_Sao hả?...

Hắn nghe đầu dây bên kia im lặng mất kiên nhẫn nhú mày, cô mà dám đập máy thì tối nay cô chết chắc

_À..ừm...Hoa tổng à...bao giờ anh về?

_Tận khuya, đừng chờ...khi về nhất định “sủng” em

Hoa Trạch Siêu nhấn mạnh, nếu cô mà có ở đây thì hắn đã không kìm chế được lao đến ăn thịt cô rồi, chỉ nghĩ đến cô thôi tâm tình đã thật tốt

_Vậy tôi cúp máy được chưa?

Cô sờ da gà đưa cái điện thoại ra xa, tên này thật quá nguy hiểm, cô cầu Trời tối nay ở Tập đoàn có việc đột xuất đi để hắn thôi cái ý đồ xấu xa trong đầu, cô cúp máy sau đó rón rén mở cửa, cửa vừa mở đã nhìn thấy bản mặt Hoắc Kiệt Nam đáng ghét đang vênh vác

_Lâm tiểu thư cô cần gì?

_À...Hoa tổng cho phép tôi ra ngoài ăn tối với chị tôi

_Vậy à? Để tôi gọi...

Hoắc Kiệt Nam nghi ngờ rút điện thoại ra định gọi, liền bị cô ngăn lại

_Ồ...không cần gọi, giờ này Hoa tổng đang họp...nếu anh không muốn mang họa thì đừng gọi

_Cũng phải...thôi cô để tôi đưa cô đi

Cô thở phào nhẹ nhõm, thôi thì có thuộc hạ của hần đi cùng nhưng đã qua mất được là mừng lắm rồi

Trung Tâm thương mại...

The Sun là trung tâm thương mại lớn nhất thành phố thuộc sở hữu của Hoa Trạch Siêu, nơi đây sầm uất, nhiều khu mua sắm và rộng khủng khiếp, ban đêm được thắp rất nhiều đèn đủ màu đẹp lung linh

_Chị...

Cô thoáng thấy chị mình đến chỗ hẹn vui vẻ vẫy tay gọi

_Tiểu Y...mau ngồi xuống...em thích ăn gì cứ gọi, bây giờ cả trung tâm thương mại này thuộc về em rồi, muốn hô mưa gọi gió cứ thoả thích, để xem những người từng coi thường chị em mình còn dám lên tiếng không? Em bây giờ được Hoa tổng sủng hơn cả trứng vàng, còn hơn lúc xưa nhiều... thật tốt cho nhà họ Lâm chúng ta

Lâm Tương An nói lớn, cô là người cầu toàn cho nên việc em gái được đại boss như hần sủng đem lại rất nhiều lợi thế cho cô

_Chị nhỏ tiếng thôi, chị nói cái gì vậy? Có người nghe thì sao? Em không có thích Hoa tổng, càng không muốn đem bản thân đánh đổi lấy thứ này, em có tay chân tự dùng sức lao động kiếm tiền

Lâm Tương Y âm ức, cô ghét cái kiểu hần đòi hỏi cô trở thành phụ nữ của hần sau đó mới ban phát vật chất, kèm theo đó là lấy mất tự do vốn có của cô.

Tiếp theo Chap 26 Cương quyết từ chối

By Thuytinh103

26. Chương 26: Cương Quyết Từ Chối

_Đồ ngốc...em được sủng, rồi có tiền có tất cả...quá hạnh phúc rồi, cố mà nắm bắt đừng buông bỏ làm Hoa thiếu chán ghét...lúc đó không chỉ mình em mà còn liên lụy đến chị, chỉ có 1 tháng em cố gắng vợ vết đi

Lâm Tương An cốc vào đầu cô đe dọa, chị cô không những không thấu hiểu cho chưa xót ê chề trong lòng cô mà còn tấn thành khích lệ

_Nếu em biết chị là người muốn được đòi hơn thế này thì lúc đầu đã không chịu nhục bán đứng bản thân vì chị...hức...còn liên lụy đến cả Phong Tước...em đã không bảo vệ được tình yêu của mình...

Cô cúi mặt, nghĩ đến Phong Tước mà trong lòng không yên, cô nhớ thương anh và cảm thấy có lỗi nhiều lắm

_Xí...nếu đổi lại ngày hôm đó thì chị không để em đến gặp Hoa thiếu đâu, mà chính chị sẽ đi thì bây giờ chị đã là Phu nhân danh vọng rồi...à còn cái tên thầy giáo quên đó nữa, em làm ơn đừng nhắc đến...mất cả tiền đồ vô dụng...

Lâm Tương An vuốt mấy móng tay thon dài được đánh đá tỉ mỉ, dạo gần đây cô xài tiền rất phí vì lúc nào cũng ý lại đã có em gái nhờ vả, càng ngày càng chạy theo nhiều thứ xa hoa

_Chị không được xúc phạm anh Phong Tước...cũng nhờ anh ấy chỉ bảo nên chị mới đỗ đại học điểm cao, bây giờ thì sao....hic...

Cô buồn bã, nghĩ đến anh là rất đau, không biết bây giờ anh thế nào rồi, chắc ăn buồn vì cô lắm, cô luôn cảm thấy ray rứt

Vừa lúc cuộc nói chuyện đến lúc gây cản thì cái tên hóng hớt Hoắc Kiệt Nam có điện thoại vì thế anh ta không nghe được cuộc đầu khẩu của hai chị em

_Ai gọi đúng lúc này đây?

Màn hình sáng lên hiện dòng chữ Đại boss, anh ta nhún vai vội vàng bắt máy.

_Hoa chủ tịch có gì dặn dò ạ? Cứ yên tâm đi ạ, tôi luôn theo sát Lâm tiểu thư, cô ấy hiện giờ đang ở Trung Tâm thương mại The Sun, cùng chị gái ăn cơm...

Như đoán được chuyện kỳ lạ, hắn biết không thể nào không có lý do mà cô mạnh dạng gọi điện cho hắn trước, đúng là cá nhỏ to gan, dám qua mặt hắn

_Tiếp tục theo cô ấy, đừng nói cho Lâm Tương Y biết là tôi vừa gọi

Lại tiếp tục trở về câu chuyện của Lâm Tương Y và chị gái...

_Chị ơi...em xin chị đưa cái này cho Phong Tước...nói với anh ấy em xin lỗi

Cô lấy trên kệ chai cồn sát trùng, cùng một số dụng cụ rửa vết thương, cô ghen ngào nhả nhủ

_Biết rồi...biết rồi...

_Bây giờ em phải về, nếu không Hoa tổng lại nổi cáu

Lâm Tương Y về biệt thự, nhìn đồng hồ cũng đã điểm 10h, cô mệt mỏi lên giường đi ngủ, giọng điệu mang nỗi buồn than thở...không biết bao giờ mới thoát khỏi tay hắn, khi cô đã say giấc còn bắt đầu mơ giấc mơ đẹp cùng Phong Tước hạnh phúc bên nhau thì hắn đi làm về, hắn mở cửa phòng nhẹ nhàng đến gần cô

_Ngủ rồi?

Hắn cau mày khó chịu, cơ bản thừa biết cô vừa ở Trung tâm thương mại về mà bây giờ đã ở trên giường nằm ngủ ngon lành, có phải là diễn quá sâu? Hắn bực dọc trách móc trong lòng, có phải cô được nước làm tới?

Hắn nhìn cô rất lâu, trông cô ngủ say sưa ngây thơ như con sóc nhỏ, gương mặt ngây ngô đáng yêu áp sát gối mịn say mê ngủ, hắn nhìn cô mà kim lòng không được, một xúc cảm mãnh liệt, cô quá đáng yêu, hắn cúi người hôn lên môi cô mút nhẹ, hai tay gấp gấp cởi cúc áo cô ra, nhanh chóng đặt lên hai thứ tròn trịa xoa xoa

_Hic...

Đang ngủ say, bỗng không khí trong phòng bị kim hãm, nhất là ở giữa ngực, bỗng dưng bị bóp chặt, cô ngộp thở bừng tỉnh thì ra là do hắn

_Hoa tổng...đừng...mai tôi còn đi học

Cô đẩy hắn ra, cô cài lại cúc áo, cả thân người cũng tránh xa hắn một chút

_Đến đây...

_Á...

Cả người đang phấn chấn hừng hực ham muốn đâu thế nào vì câu nói của cô mà dừng lại, hắn mạnh mẽ kéo tay cô một cái, cánh tay tội nghiệp kia cũng muốn trật khớp vì sự thô bạo, cô ngã vào ngực hắn mất thăng bằng, cô nhăn nhó hai tay giữ chặt cổ áo

_Lúc sáng đã xong rồi...đừng bá đạo như vậy...

_Mặc kệ...

Hắn giữ chặt hai tay cô, cánh môi hung hãn cắn trước ngực cô

_Bỏ ra...mai tôi còn đi học nữa...hức...

_Em ngoan ngoan tôi chỉ hôn...

Hắn dỗ ngọt, hai tay luồn qua eo cô ôm lấy, cô ở trong ngực hắn đầu thể nào kháng cự, chỉ biết sức lực nhỏ nhoi bị hắn đánh gục, hắn thỏa mãn hôn lên đỉnh ngọc, còn cắn một cái mới hài lòng

_Không...

Cô cương quyết ngăn hắn lại, vì sau khi hôn, cắn một lúc cảm xúc bị đẩy lên đỉnh điểm, khoái lạc ngập tràn hẳn nhất định sẽ đòi hơn mà không chịu dừng lại

_Em được nước làm tới là sao? Tôi còn chưa hỏi tội em dám cả gan đến trung tâm thương mại

Hắn siết mạnh hai cổ tay cô trên giường, hắn ngăn người nhìn cô dọa nạt, ánh mắt bắt đầu chuyển màu

Chap 27 Nước mắt của cô

By Thuytinh103

27. Chương 27: Nước Mắt Của Cô

_Thì ra anh luôn theo sát tôi? Còn giả vờ không biết?

Lâm Tương Y bất ngờ nhìn hắn, cô ngỡ ngàng thì ra hắn biết nhưng luôn giả vờ không biết, bị cô nhìn trúng tâm tư hắn bực tức quát lên

_Đừng có bướng, em chán sống hả?

Hắn đem cái thể lực của bản thân tha hồ dọa nạt, hắn có chút bối rối khi bị cô nhìn ra tâm tư

_Anh đã sai còn lớn tiếng nữa hay sao? Tôi cơ bản là đồ chơi của anh mà, vì thế không bao giờ tôi khuất phục đâu, anh không bao giờ thấu hiểu được cảm xúc của người khác...huhu...

Lâm Tương Y oà khóc như đứa trẻ, cô âm ỉ, kéo áo che đi mấy vết bầm do hắn gây ra, quá oan uổng cho cô

Nhìn thấy cô khóc cô vì hắn mà ức đến độ mệt mỏi, hắn nhận ra do hắn dọa nạt, dùng thái độ cứng nhắc đối xử cô nên cô mới cau có khó chịu

_Ngoan...nín khóc

Hắn kéo cô đến gần, ôm cô trong ngực dỗ dành, mấy giọt nước mắt này phiền quá, chúng như hạt pha lê làm hắn tan chảy, thật không muốn cô khóc

_Huhu

Hắn gạt nước mắt trên mặt cô, cái da thịt mềm mại đang ma sát trước ngực hắn thật quá sức chịu đựng, bụng dưới của hắn nóng rang kêu gào, hắn nhìn đi từ từ dỗ dành cô trước đã

_Ngoan...

Trong lòng hắn luôn sợ cảm giác bị cô quay lưng cô quan tâm đến kẻ khác mà không phải là hắn nên lúc nào cũng chỉ muốn dán chặt cô bên cạnh để tâm tư cô không nghĩ đến ai được nữa

_Ừm...

Hắn nâng cằm cô lên, không thể nhịn lâu hơn, hắn cau mày khó chịu áp lên môi cô nụ hôn nóng bỏng, hắn thường dùng hành động thô bạo tiếp xúc với cô càng làm cô ngao ngán khổ sở, chỉ vì cô quá quyến rũ hắn

nhìn thấy không kìm chế được, càng ngày càng muốn chiếm hữu nên không bao giờ nhìn thấy cảm xúc của cô thể nào

_Tôi sẽ nhỏ nhẹ...

Hắn trấn an, sau đó hôn nhẹ lên môi cô, nụ hôn dứt quân say mê, cô run rẩy đắm tay lên ngực hắn trách móc, hắn vẫn chứng nào tật nấy, cô đã nói là không muốn, hắn là loại sỏi đá không nhìn ra cảm xúc của người khác

Hắn kéo vội áo sơ mi của cô xuống, hai tay nâng hai quả anh đào lên ngắm nhìn, nhìn lâu cơ thể sẽ bị tan chảy, cô quá mê hoặc

_Đừng nhìn...

Cô cúi đầu vào ngực hắn đỏ mặt, hắn nhếch môi cười ôm chặt cô hơn, cánh môi giữ chặt trên môi cô, không một chút ưu tư cứ hôn cô mãnh liệt, tình cảm lúc này dâng trào như sóng ngoài khơi nhìn động tác của hắn cô biết người đàn ông ôm chặt cô lúc này mạnh mẽ động tác say mê đến mức nào

_Đủ rồi...đã hứa chỉ hôn thôi mà??

Cô ngáp dài ngáp ngắn thừa cơ hội hắn bận rộn cởi cúc áo liền tránh xa cuộn người trong chăn

_Em...

Hắn mất hứng nhìn cô bó chặt cơ thể trong chăn như sợ hắn tấn công, trong mắt hắn đen tối hệt hăng

_Tôi đáng sợ lắm hay sao?

_Tôi muốn ngủ

_Đợi tôi tắm đã...

Hắn đi làm về cả ngày vẫn chưa đi tắm, vừa về đã lao đến cạnh cô sủng ái, bây giờ mới sực nhớ mình chưa tắm, liền ôm cô trong ngực đưa vào phòng tắm

_Anh tự tắm không được à? Tôi không muốn...không thích mà hic

Cô thét lớn, hắn cực kỳ quái đăng, đi tắm vẫn muốn dính chặt lấy cô, cô ứa nước mắt vì bị hắn dọa sợ

_Phải tắm...

Hắn đưa cô vào phòng tắm, đặt cô xuống bể nước, nhìn cô loay hoay dưới nước rất tức cười

_Cởi cúc áo

Hắn ôm eo cô bắt cô cởi cúc áo sơ mi cho hắn, cái thân hình chuẩn sáu múi cuốn lấy cô, cô chớp mắt ái ngại không dám nhìn, mỹ nam tuyệt sắc có khác, cứ như thiên sứ dưới bể nước

_Yêu tôi rồi à?

Hắn kề sát cô rất gần, gần đến nỗi hai bờ môi sắp chạm nhau, bỗng dừng lại hỏi, nghe mà khiếp sợ làm sao cô yêu nổi hắn

_Không...

_Tôi cũng không bao giờ yêu em...giữa chúng ta là giao dịch có giới hạn...hiểu...??

Nghe hắn nói mà cô mừng không kịp, hắn mà yêu cô thì khổ cho cô lắm, cô không muốn bị phụ nữ của hắn ghen ghét hành hạ đâu, còn về phần hắn miệng nói nhưng cõi lòng cố che giấu cảm xúc, hành động đã quá rõ ràng quan tâm người ta vẫn cương quyết cho rằng chỉ vì muốn độc chiếm làm ấm giường nên mới như thế, lý trí hay trái tim sẽ thắng đây?

Trong khi cô còn đang bất ngờ thì hắn tách hai cánh môi đang run lên của cô ra, hôn nhẹ đe dọa, hắn luôn là thể lạnh lùng bất cần đến lúc nói buông chắc chắn không nín kéo, vẫn chưa hết một tháng cứ từ từ thưởng thức sau đó đá cô đi tìm người khác vẫn chưa muộn

_Còn đợi gì nữa? Muốn để tôi lạnh chết à?

Hắn thét lên, còn hắt nước vào mặt cô, cô mơ mơ màng màng chớp mắt vội dùng bông tắm cọ sát khuôn ngực của hắn

_Có muốn chăm sóc cái kia?

Hắn bất ngờ kéo tay cô xuống làn nước lạnh, còn trêu ghẹo thoả chí cười đùa

_Không...không...

Một lúc sau, khi tắm xong, cô yên vị trên giường ngủ, cứ nghĩ hắn xong chuyện sẽ đi ra ngoài như mấy lần trước, hôm nay tuy là không có xx nhưng mà chắc là hắn cũng đi ngoài để cô ngủ, nào ngờ hắn tắt đèn leo lên giường nằm cạnh cô

_Hơ...Hoa tổng? Làm gì vậy?

_Làm gì là làm sao? Mau ngủ đi, lộn xộn

Hắn véo má cô, kéo cô vào ngực cứng nựng ôm chặt như cái gối ôm

_Tôi...

_Em bớt lời, cấm ý kiến, ngủ đi

Tiếp theo Chap 28 Không thể chịu nổi

By Thuytinh103

28. Chương 28: Không Thể Chịu Nổi

_Tôi không quen ngủ cùng người lạ

Lâm Tương Y biết là hắn có ý đồ nên không muốn hắn xuất hiện trên giường của cô, hắn bỏ qua xúc cảm của cô liền tắt đèn không nói không rằng đẩy cô nằm xuống

_Bây giờ quen

Hắn bá đạo ngang ngược, sau khi tắm xong thư thái cả người, nước mát rất sảng khoái, trong lòng phần chần chừ thêm động tình này giờ trong phòng tắm hắn thật sự tiếc nuối nếu hôm nay để cô yên bình, ngoài kia bên cửa sổ gió còn rít nhẹ rất lãng mạn

_Um...đau quá...

Nhanh như chớp, hắn xoay người cô lại, luồn tay qua hông cô kéo đùi ngủ cô xuống, đột ngột cầm khúc thịt to nháp vào, hoa huyết bất ngờ bị ép mở ra, đau rất kinh khủng, hắn luôn bất ngờ làm cô khóc thét, nước mắt đầm đìa trên gối, lần này cô không nói vì có nói cũng bằng thừa, cô im lặng cay đắng chịu đựng, cái thứ hắn cho là thoả mãn dục vọng của riêng hắn

Màn đêm yên tĩnh, hắn ôm tấm lưng trần ve vuốt cả người vận động không ngừng, đặt biệt chuyện ẩm giường này cho hắn cảm giác rất tốt, trong đêm tối không đèn không nhìn thấy nước mắt ghen đắng vì thể cư nhiên như hổ báo lâm trận, cô hứng chịu từng trận rất buốt khắp người

Hắn cắn lên vai cô tận hưởng, bên trong cô siết chặt tuyệt hảo, hắn ra vào tiến quân nhiều lần và lần nào cũng đều là một cảm giác khác nhau đa số đều hoàn hảo

_Lần nào cũng khác? Xem tôi là kẻ cuồng dâm à? Đừng trách...

Cánh môi nam tính chạm đến khóe mắt đã nghe vị rất mặn, biết cô khóc hắn không vui cho lắm

_Hức..anh không đúng là loại đó (nghĩ thầm)

Cô nhòm người lác đầu, vì sau lời day nghiền ấy là một cái thúc người đến sâu thẳm tâm can

_Đau...

Cô véo vào cơ ngực rắn chắc khẽ nói, hần lúc nào cũng mạnh bạo lướt trên cơ thể mềm yếu không biết tiếc thương cánh hoa mỏng, cứ tiến người vùi dập, thăm khốc khiến cô đau xiết khắp người...

_Vậy muốn dừng...

Hần rút người chậm rãi trì hoãn trò chơi này do hần điều khiển nên rất thích thú, trong ngực nóng nẩy nhìn cô gái nhỏ đang khó chịu

_Tôi nói em biết, không có thằng đàn ông nào thỏa mãn em được như tôi đâu...

Hần sĩ nhục cô, đầu óc cô đang quay cuồng vì hần, đau đớn muốn cắt giọng chữ rủa

_Để tôi yên...

_Đùa thôi, tất nhiên phải cưng chiều em

Hoa Trạch Siêu nháy mắt, trong đêm vẫn có thể nhìn rõ gương mặt tuấn tú mỹ nam đó, hần đem khí chất hùng hổ phong thần càng quét cô nhiều hơn

Để cô ôm cổ hần, hần nhắc cô ngồi trên người hần, hần ôm lấy cô nhưng không đẩy khúc thịt to vào trong mà để nó Ma sát lên xuống bên ngoài giữa hai cánh hoa để cô mất đi đau đớn do hần quá phấn khích làm càng, hần mạnh mẽ lôi cuốn cô ra khỏi khuôn khổ muốn chống cự, từ trong đau đớn cô bắt đầu cảm thấy có lượng nhiệt khác lan toả...là hòa hợp

_Hoa tổng...để tôi ngủ...mai phải đi học..

Dùng sức lực cuối cùng yếu ớt với hần, trên mắt còn long lanh động nước, cô sức nhớ hần thích mình nói ngọt nên cố gắng dùng chịu cuối cùng có thể hần sẽ để cô yên

_Đáng yêu...Là tôi không hiểu đã làm em đau, chúng ta bắt đầu lại

Hần nghe giọng nói nhỏ nhẹ truyền cảm ấy là lần đầu càng muốn cưng chiều cô nhiều hơn, nhiệt độ cơ thể tăng cao, hần khí thể đưa ma sát bảo bối qua hai nhụy hoa mạnh hơn như bão tố kéo đến, cô ủ rũ, thê thảm nép trong ngực hần chịu sự hăng say của hần,

_Á...á...

Cô mở mắt nhìn hần, xúc cảm trong cô cũng rất lớn, cơ thể tựa quây cuốn lấy hần, nhẹ nhàng chịu đựng, như bông hoa nhỏ nép mình sau trận mưa rào, bây giờ rất muốn được đi sâu, hần ma sát mãi thế này cô chết mất, quá khó chịu, bây giờ trên người cô đã bắt đầu chủ động nhòe người đẩy khúc thịt đi vào, yếu mềm nhòe người lên xuống trên đùi hần

_umm...umm...

Sau khi một lúc khí thể tấn công, chặn gối bị đá lộn xộn trong đêm hai tiếng kêu khẽ hoà hợp, dữ dội ôm lấy nhau gấp gáp dồn dập một hồi lâu mới yên tĩnh trở lại

6h sáng...

_Hơ...sao hôm nay hần còn chưa đi nữa?

Lâm Tương Y tỉnh giấc cô phát hiện trên người không có mặc quần áo, cả hần cũng thế, hần nằm cạnh cô, chần chập qua eo, xoay về hướng cửa sổ ngủ say, cô nhìn kỹ cái tên vương giả này từ nhỏ đã sống trong sung sướng, muốn gì được đó, ngay từ khi biết đi đã được những chuyên gia hàng đầu dạy dỗ, cái gì cũng tinh thông cực giỏi chỉ tiếc con người quá kêu căng bá đạo, cô ngẫm nghĩ đã có lần nói rằng sẽ động lòng với hần nếu như hần không xấu xa đến vậy, thích cường quyền ép buộc, lại nói về vẻ đẹp trời cho, khuôn mặt góc cạnh cùng chân mày rậm thu hút, khi cười là đồn tim thiếu nữ ngoài kia, mặt mũi còn trắng hồng hơn cả con gái càng nhìn càng thần thức, cái cánh môi ấy, mọng nước chín đỏ như Jerry ngọt ngào...

_Nhìn đủ chưa?...

Hắn mở mắt, mồm bá đạo hỏi cô, biết cô nhìn trộm mình từ lâu, hắn cười ngồi dậy kéo cô ngồi trên đùi

_Tránh ra...

Cô rất ghét kiểu này, gần gũi quá đáng da thịt không được bao bọc rất dễ ma sát tạo ra loại tình cảm gì gì đó...

_Nhìn lên tôi, hôm qua gọi tôi là Yết?

Hắn véo má cô, ngay lập tức đè cô xuống giường cưỡng hôn, cái kia vô tình ép chặt vào đùi cô, cô hoảng sợ nhăn nhó

_Làm...làm gì có? Để tôi yên, tôi phải đi học..

_Không cho đi

Hắn hôn cô, miệng lưỡi không rời khuôn mặt nhỏ nhắn

Tiếp theo chap 28 Trèo tường

By thuytinh103

29. Chương 29: Trèo Tường

_Đến giờ đi học rồi để tôi yên

Cô đẩy hắn ra, đi nhanh vào phòng tắm chuẩn bị đi học, cô cẩn thận khóa cửa phòng hắn xông vào

1 tiếng sau, khi cô bước ra từ phòng tắm vẫn còn nhìn thấy hắn ngồi trên giường chờ đợi, cả cơ thể không một mảnh vải che thân, đã vậy còn rất tự nhiên khoe của

_Sao anh...???

Lâm Tương Y tái xanh như tàu lá, cái thể loại ban ngày ban mặt vương đầu đón nắng ban mai này cô không thích ứng được, ban đêm có thể châm chước, còn bắt cô nhìn trực diện như không có chuyện gì thì phải xem lại thần kinh của hắn

_Đợi em chọn quần áo, còn mặc cho tôi nữa

Hoa Trạch Siêu đến gần cô, nhìn đồng phục của cô, tay còn đưa ra sau mông cô sờ soạn, cố ý đè sát chỗ kia khiêu khích

_Oai...chết tiệt...anh đang hoang đi, lúc nào cũng bá đạo hết vậy? Hức...

Cô nở nụ cười, méo mó giả tạo thân thiện, trong lòng hậm hực muốn phát tiết, hắn ta là bã kẹo cao su hay sao dai quá, cô đau khổ cài cúc áo cho hắn, còn phải chải tóc cho hắn

_Nó thuộc về em, tùy ý em ve vuốt

_Anh??? Vuốt nó giờ này chẳng khác tự giết bản thân, tôi còn phải đi học

...

Hoa Trạch Siêu ngồi trên bàn ăn sáng, hắn kéo ghế để cô ngồi bên cạnh

_Hôm nay em cũng không cần chờ, đến ngày mai tôi mới về.

Hắn phui tay chỉ uống ly cà phê đã đứng dậy rửa tay không muốn ăn sáng

_Thật sao?

Cô nghe hắn nói ngày mai mới về thì cực kỳ vui, vì cũng có một ngày cô được nhàn rỗi ngủ yên, không bị quấy rối giấc ngủ

_Cái gì vậy? Vui lắm hay sao?

Hắn đen tối đến gần hồi, hắn không hài lòng về thái độ của cô rồi, cô biết mình vui mừng thái quá vội nuốt mẩu bánh mì xuống cổ họng bình tĩnh đáp

_Không...không có

Hắn đưa cô đến trường, sau đó đến Tập Đoàn, cô quan sát chiếc xe bóng loáng màu đen vừa đi khỏi, Hoắc Kiệt Nam cũng đang mê mẩn tán dóc với mấy nữ sinh trong trường, cô lên đi ra phía sau trường

_Cố lên, mình sẽ gặp được anh Phong Tước

Cô nhìn bức tường cao phía trước, nếu cô leo qua được bức tường này thì ngay lập tức cố thể đi gặp Phong Tước được rồi vì bức tường này là tấm ngăn cách với con đường bên ngoài

_Híc...cố lên

Cô tự cổ vũ bản thân, sau đó nhìn xung quanh tìm xem có vật gì để đứng lên lấy đà hay không, cô thoáng nhìn thấy cái thùng rác ở gần đó, thế là...

_Hự...cố lên...

Bất chấp bộ áo trắng váy kẻ sọc trên người, cô cố gắng bám chặt vào tường, từ từ đưa chân sang bên kia

_Sắp được rồi...

_Lâm tiểu thư cô làm gì vậy?

Khi cô gần leo xuống bên kia được rồi thì nghe đằng sau là tiếng của Hoắc Kiệt Nam, anh ta hét hoảng ôm đầu nhìn cô

_Mau leo xuống đi, cô đúng là không biết sợ phải không? Cô làm vậy liên tục đến tôi đó hic...

Cô mặc kệ cái tên thuộc hạ đáng chết kia, cô vẫn kiên trì đạt được mục đích của mình, Hoắc Kiệt Nam vội vã chạy ra bên ngoài mong là đuổi kịp cô

_A...

Cô la thất thanh độ cao này quá nguy hiểm với những người lần đầu trèo tường như cô

Lâm Tương Y rơi tự do xuống đất, cô ngã một cái rất rất đau, chân trái cọ sát mặt đường làm lớp da ở đầu gối bong ra ghim chặt hòn sỏi nhỏ bên trong, trán cô đập xuống đất bất tỉnh

_Lâm tiểu thư...Lâm tiểu thư...cô hại tôi rồi hic...

Hoắc Kiệt Nam vội đưa cô vào phòng y tế trường, trên trán cô chảy nhiều máu cả đầu gối cũng thế, mặt mày xanh ngắt có lay thế nào cũng không tỉnh...

Tập Đoàn Hoa Vũ...

Một số lạ gọi đến điện thoại bàn reo liên tục, hắn không mán đến đang chăm chú cho đề án mới cho nên Hải Đan phải nghe điện thoại

_Alô...

_Là trường học gọi đến ạ...

Hải Đan nói khê, hắn đứng dậy rời ghế, chân mày nhíu lại khó chịu, nếu là trường học gọi thì chắc chắn là chuyện chẳng lành về cô, hắn đón lấy điện thoại đầu dây bên kia là tiếng của hiệu trưởng

_Hoa tổng, ngại quá...là học sinh Lâm Tương Y không hiểu sáng nay bị làm sao bướng bỉnh leo tường trèo ra ngoài, bị ngã bất tỉnh vẫn chưa phục hồi...

_Tít...tít...

Hoa Trạch Siêu vòng tay thành nắm đấm bẻ gãy cây bút trong tay, hai mắt ấn lên tia đỏ hung dữ, lúc sáng còn cười nói bây giờ đã bất tỉnh, không biết tự chăm sóc làm hấn không yên tâm chút nào

_Đến trường học

Hấn ra lệnh, lập tức bảo thuộc hạ cho xe đến trường học với tốc độ nhanh nhất, hấn vừa xuất hiện ở phòng y tế, Hoắc Kiệt Nam đã toát mồ hôi run rẩy, vội vàng bào chữa trong sợ hãi

_Hoa tổng...là do Lâm tiểu thư bướng bỉnh tôi có nói thế nào cũng không được...hức...oan uổng...

Hấn lạnh nhạt không quan tâm, trên mặt là cả núi băng nặng nề, còn u ám đen tối bước đến chỗ cô đang nằm, nhìn thấy trên trán cô sưng một cục to, còn bị băng lại chảy máu, ở dưới chân cũng vậy, một cục băng to tướng còn thấm máu

_Điều tra xem chuyện gì xảy ra

Hấn liếc mắt một cái thuộc hạ đã sợ hãi hiểu lệnh, vừa đi thi hành Hoắc Kiệt Nam vừa oán trách

_Lâm Tương Y có phúc không biết hưởng, suốt ngày bày trò liên lụy đến mình hic....mình đi theo Hoa tổng bao nhiêu năm sao không được sung? Cô ta vừa đến đã được cưng chiều hức...công bằng ở đâu chứ?

Tiếp theo Chap 30 Dịu dàng

By Thuytinh103

30. Chương 30: Dịu Dàng

_Phong Tước

Lâm Tương Y chớp mắt, hạnh phúc nhận ra bàn tay ấm áp của anh áp trên gò má, hiền hoà êm dịu, rốt cuộc cũng có một ngày được bình yên ở bên anh, cô nắm bàn tay đó miệng nhoẻn cười mãn nguyện

_Tĩnh rồi à?

_Hơ???

Cô trở mắt bị kéo về hiện thực, cái tên chết bầm này dập tắt mọi mơ mộng của cô, là tay hấn chạm vào người cô chứ không phải Phong Tước

_Mới gọi tên ai đó? Vì sao ra nông nỗi này?

Hấn dùng ánh mắt thâm sâu hỏi tội, Cô đừng hòng qua mặt được hấn

_Ồ tôi...đau...

Cô đánh trống lảng ôm trán, nhìn cô đau vì mấy vết thương hấn bực tức trong lòng thoáng bất an, sao cô gái bé nhỏ này cứ làm hấn lo lắng bận tâm

_Nói xem, trèo tường làm cái gì?

Hấn đỡ cô dậy, rót cho cô cốc nước, bắt cô uống nếu trái ý hấn đem cô ra xử bắn ngay

_Không khát mà hic...

_Nói...

Hấn cau có, bàn tay thô bạo siết chặt cổ tay cô, đừng để hấn chờ đợi hấn thật sự rất dễ cáu gắt

_Tôi...có con sâu nhỏ trên tường, tôi muốn nó...vì nó nở thành bướm rất đẹp

_Cái gì?

Cơ mặt cô chút giãn ra, hần hơi tức cười sau cổ tỏ ra nghiêm túc hỏi lại, thật sự hần mà biết cô trèo tường vì ai ai đó thì...

_Lâm tiểu thư không có bắt sâu...Lâm tiểu thư muốn trèo tường gặp...

Hoắc Kiệt Nam to tiếng phân trần, anh ta không có thiện cảm với cô nên bắt chấp muốn nói ra...

_Hoa tổng, anh có thấy là thuộc hạ của anh mệt mỏi vì theo tôi nên cần “nghĩ ngơi” hay không?

Cô chặn họng Hoắc Kiệt Nam, liền áp tay lên ngực hần vuốt ve lấy lòng, lần đầu sóc nhỏ xin anh một điều còn rất giản dị mà hành động lại quá ngọt ngào xem như cô có chút phát triển, hần hài lòng cứng chiều gật đầu ngay

_Hoắc Kiệt Nam có cần nghỉ ngơi không?

_Hoa tổng đừng mà...là tôi lảm lời bỏ qua cho tôi...hức...

_Ra ngoài đi

Hần đuổi thuộc hạ ra ngoài, sau đó khép cửa, còn kéo rèm lại, cô hiểu ra hần đang muốn làm gì nên đề phòng liền nói

_Đây là trường học anh đừng có...

_Ừm...

Chưa kịp nói đã bị hần mạnh bạo cưỡng hôn, cô phản ứng không kịp bị hần đẩy một cái mặt ngấn lên đón nhận cái hôn sâu đậm, hần mút, hần cắn...hần ép chặt cánh môi cô, mọi cảm xúc đều muốn hôn cô một cái thật sâu

_Buông...buông ra...ức hiếp...quá đáng đây là trường học...

Cô giằng co kịch liệt với hần, cô đẩy hần ra vô tình làm rơi cặp sách vở, bên trong văng ra vĩ thuốc...

_Trả đây...

Hoa Trạch Siêu nhặt vĩ thuốc lên, không có gì xa lạ hần nhận ra đó là thuốc tránh thai

_Tại sao không uống? Muốn sinh cho tôi một đứa à? Tôi ghét trẻ con...em làm sai sẽ phải chịu trừng phạt...

Hần bóp cằm cô đe dọa, cô đau đớn nhăn mặt, quanh khoan miệng đau nhứt không mở ra nổi

_Tốt nhất không nên chọc giận hần để hần biết chuyện mình trèo tường vì Phong Tước thì nguy

Cô rơi nước mắt mím môi im lặng, cầu mong chuyện này qua đi đừng để hần nghi ngờ

Hần đưa cô về biệt thự riêng, từ giây phút này không lúc nào rời khỏi cô

_Thông báo cho Thăng tổng biết tôi không đến tập đoàn vài hôm

Hoa Trạch Siêu dặn dò, vậy là hần sắp xếp công việc ở nhà với cô, cô vừa nghe đã tái xanh mặt mày, đầu óc choáng váng muốn ngất đi lần nữa

_Tôi...không sao...không cần Hoa tổng phải chăm sóc...

Cô xua tay nhăn nhó, cầu mong hần nghĩ lại, thời gian cô được tự do đã ít bây giờ còn bị kìm hãm kiểu này thì cuộc sống xem như găng chặt với cái tên Hoa Trạch Siêu

_Ngồi xuống đi

Hần nhẹ nhàng kéo cô ngồi xuống ghế, rồi cẩn thận tháo cái băng trên trán cô xuống, chậm rãi dùng bông gòn thấm cồn sát trùng chấm trên trán cô

_A...đau...đừng...

Cô cuốn quýt, hai tay nắm chặt than đau, vai còn nhún lại nữa.

_Lúc trèo tường có nghĩ ngã xuống bị thương thế này hay không?

Hắn luồn tay sau gáy cô, kéo cô đến gần ưu tư hỏi, cô nhìn trong đáy mắt thâm thúy đó không dám than nữa chỉ biết im lặng chịu đựng

_Đưa tay ra xem

Ở khuỷu tay cô cũng có một vết trầy lớn, cũng đau không kém gì hai vết thương còn lại, cô khóc lóc mếu máo, nhìn mặt cô mà hắn không nhịn được cười

_Đau lắm phải không?

Hắn kéo đầu cô vào ngực hắn, ôm lấy cô dỗ dành, chưa bao giờ hắn đối xử với người phụ nữ nào đặt biệt như cô

_Hôm nay đừng có...đừng có...như vậy với tôi nha? Người tôi rất ê ẩm

_Em???

Nói tới nói lui một lúc cũng là cô từ chối hắn, hắn bực tức nhưng mà nhìn mấy vết thương của cô thì thật sự rất đáng thương.

_Đến đây

Hoa Trạch Siêu đeo vào cổ cô sợi dây chuyền bạch kim, nó ngắn chỉ vừa với cổ cô, không có gì đặc biệt lắm nhưng nó là sợi đắt nhất và có giới hạn về số lượng

_Cho...cho tôi sao?

Cô ngẩn người, nhìn sợi dây chuyền sáng bóng thích thú, nó thật sự rất đẹp

_Để sau này đi đâu tôi đều biết

Hắn nhìn kỹ cái lục lạc nhỏ xíu trên sợi dây chuyền, nó xem như cái mặt dây, mỗi lần cô cử động sẽ vang lên tiếng kêu

_Đáng ghét, xem mình là gì?

Cô hậm hực bị hắn xem như thú cưng sở hữu, càng ngày càng thắt chặt gò bó.

Tiếp theo chap 31 Con người đen tối

By Thuytinh103

31. Chương 31: Con Người Đen Tối

Lâm Tương Y dậy thật sớm để chuẩn bị đi học, lúc cô ở trong phòng hắn, cô phát hiện hắn đã đi từ sớm, trong lòng không khỏi mừng thầm, thế là được yên thân đi học, do là tính cô đa nghi nên khi đi xuống cầu thang vẫn nhìn trước nhìn sau cẩn thận để ý

_May quá...tên ác quỷ đó đi làm rồi

Cô khom người nhón chân, rón rén đi xuống cầu một cách nhẹ nhàng

_Lén lút làm gì?

_Bụp...

Cô mím môi đau khổ, giật mình vì giọng nói lãnh đạm sau lưng, điều khôn khổ nhất khiến cô nhớ nhó giật bắn người đó là hắn còn ngang ngược đưa tay bóp mạnh hông cô dằn vò

_Hoa tổng...đừng...

Cô vương đôi mắt ngập nước nhìn hắn, hắn quá là thô bạo, tính khí còn kỳ quái đáng sợ, cô bây giờ co rúm sợ hãi như con hồ ly nhỏ bị thu phục

_Đừng cái gì? Trường học cho nghỉ phép tại sao còn đi học? Hử...

Hắn day nghiêng, mặt mày như quỷ ám, hung hăng còn đe dọa bằng cách xoay cô về phía trước đối diện với mình, tay còn lại kéo hông cô áp sát vào hắn, vậy cô bị tốc cao do hắn sờ soạn quá mạnh bạo

_Hic...tôi khỏe rồi, có thể đi học...Tôi không muốn bị mất bài

Người cô dâng lên cảm giác ớn lạnh từng cơn, người mềm nhũn như vũng nước, yếu mềm khản cự đại boss nhần tâm đem cô ra hành hạ mà không để cô đi học yên thân

_Đừng qua mặt tôi

Hắn lồng lộn phát tiết, bàn tay to mở ra bóp sau gáy cô đau đến toát mồ hôi, cô nhìn người đằng ông to lớn đang chiếm ngự mình, tràn ngập mùi vị nguy hiểm đáng sợ, hắn u khuất tĩnh lặng như mặt hồ nhưng thật ra lúc nào cũng ẩn chứa bão tố sẵn sàng càn quét cô mọi lúc

_Tôi nói thật, sau giờ học tôi còn phải về nhà

_Làm gì? Ai cho đi?

Hắn buông bàn tay giữ sau gáy cô ra, lập tức cô ngã ngửa xuống cầu thang, hông đập xuống sàn ê ẩm

_Ày da...tên...ác...

_Cái gì?

Hắn cúi người, tay vòng to bóp chặt quả anh đào qua lớp áo mỏng, đen tối nhú chân mày hỏi lại...

_Không...không có gì...hức...khốn kiếp, ác độc...

Cô mím môi thầm nguyện rửa tên ác độc hành hạ cô mọi lúc mọi nơi, giữa ban ngày ban mặt còn vô tư không biết ngượng ngùng đi sờ soạn cô nữa

_Hoa tổng...anh không thấy xấu hổ khi sờ soạn tôi giữa ban ngày à? Hức...

Cô khóc, bực tức và khó chịu, cả người ê ẩm còn bị ràng buộc tâm tình sinh ra bực bội cáu gắt

_Sờ soạn???

Hắn trở mặt kinh ngạc, lắc đầu nhếch môi khinh bỉ, Hoa thiếu này muốn bao nhiêu phụ nữ mà không có cần gì phải sờ soạn nữ sinh như cô

_Đúng sờ soạn như mấy người đằng ông biến thái...hức..

Hai mắt long lanh không nhịn được uất ức ứa ra hàng nước ấm nóng, cô bây giờ chẳng khác gì ngọn nến trước gió, sắp bị dập tắt vẫn kiên cường khản nghị, lâu lâu con người đen còn bạo gan lườm người nào đó

_Cũng mạnh miệng lắm

Tâm tình cực kỳ tốt của hắn thể hiện qua bàn tay to đang ra sức nhào nặn vật thể mềm mại bên trong hai lớp áo, hắn cười lạnh mỉa mai, tiểu hồ ly này cần phải thuần phục trong một thời gian nữa

_Trễ giờ rồi...xin Hoa tổng...

_Không xin...

Hắn tàn nhẫn không cho cô đi học, cứ thế áp đặt cô, bắt buộc cô chịu đựng sự dày vò của hắn, hắn gắt gỏng nạt ngang làm cô sợ quá vội im lặng, cô nhận ra tốt nhất đối với con người này thì không nên chống đối, càng phản kháng càng đem thiệt thòi về cho bản thân

_Lần sau nhớ, không được trả treo

Hắn giật mấy cúc áo trước tầm mắt, vội đẩy ngược áo ngực cô lên cao, bàn tay bây giờ tiếp xúc trực tiếp với phần bầu bĩnh căng tròn đang e thẹn trong lớp áo

_Tôi hứa...sẽ không mắng Hoa tổng nữa, ngay cả trong ý nghĩ cũng không dám...làm ơn để tôi đi học đi, sau giờ học tôi còn phải về nhà

Cô nắm tay hắn, nài nỉ cầu xin, nước mắt thi nhau rớt trên tay hắn, trông cô rất tội nghiệp, nghĩ lại thấy cô cũng quá can đảm khi dám mắng hắn

_Đáp trả tôi bằng bộ mặt ngu xuẩn đó hay sao?

Hắn bỏ tay ra, thôi không hành hạ cô nữa, nước mắt của cô làm hắn mất hứng quá, hắn chưa bao giờ nhìn thấy ai phục vụ hắn mà bày ra vẻ mặt khóc lóc đưa đám như cô

_Tôi...

Cô im lặng ngập ngừng không nói nữa, càng nói nước mắt sẽ rơi nhiều hơn, vì thế tốt nhất mím môi nuốt nước mắt vào trong lòng

_Về nhà làm cái gì?

Mặt mày khó coi sải bước đến ghế sofa ngồi xuống, hắn thư thái châm điếu thuốc, cánh môi lạnh nhạt ngậm lấy hút một hơi, sau đó nhả ra mấy vòng khói u ám...

_Tôi cần lấy vài thứ cá nhân, nữ sinh ở trường ai cũng có đồ cá nhân, tôi phải về nhà lấy, tôi hứa sẽ về lại đây sớm

_Ở đây, tôi mua cho em

Xem ra hắn vẫn không hài lòng, không muốn để cô về nhà lấy đồ, cô tức quá chỉ biết nuốt cay đắng cố gắng nhẹ giọng, cái tên đàn ông này đã 32 tuổi chẳng lẽ không hiểu có những thứ cá nhân mà phụ nữ chỉ muốn riêng tư??? Đồ quái vật...

_Không mua được, những thứ nhạy cảm lắm, cứ để tôi về nhà lấy, tôi hứa đi về sớm mà, những thứ đó riêng tư lắm

Cô sợ hắn làm khó lòng vòng nên ra sức giải thích cặn kẽ, cô đứng ở chân cầu thang ngoắc hắn một cái mà không dám đến gần

_Sai một giây cũng không được

Hắn đứng dậy quăng tàn thuốc xuống sàn giẫm nát bỏ đi, cô thót tim thở một hơi dài giải tỏa, hai tay vội vã cài cúc áo, chỉnh chu đồng phục trước khi đi

_Hic...anh ta đáng sợ quá, tốt nhất mình nên cẩn thận, không nên chọc giận anh ta

Tiếp theo Chap 32 Mặt trời không đi qua núi

By Thuytinh103

32. Chương 32: Mặt Trời Không Đi Qua Núi

Ở trường học, giờ ra chơi cô cùng các bạn vây quanh chuyện trò, mấy bạn nữ thích thú ngấm nhìn sợi dây chuyền bạch kim sáng ống ánh trên cổ cô

_Đẹp quá, ở đâu cậu có nó vậy? Nhìn thật sang trọng

Thế Lam trầm trồ ngấm nhìn sợi dây chuyền không chớp mắt, riêng Lâm Tương Y, cô chán nản thở dài

_Nó là dây xích thì có, cậu thấy cái lục lạc không? Nó phiền lắm mỗi lần tở đi đâu thì kêu lên điếc tai

_Tương Y, dây chuyền đẹp lắm

Trương Dạng, ngồi bên cạnh khen ngợi, cô chớp mắt cười, thường thì rất ít khi tiếp xúc với người nào vì hấn quá hung dữ đã đe dọa cô, đây là lần đầu tiên cô trò chuyện với bạn nam, cô rất ít giao tiếp

Tan học cô vội vã lấy xe đạp, nhanh chóng về nhà vì buổi chiều còn phải đến khu nghỉ dưỡng diện kiến hấn, không may vừa dẫn xe ra đã phát hiện nó bị xì lốp, chắc là thủng một lỗ lớn, đành phải đi bộ đẩy xe về

_Trời ạ, được một hôm tự do về nhà lấy vài thứ thì bánh xe lủng

Lâm Tương Y than thở thế là cô đành phải đẩy xe về nhà, trên đường về cô mệt nhọc mồ hôi ướt đầm trên trán

_Lâm Tương Y?

Trương Dạng dừng lại khi bắt gặp cô đang khổ sở với chiếc xe đạp thủng lốp

_Trương Dạng, là cậu sao?

Cô buồn bã, vẻ mặt xịu xuống sắp phát khóc, suốt cả quãng đường nặng nề vì chiếc xe đạp tâm trạng đã rất tồi tệ bây giờ có người hỏi thăm cô chỉ muốn oà khóc vì bức dọc, đen đui của bản thân

_Đừng khóc, cái này để tớ

Trương Dạng đóng cửa xe hơi, anh điem đạm an ủi, còn nhoẻn miệng cười vỗ vai cô

_Hic...tớ không còn thời gian

Cô cuốn cuồn nhớ ra đã đến giờ phải về gấp hấn, trong khi cô còn chưa kịp về nhà lấy đồ dùng cá nhân, quá hoảng loạn cô khóc lớn, hai mắt đỏ hoe đáng thương, cô biết nếu về trễ cái người hung dữ kia sẽ không để cô yên ổn

_Tớ có dụng cụ giúp xe đạp của cậu, đợi một tí đi, không cần gấp gáp cuống quýt đâu

Trương Dạng đẩy xe đạp của cô vào công viên, anh giúp cô vá lỗ thủng của xe đạp, được Trương Dạng an ủi, cô yên tâm phần nào, cô gạt nước mắt ngồi xuống băng ghế chờ đợi

_Đừng khóc nữa

Trương Dạng luôn an ủi cô, anh là bạn cùng lớp rất được lòng nhiều người vì nấu ăn ngon, lại còn rất thân thiện nên cô cũng rất thoải mái khi xã giao

Phía xa xa, gần nơi cô đứng cách đó không xa, chiếc siêu xe màu trắng đang hút rất nhiều sự chú ý, trên xe là Hoa Trạch Siêu, hấn đã nhìn thấy cô, còn cô vẫn không nhìn thấy hấn mà vô tư đưa tay lau mồ hôi trên trán Trương Dạng, lập tức hấn lấy điện thoại ra gọi cho cô

_Reng....

_Reng....

_Alô, Là tôi Tương An đây...

Bên kia đầu dây là giọng nói của chị cô, hấn nhíu mày ưu tư, kiểu như tò mò tại sao là giọng của chị cô, chẳng phải trước giờ mọi giao dịch đều thông qua sổ điện thoại này để gặp cô hay sao?

_tít...tít...

Hấn cúp máy, mở cửa quảng điện thoại ra khỏi xe rồi dùng mũi giày cao cấp giẫm lên, trên gương mặt lúc này rất khủng khiếp, một loại cảm xúc khi nhìn vào toàn là sát khí, tối tăm một màu của sự tàn khốc

_Hoa tổng bớt giận, để tôi đi làm rõ ạ

Hải Đan ở trong xe nói nhỏ nhẹ, mong cơn giận của hấn không lan truyền, trong xe đã chật hẹp, bây giờ còn rất ngột ngạt vì sự lạnh lùng của đại boss

_Lâm Tương Y...

Hải Đan từ xa gọi lớn, cô ngần ngợ tìm người gọi mình, cuối cùng cô nhìn thấy chiếc xe hơi cách hàng cây được tạo hình thành hàng rào không xa, vì để đẩy nhanh tiếng độ gấp Hải Đan, cô phóng qua hàng rào cây chỉ cao tầm tới đầu gối

_A...ui...

Cô ngã dài ra đất, hậu đầu đến nỗi có bụi cây chỉ cao bằng đầu gối nhảy sang cũng không xong

_Hic...Hức...

Bên trong xe có một người vẫn đang đen tối nhìn ngó nhưng không lộ diện, trong lòng ảm ức, có loại ngu ngốc như vậy hay sao? Thật khiến tâm tình không tốt chỉ muốn lòi ra giáo huấn tư tưởng.

_Thưa Hoa tổng...Lâm tiểu thư bị ngã

Hải Đan ôn tồn nói, hần vẫn lặng im, còn tỏ ra không quan tâm, động tác không nhàn rỗi đang sử dụng laptop làm cái gì đó...

_Hải Đan...cô gọi tôi

Lâm Tương Y khở sở ôm chân đứng dậy, váy áo bây giờ xốc xếch bẩn cả rồi, đầu tóc cùng mặt mày cũng lấm lem phờ phạc, tuy nhiên cô không nhìn thấy ai đó đang mặt ủ mày chau ngồi trong xe

_Cô đang làm gì ở đây? Cô không nhớ lời Hoa tổng đã nói hay sao? Phải về nhà đúng giờ, cô xem lời nói của ngài ấy là gió thoảng mây bay à? Hoa tổng ghét nhất là người không giữ lời hứa, cô có phải...

_Thôi đủ rồi...

Lâm Tương Y ảm ức hết to, trời nắng mặt nhọc cả người cô choáng váng còn khó chịu đến nỗi cả thân người mất nước sắp ngất đi, còn bị hần cho thuộc hạ đến dò xét mắng chửi, cô ức quá nên nạt ngang cướp lời

_Cô dám hả?

Hải Đan to mắt xác xượt đe dọa cô, vì có hần ngồi trong xe chống lưng cô ta tha hồ bắt nạt cô, riêng hần vẫn chưa có phản ứng tuy nhiên trong lòng khen thầm tiểu yêu này to gan còn dám nạt ngang nạt ngựa, hần nhất định không bỏ qua, hần đợi xem cô còn dám to gan đến cỡ nào để thuận tiện xử cô một lần luôn.

Tiếp theo Chap 33 Lấy hết can đảm để mắng chửi

By Thuytinh103

33. Chương 33: Lấy Hết Can Đảm Để Mắng Chửi

Đúng là thuộc hạ của hần có khác bản tính chẳng khác gì hần, thừa quyền hiếp đáp người khác, Lâm Tương Y bị cô ta túm tóc dọa nạt

_Tôi là làm theo lệnh của Hoa tổng mới đến đây, mà đúng là cô dám xem thường lời nói của Hoa tổng đến giờ còn la cà chưa chịu về

_Bỏ tóc tôi ra, cô làm gì vậy? Về nói với Hoa tổng của các người...Hay chính xác hơn là Hoa Trạch Siêu là tôi không có làm sai gì hết, đừng ở đó tự đắc thích làm càn, thấy tôi yếu ớt mặc sức ăn hiếp, tôi không sợ đâu, nhìn lại bản thân anh ta đi có chỗ nào đáng hoàng? Suốt ngày đi tìm phụ nữ làm ấm giường, đầu óc bị thần kinh, chỉ giỏi ức hiếp tôi thôi, mở miệng ra thì hay lắm đến lúc người khác nói thì bảo cảm miệng, hôm nay chính là tôi bị oan nên mới bức xúc nói hết đây...có sao không? Tính tình của anh ta như vậy ai mà chịu ý nổi, Mong một tết mà gặp mặt anh ta thì làm ăn không lên, sáng sớm đã u ám đến chiều tối vẫn u ám, lãnh khốc tàn độc, ai ăn hết của nhà anh ta? Tôi chỉ là gặp trục trặc nên mới về nhà muộn, không thấy hay sao? Mất mũi suốt ngày lo nhìn ngó bắt lỗi oan người khác thì hay lắm, bảo anh ta nhìn lại bản thân mình đi có bao giờ lắng nghe người khác chưa? Con người vô cảm thì làm sao hiểu được? Tôi khinh....

Lâm Tương Y nhẹ nhõm như trút được gánh nặng khi nói ra hết, cô cảm thấy cục đá nặng trĩu ở giữa lòng ngực vừa được chăm ngời cho nổ đi, cô xem như được an ủi bản thân, khen thầm hôm nay mình bản lĩnh, đã lấy hết can đảm để sĩ vả vào mặt hắn

_Cô...cô...

Hải Đan ghen ngào đặt tay trước hai gò má ửng đỏ vì ngỡ ngàng đến cứng họng, hôm nay đúng là được mở rộng tầm mắt, Lâm Tương Y dám to tiếng mắng đại boss lớn của thành phố, xem như số mệnh của cô lâm nguy rồi, hắn sẽ không nể tình cô đã từng nồng thắm với cô mà bỏ qua đâu

_Tôi...tôi làm sao...xí...

Lâm Tương Y trừng mắt đáp trả, giờ phút này sóc nhỏ tâm trạng phấn khởi vui tươi, cô không ngờ từ trên xe ma vương bước xuống, mũi giày sang trọng vừa chạm đất cô đã có chút hối hận về bản lĩnh mắng chửi lúc nãy, cái thần sắc tàn khốc của hắn thu dọn mọi can đảm của cô lúc nãy, ánh mắt kia quá nham hiểm do với cô

_Tôi chỉ là...đang nhận xét...hức...

Cô thu nhỏ cảm xúc từ một người vui vẻ thoải mái vừa trút được gánh nặng bây giờ cô đang bị mây đen che phủ, đôi mắt ngập nước hoang mang lo sợ

_Thì ra trong mắt em tôi là ác quỷ, còn rất đáng sợ hử?

Hắn nheo mắt, khoé môi nói với giọng điệu không hài lòng, từ trước đến giờ chưa có ai dám mạo phạm hắn như thế, duy chỉ có cô, hôm nay hắn nói với lòng rằng không dạy bảo cô là không được, cần phải dùng bản tính nghiêm khắc bó buộc cô hơn, để từ nay về sau cô chừa cái việc dám mạnh miệng nhận xét hắn đi

_Hoa tổng...Tôi...

_Lên xe...

Hắn nạt ngang, cô giật mình run sợ, dường như những lời mắng chửi của cô có sức ảnh hưởng, nó làm tâm trạng u ám của hắn trở nên tồi tệ đến mức nhất định, hắn dùng thần thái lãnh khốc đe dọa cô

_Hừm...

_Đến nhà Lâm Tương Y

Hắn cho thuộc hạ lái xe đến nhà cô, hắn muốn biết nơi cô sống ra sao, để xem từ đây về sau cô còn dám qua mặt hắn không

_Theo tôi về nhà làm gì chứ?

Cô ngạc nhiên hỏi, nhưng vừa nhìn thấy đôi mắt ngập tràn màu đen không giấu nổi sự bức tức kia thì vội im lặng thôi không hỏi nữa

Trên đường về nhà cô là cả một bầu không khí nặng nề, lâu lâu cô có lén nhìn hắn nhưng không dám nhìn lâu, người nào

Cô nghĩ ngợi mà cõi lòng nát tan, bộ mặt hung ác của người kia dành cho cô có phải là cái giá cô phải trả cho sự can đảm nổi hết nổi lòng, chẳng những hắn không thừa nhận mà còn hung hăng bắt nạt cô

_Nói...trong lòng em tôi là kẻ sắc lang, biến thái?

Hắn kéo cô ngồi trong ngực, bàn tay to bóp cổ cô úc hiếp, hai mắt còn nóng giận liếc nhìn, bao nhiêu bức tức theo hơi thở phẫn phất quanh cô, sức nồng điên tiết, cô nhún vai tay chống trên đùi hắn muốn chạy trốn, mấy ngón tay yếu ớt run rẩy

_Tôi...đó là ý kiến của tôi về Hoa tổng...anh thật sự rất đáng sợ

Cô nhúu mày không dám nhìn thẳng, tuy là gương mặt cô gần như sắp áp sát với hắn, cô càng xa lánh, hắn càng ra sức dày vò, hôm nay nhất định phải khai thông tư tưởng cho cô

_Tôi cấm em có suy nghĩ xấu về tôi...rõ chưa?

Hoa Trạch Siêu không chấp nhận được người phụ nữ của hắn lại không khuất phục hắn, xưa nay mọi người đều dùng lời nói cùng hành động ngọt ngào dành cho hắn, hôm nay cô dám đem đến cho hắn vai diễn phản diện, điều này là sự sỉ nhục lớn với hắn

_Tôi hiểu rồi...buông tôi ra đi

Hắn siết mạnh tay cô, đau đến sắp tê liệt, hắn thô lỗ lần ác coi không làm sao khán cự được, đành phải khuất phục trong âm ức, thật ra trong lòng cô mà nói hắn...không bằng cầm thú, nhưng mà cô thất thế nên không dám nói ra.

_Hiểu sao? Về mặt của em là đang giả tạo thấy rõ đó

Hắn hậm hực, cực kỳ ghét vẻ mặt hậm hực trong lòng không phục của cô, lúc nào cũng thế có thể nào cũng không vừa ý hắn, ngón tay tì mạnh lên mặt cô làm cô càng run sợ, một hành động nhỏ của hắn cũng đáng sợ cô thật sự rất ngao ngán con người này

Tiếp theo Chap 34 Cầu xin

By Thuytinh103

34. Chương 34: Cầu Xin

_Hoa tổng...tôi sai rồi sau này không nhận xét lung tung nữa...

Cô ôm cổ hắn nài nỉ, mong sao hắn mềm lòng bỏ qua, dù cô ghét hắn cỡ nào cũng không dám nói ra suy nghĩ của mình về hắn nữa, một suy nghĩ thoáng qua cũng không dám, hắn quá tàn ác hiếp đáp cô, cô rút ra bài học là cần phải nhẫn nhịn mới có thể thoát khỏi con người này

_Em nhận sai sao? Đừng ảo tưởng

Hoa Trạch Siêu lạnh lùng nắm cổ áo cô, hắn kề sát nói vào tai cô, ánh mắt còn đang rất giận, cả lồng ngực phập phồng thở mạnh, cô ở gần cảm nhận mà lồng đau nhói, kiểu này còn lâu hắn mới buông tha cô

_Em nói tôi là loại đàn ông sắc lang sao? Vậy hôm nay tôi dạy em trở thành người phụ nữ dâm dăng của riêng tôi, như vậy mới thích hợp

Hắn nghiêng răng nói lớn, miệng lưỡi sắc bén dùng ngôn từ đầy nghiêng bao trùm cô gái nhỏ bé đang run sợ, cô ghen ngào cả cổ họng đóng cứng, cái giá cho việc nói xấu hắn thật sự quá đắt

_Hoa tổng...anh muốn làm gì? Đây là nhà tôi, là nơi riêng tư của tôi, anh không được...

_Câm miệng

Hoa Trạch Siêu chống hai tay xuống bàn đe dọa, trong căn nhà bé nhỏ chật hẹp, là nơi cô riêng tư của cô bây giờ bị hắn đem ra làm nơi mua vui, cô còn sắp bị ấn ở chính nơi này, cõi lòng cô tan nát như thủy tinh vỡ vụn, hắn trông thấy vẻ mặt bi thương của cô lại càng thích thú

_Còn không mau cởi hết quần áo ra hầu hạ tôi? Hay đợi tôi xé rách từng thứ?

Hắn nguy hiểm đe dọa, ánh mắt không còn kiên nhẫn nữa, hắn bây giờ bị bao bọc bởi khói lửa điên cuồng, rất giận, hầu kết cứ lên xuống liên tục như nuốt không trôi cục tức này, cô gái nhỏ này quá lộn xộn

_Không được đâu...hic...Hoa tổng, xin tha cho tôi...huhu

Lâm Tương Y khóc lóc thảm thiết, cô còn quỳ xuống ôm chân hắn cầu xin, cô lắc đầu, những giọt nước mắt đau khổ rơi trên mũi giày bóng loáng

_Lau sạch nó cho tôi, nước mắt bẩn thỉu, không có giá trị

Hắn hất chân vào mặt cô nghiêng ngằm, tâm trạng tệ hại nhất từ trước đến giờ, đáng nhẽ tâm tình hắn đã cực kỳ tốt để sủng ái cô, nào ngờ cô quá cứng đầu cứng cổ, đã vậy còn cầu gan mắng chửi hắn nữa, nên hắn mới bực tức đến vậy

_Huhu...

Cô mím môi kìm hãm nước mắt trong lòng, ôm hận ngậm ngùi lau giày cho hắn, trông bộ dáng đáng thương đến thảm hại, hắn đưa mắt liếc nhìn đã ngao ngán muốn chửi mắng

_Hoa tổng, huhu...hôm nay...hôm nay là ngày đèn đỏ đầu tiên của tôi

_Em???? Đầu tiên sao? Phát triển chậm đến vậy à?

Hắn mất hứng sải bước bỏ ra xe, cả người bực tràn ngập huyệt hăng, vừa diên tiết vừa bực bối, cảm giác bức rức rất khó chịu nó ảnh hưởng đến tâm trạng hắn, lúc này hắn chẳng khác gì ngon lửa lớn đang bốc cao, ai không may chọc giận chắc chắn sẽ không có kết quả tốt

_Chạy đi...đến Clup ATT

Hoa Trạch Siêu vừa bước vào xe đã nhếch môi dằn dò, trông gương mặt chán nản ấy đâu giống muốn tìm phụ nữ giải tỏa, thế mà hắn vẫn ra lệnh cho tài xế lái xe đến Clup lớn nhất thành phố để giải sầu, Hoắc Kiệt Nam chỉ biết trở mặt kinh ngạc trước thái độ thất thường của boss lớn

_Hoa tổng...thế còn Lâm tiểu thư thì sao ạ?

_Đừng nhắc đến tiểu nha đầu đó, vô vị

Hắn đang phiền não còn bị thuộc hạ ngu ngốc hỏi trúng vào vấn đề rắc rối đang khó chịu ở trong lòng, nghĩ đến cô là một mớ hỗn độn xuất hiện tròn não, vừa nghe đến đã phát cáu

_Bảo Lâm Tương Y còn không mau nhanh chóng có mặt ở biệt thự thì đừng trách

Là người nào đó vừa nói đừng nhắc đến, vậy mà chính khoe môi lạnh lùng kia đã gọi tên, hắn dù làm gì cũng không thể bỏ mặt cô được, vẫn là sóc nhỏ ảnh hưởng tâm trạng nhất

Tiếp theo Chap 35 Loại người phóng túng

By Thuytinh103

35. Chương 35: Loại Người Phóng Túng

Nửa đêm, cô thức giấc, lơ mơ mở mắt, cô nhận ra mình đang ở biệt thự mà không còn ở nhà nữa, cô ủ dột buồn rầu ngồi dậy bó gối, xung quanh phòng chỉ có duy nhất cây đèn ngủ mập mờ, còn hắn thì không thấy đâu cả...

_Tên ác nhân...

Lâm Tương Y mệt mỏi thiếu ngủ trầm trọng, cô cẩn thận mở đèn, buồn bã rót nước mắt nhìn lại bản thân

_Hic...tên xấu xa đó xem mình là gì chứ?...thứ mua vui rẻ tiền, nếu không vì gia đình mình đã không ra nông nổi này...va nhắm vào ai không va, lại va vào tên ác thú tàn nhẫn, không có tính người mà...

_Kết...

Tiếng mở cửa vọng gần, cô rụt người vào chăn sợ hãi nhìn xem là ai, cô hy vọng cái người cô đang ngao ngán không xuất hiện, nhưng mà cô quên rằng, đây là lãnh địa của hắn thì còn ai ngoài hắn xuất hiện

_Dậy rồi à?

Hải Đan mở miệng hỏi cô, cô không trả lời chỉ im lặng quan sát, đôi mắt sợ hãi nhìn khắp nơi, trong lòng thoáng bất an, đêm nay không phải là một đêm bình yên đối với cô

_Cô phải chịu phạt do đã không về nhà đúng lời hứa mà la cà với nam sinh ngoài công viên

Hải Đan ôn tồn giải thích, đây đúng hơn là đang đọc cáo trạng xử phạt, cô không dám lớn tiếng vì trên tay thuộc hạ của hần lúc nào cũng có roi, bất cứ lúc nào cũng có thể gây thương tích, lúc này cô cần bình tĩnh nếu không sẽ nguy cho bản thân

_Tôi không có...

Cô không chịu được áp lực này đành phải nói ra, quá oan uổng, bao nhiêu áp lực đều dồn lên vai cô, cô thậm chí nguyện rửa con người ác độc máu lạnh kia, hần thừa cơ hội cường quyền lấn át, cô ghen ngào chỉ có nước mắt an ủi, ngoài ra ở đây không ai biết được nỗi lòng của cô

_Tất cả là do cô ngu ngốc thôi...mau theo tôi, đi nan nỉ Hoa tổng đi

Hải Đan kéo cô bước xuống giường, hai cánh môi mềm cắn chặt nghẹn đắng, ở đâu ra cái việc vô lý như thế, cô bây giờ thất thế bị hần đàn áp đến cùng cực

_Đúng là quá đáng mà...

Cô dụi mắt, từng bước chân nặng nề nhất lên, cả người tràn ngập bi thương, trong lòng tự hỏi kiếp trước có phải mình ăn ở không tốt nên kiếp này gặp phải đại sắc lang bá đạo vô lý

_Nếu mình không xin lỗi hần ta, ngày mai sẽ không được đi học yên thân...phải nhẫn nhịn...

Cô nghĩ thầm, trong đầu là muôn vàng lý luận trái chiều, vừa ghét vừa hận nhưng không dám bày tỏ

Ngoài hồ bơi, nửa đêm cũng như ban ngày, có thể hần quá lạnh lùng nên không còn cảm nhận làn nước lạnh dưới hồ, cứ như vậy tràn đầy khí chất ngấm mình dưới nước, khuôn ngực rắn chắc cùng cơ thể đẹp hoàn mỹ được phơi bày, hần khép mi ngả người vào thành hồ bơi tận hưởng, bên cạnh còn có mỹ nữ hầu hạ, hai bàn tay nhẹ nhàng ve vuốt trên ngực hần, cánh môi nhỏ mút lấy mấy giọt nước ở cổ hần, tận tình phục vụ

_Bạch...

Phá hỏng không khí đang thư thái của hần là âm thanh vang dội của cô, do cô bị trượt chân vì nước trên mặt hồ nên ngã một cái rất mạnh, cái mông nhỏ thật sự tiếp đất rất đáng thương, cô nhăn nhó đứng dậy trong khổ cực

_Vô dụng...

Hần mở mắt, nhếch môi khê tặng cô hai chữ đầy khinh bỉ, ánh mắt chán ghét liếc xéo sao lại có người vừa ngốc vừa hậu đậu như vậy?

_Hoa thiếu, đừng giận...để em làm anh thoải mái nha

Mỹ nữ tuyệt sắc trong bộ bikini màu đỏ chói mắt thiếu vãi cùng hần rời hồ bơi, hần lên bờ, mỹ nữ kia vội vàng dùng khăn quấn ngang hông giúp hần, ân cần dịu nhẹ, rất biết lấy lòng, hần đến ghế dài nằm xuống, cô cúi mặt không dám nhìn hần, cô không đủ can đảm cũng như tự tin để nhìn hần một cách thân mật như mỹ nữ kia

_Có thoải mái không?

Mỹ nữ kia hất nhẹ cái khăn, bàn tay nhỏ tìm đến vật to lớn bên trong ve vuốt, thuần thục như đã thân quen, Lâm Tương Y nhìn thấy mà kinh tởm đến sồn da gà

_Cút ngay...ai cho phép động đến?

Hần bỗng dưng đổi tâm trạng, liền hất mỹ nữ kia ra xa còn ngã xuống sàn, mắng chửi không thương tiếc, mỹ nữ đáng thương kia chỉ còn biết ôm mặt khóc nức nở rời đi

_Thật là mất hứng

Hần quát to, cảm giác mà mỹ nữ kia đem lại thật sự không chân thật, không chút xúc cảm nào khơi dậy được hần, hần định bụng bảo cô nhìn mỹ nữ kia phục vụ hần mà học hỏi, không ngờ lại chẳng có kết quả còn làm hần bực tức nhiều hơn

_Tôi chỉ là một nữ sin bình thường chưa học hết cấp ba thôi mà....còn anh...đồ ác nhân

Lâm Tương Y ngoài mặt phải cố nhẫn nhịn nhưng trong lòng không ngừng rửa chửi, cô thấy được rửa chửi trong lòng thế này cũng được an ủi phần nào

Tiếp theo Chap 36 Loại người phóng túng

By Thuytinh103

36. Chương 36: Chị Em Thâm Tình

_Tại sao lại đuổi mỹ nữ đó đi, chẳng phải Hoa tổng rất thích thể loại đó sao? Tôi mừng vì anh có niềm vui mới

Lâm Tương Y nhỏ giọng, mọi ca từ đều lọt không sót một chữ vào lỗ tai hắn, cô chỉ là thật tình nói ra suy nghĩ, cô rất vui khi biết hắn có người phụ nữ khác làm ấm giường, nào ngờ nghe xong điều cô nói hắn càng bức tức hơn

_Lâm Tương Y, tôi còn dùng em để làm ấm giường, chưa hắt hủi em đâu, đừng cuốn lên như thế

Hắn bá đạo đến sờ mông cô nói lời ngon ngọt vào tai, cô cứ tưởng hắn đã buông tha cho cô nào ngờ mỗi lúc một gia tăng sự quái đăng áp đặt

_Hoa tổng...

Cô lùi xa hắn ra, cẩn thận từ tốn giữ khoảng cách an toàn, nửa đêm rồi cô cũng mệt mỏi muốn đi ngủ cho nên cần nói gấp một việc

_Chuyện gì?

_Ngày mai, ở trường có tiết ngoại khóa, tổ chức cho học sinh đi thực tế, địa điểm chưa rõ, cho nên tôi phải đi đến tối

_Cái gì?

Hắn hỏi lại, nghe là đã không thích rồi, làm sao hắn để cô đi học đến tận tối mịt được, cơ bản trong đầu hắn lúc nào cũng đa nghi về cô, hắn nghĩ nếu sơ hở một tí là con sóc ngang bướng này kiểm soát chuồng ngay

_Xem như tôi nan nỉ Hoa tổng đi, làm ơn để tôi đi đến đó, nó rất quan trọng với tôi

Cô nín tay hắn nài nỉ, chỉ mong sao hắn cho cô đi, cô ghen ngào, hắn còn hơn cả phụ huynh của cô, suốt ngày kèm cặp giữ chặt cô đến ngao ngán

_Thể hiện làm sao để tôi cho em đi nhỉ?

Hắn kẻ sát cô hỏi, cặp mắt gian tà đã nhìn muốn xuyên thấu qua lớp vải áo của cô, cô day nghiêng nhẫn nhịn vì một điều, cô phải đi học vì vậy cần phải khôn ngoan một tí

_Hoa tổng, xin anh...

Cô chỉ là cô gái ngốc, cho nên cô nghĩ cần phải thành khẩn cầu xin hắn, nào ngờ cách cầu xin này lại làm tâm trạng hắn trở nên tệ hại

_Nhưng mà buổi tối sau khi đi học về tôi sẽ phục vụ anh mà

Vì là hắn có cuộc hội thảo quan trọng nên đã gấp rút đi xử lý công việc cho nên đã không nói đến chuyện cho cô đi hay không, cho nên cô cứ thế đi học

Buổi tối, đúng như lời cô hứa sẽ phục vụ hắn, vì thế hắn về nhà sớm hơn để xem sóc nhỏ có biết thân biết phận hay không, khi hắn về nhà mọi động tĩnh đều rất im lặng, hắn nhẹ nhàng vào phòng, vừa mở cửa đã nhìn thấy cái chần nhô cao, nghĩ là cô đã ngủ cho nên hắn nhẹ nhàng đến gần

_Tiểu Y, hôm nay rất ngoan

Hắn mở lời khen ngợi, cô cứ phát huy thể này hắn sẽ rất hài lòng, hắn ngồi xuống giường, hai bàn tay ôm đồng chần cô đang đắp, gương mặt có chút khí sắc vui tươi nhưng không nở nụ cười

_Hoa tổng, em đợi ngài đã lâu

Lâm Tương An xuất hiện sau lớp chần, cô ta cười nói ôm cổ hắn, hắn nhíu mày, khẽ không vui gương mặt biến sắc khó coi, liền đứng dậy hậm hực

_Lâm Tương Y đâu?

Hắn hướng mắt về phía cửa ra vào định bước ra đi tìm cô, nếu không phải là cô thì chẳng ai làm cho tâm trạng hắn khá lên nổi, lúc này đã rất đen tối còn kéo lửa quặng băng, nóng lạnh trộn lẫn rất khủng khiếp

_Hoa tổng em cũng có thể phục vụ ngài mà

Lâm Tương An vòng tay ôm eo hắn bày tỏ tình cảm, hắn tức giận hất tay một cái, thô bạo quát lên

_Tôi hỏi Lâm Tương Y đâu?

Hắn đã mất kiên nhẫn, từ tâm trạng phấn khởi chuyển sang u ám, chưa một ai dám cả gan lừa gạt hắn như cô, cô đúng là có bản lĩnh khi chọc vào đại boss quái đản nhất thành phố, tâm trạng khủng bố bây giờ có thể tàn sát tất cả đây, hắn nhất định lục tung cả thành phố để tìm cô, cô quá to gan dám bỏ trốn đến hai lần, lần này hắn thật sự rất phát điên, trong lòng lần đầu tiên sợ mất đi thứ gì đó mà một đại thiếu gia như hắn chưa hề sợ mất đi thứ gì

_Hoa tổng, em cũng có thể làm ngài vui vẻ mà, Tương Y con bé đâu có thích ngài

Lâm Tương An nài nỉ mong một lần được ở bên hắn, nhưng mà với hắn thì không phải là cô thì không ai có thể làm hắn có cảm xúc, vừa nghe đến mấy chữ Lâm Tương Y không thích hắn, hắn đã nổi máu ghen tuông, bàn tay nắm thành nắm đấm u ám hét to, trong giọng nói khàn đục như ma quỷ từ địa ngục kéo đến

_Nói mau Lâm Tương Y đâu?

Lâm Tương An bị hắn mạnh tay hất một cái ngã nằm dài ra đất, đau đớn cùng ôm cục tức to lớn ngẫm nghĩ, hắn ta bị làm sao vậy? Cô thế này không hơn em gái hay sao, đúng là Lâm Tương Y đã giúp cô bày ra chuyện này nhưng có làm sao thì cô vẫn không thể làm hắn hài lòng.

Tiếp theo Chap 37 Nơi không nhìn thấy hắn

By Thuytinh103

37. Chương 37: Nơi Không Nhìn Thấy Hắn

_Cô nói xem, em gái cô đang ở đâu?

Hoa Trạch Siêu không thương tiếc nhìn cô gái đang khóc lóc dưới sàn, lòng buồn bực vì cô dám bỏ trốn, đã vậy còn dùng mưu đưa người khác đến, khen cho cô có đầu tư kỹ lưỡng hơn lần bỏ trốn trước nhưng mà hắn sẽ không vì người phụ nữ khác mà buông tha cho cô, đợi tóm được cô lúc đó cô chỉ có quỳ xuống cầu xin hắn

_Tiểu Y nói là không muốn trở thành người phụ nữ của Hoa tổng, vì thế đã bỏ đi, con bé nói nếu tôi thích ngài như vậy, Tiểu Y sẽ giúp đỡ, vì thế con bé không còn sợ Hoa tổng dùng lý do uy hiếp tôi để ở lại, Tiểu

Y khi đi đã rất vui vẻ, con bé còn nói chỉ muốn sống mà không lo âu cũng không còn nhìn thấy ngài, Tiểu Y thật sự không có tình cảm với Hoa tổng

Lâm Tương An nói xong thì rút lui vì không muốn hứng chịu trận lôi đình đang kéo đến, cô không ngờ mình cũng là một bông hoa đẹp ở Tập đoàn, nào ngờ vẫn không lọt vào mắt xanh của Hoa thiếu được, quá nuối tiếc, cô không hiểu em gái dùng cách gì mà khiến hấn si mê cuồng nhiệt, tâm trí ngày đêm đều không rời

_Cho xe đi tìm, dù phải lục tung thành phố này lên cũng không được để Lâm Tương Y trốn thoát

Hoa Trạch Siêu sải bước ra ngoài, từng bước chân nặng nề khủng khiếp trên khuôn mặt xuất hiện nhiều vạch đen u ám, hôm nay hấn nhất định phải tìm ra cô, việc cô bỏ trốn chẳng khác gì đang sĩ nhục hấn, với hấn phụ nữ phải xếp hàng mong ngóng chỉ ngoại trừ cô dám xa lánh trốn chạy, hấn càng nghĩ càng hận, chỉ có cô gái bé nhỏ thôi sao mà đủ chuyện phiền toái

Hấn leo lên chiếc xe màu đen cùng bốn vệ sĩ mặc vest đen phóng xe ngoài phố, theo sau còn có bốn chiếc xe khác, hấn phải lục từng góc ngách tìm kiếm cô cho bằng được

_Thưa ngài, tôi đã cho người ở từng điểm trong thành phố tìm kiếm, Lâm tiểu thư chắc là chưa đi xa đâu ạ

Một thuộc hạ thông báo, với thể lực của hấn thì một cuộc điện thoại thôi đủ để phủ sóng tìm cô khắp nơi, phen này hấn mà phát hiện ra nơi nào đang chứa chấp cô xem như nơi đó hết thời

_Lâm Tương Y em giỏi lắm

Hấn nghiêng răng phần nộ, bàn tay nắm chặt vô nết tấm ảnh cô trong lòng bàn tay, gương mặt méo mó bí xị hằn lên nhiều điểm đen tối, hần kết lên xuống liên tục vì giận, hấn chưa từng thấy có người nào dám khước từ sự sùng ái đặt biệt từ hấn và hấn cũng chưa từng sùng ai như vậy, lâu lắm rồi mới có người khơi dậy một chút xúc cảm của hấn thể mà cô lại trốn chạy, hấn bây giờ lồng lộn như đang mang vết thương lớn, mà kẻ nào dám tạo ra vết thương lớn như vậy thì khó sống, thần thái nguy hiểm kia đã tàn khốc lắm rồi, vài phút nữa mau không tìm ra cô thì hấn có khả năng điên cuồng phá hủy mọi thứ

Lâm Tương Y bắt chuyến xe buýt đi về vùng ngoại ô, cô chưa biết mình phải đi về đâu, nhưng cứ đi trước đã rồi tính, trên xe buýt cô nghĩ ngợi vài điều, đôi mắt suy tư nhìn ngọn đèn trên cao

_Chắc giờ này tên háo sắc đó đã truy hoang cùng chị Tương An, mừng cho chị ấy, với mình bây giờ nghĩ đến vẫn còn khiếp sợ...

_Cũng may Thể Loan giới thiệu cho mình một chỗ trọ

Khi xe buýt đỗ ở bến cuối cùng, cô bước xuống, khẽ nhe ôm hành lý đi theo địa chỉ trên tờ giấy, cô đã lên kế hoạch bỏ trốn rất chi tiết vì thể mọi thứ đều đã chuẩn bị sẵn, từ chỗ trọ cho đến nơi làm, nhờ có vài bạn bè giúp đỡ và đây là cuộc bỏ trốn có quy mô lớn nên cô vừa đến vùng đất mới là có ngay chỗ ở cùng việc làm

_Cuộc đời này không nhìn thấy Hoa tổng thật là hạnh phúc

Cô ở trong toilet nói chuyện một mình, cô có mặt ở The Green một clup nhỏ ở vùng ngoại ô, cô đến đây để tiếp thị rượu, một công việc không quá khó đối với cô

_Mời ngài, loại whisky này rất đặc biệt ạ,

_Loại vodka này thì có thêm hương trái cây, thích hợp với phụ nữ lắm ạ

Không khí náo nhiệt ở The Green làm cô thấy rất vui, tiếng nhạc sập xình cùng nhiều người qua lại nhảy múa, trong lòng cô vui thầm nâng ly rượu tự chúc mừng bản thân thoát khỏi địa ngục trần gian

_Nâng ly vì hòa bình của bản thân, từ hôm nay tôi tuyên bố cô Lâm Tương Y được tự do, chẳng phải sợ tên Hoa thiếu chết đâm kia

Cô nhún nhảy theo điệu nhạc, cô cười tươi hơn bao giờ hết, ánh mắt sáng rực hạnh phúc, việc chạy trốn hấn khiến cô vui đến vậy, cô sẽ không để bản thân bị rơi vào tay hấn một lần nào nữa

Tiếp theo Chap 38 Thể lực của hấn làm sao cô chống nổi

38. Chương 38: Thế Lực Của Hắc Làm Sao Cô Chống Nổi

Lâm Tương Y nhìn ly rượu trên tay, từ bé đến lớn cô không hề biết uống rượu, nhìn ly rượu cô hơi dè chừng, ngập ngừng suy nghĩ không biết có nên nhấp môi hay không, cuối cùng sau một lúc tranh đấu, cô nghĩ là cô nên uống thử nó với lại hôm nay là ngày đánh dấu cột mốc tự do của cuộc đời cô, dù không uống được cũng phải nhấp môi ăn mừng

_Uống...

Cô gật đầu há to mồm uống chai rượu trên bàn chứ không phải ly rượu trên tay, cô nghĩ nó cũng như nước chỉ cần tu một hơi là được

_Đáng quá...đáng quá...hì hì

_Xin mời....xin mời

Cô tiếp tục công việc tiếp thị rượu của mình, lòng ngập tràn ánh sáng, thoải mái hào hứng nâng ly rượu mời mấy tiên sinh ngồi hàng ghế bên kia

_Nguyệt Du, cô ấy chính là tiểu mật của Hoa thiếu, cô tự biết lo liệu đi

Cái bàn bên cạnh có một nam một nữ to nhỏ, người phụ nữ kia chính là Bà chủ của cô, vừa nghe người đàn ông nói Nguyệt Du đã nhún vai khiếp sợ, còn đánh rơi ly rượu trên tay, ả ta đầu gối cô chính là người của hắc, phen này chúc họa vào thân rồi, Hoa Trạch Siêu vừa nghe tin cô bỏ trốn đã cho thuộc hạ bao vây khắp nơi, cô quá chủ quan khi nghĩ rằng hắc không làm gì được cô khi cô đã đi rồi, thật sự hắc có rất nhiều thuộc hạ ở khắp nơi, cuộc gọi vừa đi vài phút sau đã có người nhận điện ra cô

_Nhưng mà cô ấy tự đến đây xin việc theo giới thiệu tôi làm sao biết?

Nguyệt Du phân trần, ả ta còn chưa kịp nói chuyện với cô quá ba câu bây giờ đã ôm trong mình mối hiểm họa lớn, Lâm Tương Y vẫn tung tăng vẫy vùng với khung trời riêng cô đâu biết với thế lực của hắc, thì một đêm thôi đã tìm ra cô chứ đừng nói gì đến việc cô có chạy bao xa, suy tính của cô đã quá hạn hẹp, bà chủ Nguyệt Du kia giẫm chân tự trách đang yên đang lành đi chứa chấp cô làm cái gì, Hoa thiếu chỉ cần ngồi một chỗ búng tay cũng tìm ra cô

_Hoa tổng có phải sẽ đến đây đưa cô ấy về?

Nguyệt Du hỏi lại, đúng là hắc đang trên đường đến đây lôi cổ cô về, bằng nhiều mối quan hệ của hắc cô sẽ bị tóm lại vì cái tội ương bướng bỏ trốn

_Tít....

Xung quanh The Green bỗng dưng im tắt nhạc, tất cả mọi người đều im lặng hướng mắt ra phía lối vào, người nào đó mặt ử mày chau uy nghiêm bước đến, theo sau có rất nhiều thuộc hạ mặc vest đen hộ tống, về mặt người nào cũng đen tối hung dữ, vì cô mà hắc phải chạy xe đi tìm, còn phải huy động thuộc hạ nào loạn một lúc, cô xem ra rất to gan, tiếp sau đó là tiếng nói nhỏ của hai thuộc hạ thân cận

_Phiền cô đi lối này....

_Phiền anh đi hướng kia, hôm nay clup có sự cố nên đóng cửa sớm...bla...

Hải Đan và Hoắc Kiệt Nam thăm nguyên rửa cô trong lòng, tuy nhỏ bé nhưng đại não khắp nơi, hai người này còn phải duy chuyển liên tục để đuổi khách trong clup về, khi chẳng còn ai, hắc mới ngồi xuống ghế sofa, mèo nhỏ lúc này đã say bí tỉ đang đứng múa may một mình không quan tâm xung quanh xảy ra chuyện gì, trời bây giờ có sập xuống cô cũng không biết

_La la...lá la...xin mời, anh có muốn thử rượu này không? Hương trái cây thơm lắm...chỉ cần không có Hoa tổng chết giẫm ở đây thì bất cứ ai tôi cũng có thể mời rượu, uống đi

Cô bước chân này xọ chân kia đến gần Hoắc Kiệt Nam mời rượu, có cho tiền anh ta cũng không dám uống ly rượu đó, trong sắc mặt tẻ nhạt của hắn ai mà dám làm càn, hắn vươn mắt nhìn cô, tức tối vô cùng cô xem hắn vô hình ả, còn dám tỏ ra không khuất phục, cô ở đó múa may không nhận ra mình đã bị tóm lại, nếu cô trông thấy hắn có lẽ rượu mình đã được giải, có khi còn bưng tỉnh khiếp sợ

_Hức...sao mấy người lại nhìn tôi? Không uống thì thôi...hừm...

Cô liếc ngang liếc dọc, chỉ tay một lượt nhìn đám thuộc hạ kia, một tay nâng chai rượu tiếp tục uống, một ngụm, hai ngụm rồi nhiều ngụm...cô đã uống rất nhiều, từ một người cô nhìn ra hai người, đầu óc lảo đảo quay cuồng, miệng nhoẻn ra cười lớn, chân còn đứng không vững ngã nhào xuống đất, bộ dạng khó coi khiến hắn chướng mắt, tâm tình không vui chỉ muốn mắng chửi hành hạ cho cô chừa cái tật ngang bướng

_Hoa tổng, xin thứ lỗi tôi thật sự không biết Lâm tiểu thư đây là người của ngài, tôi lập tức đưa cô ấy về phòng ngay

Nguyệt Du chầm mò hời trên trán phân trần, ả kéo tay cô dìu cô về phòng nằm nghỉ, cô đang vui vẻ múa may bị người lạ kéo đi thì không vui nhăn nhó, hắn nhìn từ đầu đến chân cô bộ dáng xốc xếch khó coi, phải nói là càng nhìn càng chướng mắt

39. Chương 39: Say Quên Lối Về

_Hoa tổng...mời ngài

Nguyệt Du cung kính cúi đầu mời hắn đi vào lối đối diện, nơi dẫn đến căn phòng mà người phụ nữ này chuẩn bị sẵn, từng bước chậm rãi sải chân, vài phút nữa thôi hắn sẽ cho cô biết cái giá của sự trốn chạy, Hoa Trạch Siêu từng nói lần này mà tìm ra cô thì xem như cái tên Lâm Tương Y chỉ có thể nằm sâu trong lòng bàn tay hắn, tùy hắn định đoạt cuộc đời cô, xem như ngày tàn khóc của cô đã đến

_Lâm tiểu thư đêm nay rất quyến rũ, chúc ngài vui vẻ

Nguyệt Du mở rộng tầm mắt nhìn cái va-li tiền đầy ắp, trong đời ả ta, chưa có lần nào là được sộp như thế, hôm nay xem như gặp may

Bên trong phòng...

Đúng là có rượu vào cơ thể, con người trở nên khác lạ, cô nằm trên giường hai gò má ửng đỏ, cả người phản phát mùi rượu mạnh, đầu óc say mềm đã không còn nhận ra ai nữa

_Nóng quá...hức...

Cô nhú mày khẽ nói, cả người cong lại bó gối, hai tay ôm bụng kêu gào, gương mặt đỏ hồng ẩn hiện sau mấy ngọn tóc bung xoã

_Cạch....

Cô nghe thấy tiếng đóng cửa đưa mắt nhìn ra phía ngoài, nhưng xung quanh chỉ là màu đen, chỉ có chút ánh sáng nhỏ từ ánh đèn mini trên trần phản chiếu

_Anh là ai?

Cô ngây thơ hỏi, khi nhìn thấy người đằng ông lạ bước vào phòng, trước mắt là dáng vóc cao lớn trong trang phục áo sơ mi đen gọn gàng trong quần tây

_Người này?...

Cô lơ mơ cố nhớ ra, nhưng nghĩ mãi cũng không nhớ nổi, đầu óc bị rượu làm cho mất hết lý trí, do quá tò mò, cô bước xuống giường đến gần người đó nhìn cho rõ, vì trên khuôn mặt lồi cuồn kia bị chiếc mặt nạ che khuất, cô chỉ nhìn được đôi môi hình trái tim, càng nhìn càng thấy quen thuộc

_Mới 1 tuần, em không nhận ra tôi hay sao?

Hoa Trạch Siêu mạnh bạo khảy mấy ngón tay trên gương mặt ửng đỏ vì rượu, trong lòng hờn trách, chỉ vì cô uống quá nhiều rượu đến mất kiểm soát, khả năng nhận diện cũng mất đi

_Tôi biết anh?...hức...

Cô đứng không vững, loạng choạng ngã về phía trước, dây áo bị trễ xuống để lộ bờ vai quyến rũ, mùi rượu lan toả khắp nơi, hấn nhắc cô lên, bỗng cô trong ngực, ánh mắt lạnh nhạt nhìn chằm chằm cô đang yên vị bị hấn nâng lên mà không hề kháng cự

_Anh là ai? Tôi không quen biết...

Cô đắm vào ngực hấn, vẻ mặt khó chịu nhăn nhó, cô cảm thấy không thoải mái, trong người còn đang rất nóng

_Tôi sẽ cho em biết tôi là ai

Hấn bế cô quăng mạnh xuống giường lớn, cô giật mình đầu đau đến không ngồi dậy được, trong men say thật sự không xác định được người đang ôm này là ai, chỉ biết mùi hương nam tính trên cơ thể hấn rất gần gũi quen thuộc

_Em to gan lắm, còn không nhận ra tôi

Hấn cúi người kề sát cô, bàn tay bóp mạnh cằm cô, cô nhắm hàng mi vì đau, cổ họng còn rất gắt cảm giác thiếu nước còn bức rức

_Ngọt ngọt...anh không thấy nóng hay sao?

Cô ngây thơ hỏi hấn, cái nóng ngày càng thêm đốt nhiều hơn, hai bàn tay cô dầy vò cái áo ngủ chỉ mong cởi nó vức đi thật nhanh cho đỡ ngọt ngọt

_Em nói xem, cái giá của việc chạy trốn là như thế nào?

Hấn siết tay chặt hơn, xương quai hàm quanh cằm cô muốn gãy ra vì bàn tay thô bạo của người đang ôm kia, cô vẫn không nhận ra hấn là Hoa Trạch Siêu

_Bỏ tôi ra...anh là ai?...là ai??? Hức...

Càng ngày cô càng cảm thấy không được thoải mái, xung quanh cứ như bị thu hẹp đến ngột thở, cô hối hận đã uống thử loại rượu đó, nó quá mạnh với người lần đầu thử như cô

_Tôi là ai sao? Để hành động nhắc em nhớ được không?

Hấn nói lỏng bàn tay đầy lực ra, trên mặt nguy hiểm liếc nhìn cô gái mất đi ý thức kia, hài lòng chớp mi cong, cánh môi mở ra cười ma mị

_Khó chịu quá...

Cô chống hai tay xuống niệm kêu gào, tận trong từng tế bào là sự thêm đốt lạ kỳ, một xúc cảm thôi thúc khiến cô bức rức, đầu lại rất đau vì không nhớ nổi người kia là ai, nghe trong giọng nói thì rất quen thuộc, trong giấc mơ cô nghĩ đến Hoa Trạch Siêu, cảm giác này rất giống, nó rất thật

_Mau nói xem anh là ai chứ?...

Cô nắm cổ áo hấn không rời, cả thân người mềm mại cọ sát vào ngực hấn, cố gắng nhìn xem sau lớp mặt nạ là dung mạo ra sao, cô tò mò muốn biết hấn là ai sao lại cảm thấy rất quen, hấn thỏa mãn nhìn thỏ nhỏ ngây ngốc không còn biết gì, từ từ sẽ trừng trị cô vì tội bỏ trốn đến hai lần, lần này nhất định không nương tay

Tiếp theo Chap 40 Anh là ai?

40. Chương 40: Anh Là Ai?

Hoa Trạch Siêu cúi người hít thở mùi rượu trên cổ cô, gương mặt ửng đỏ kia xinh đẹp như đoá hồng e lệ trước mưa bão rất cuốn hút, chỉ tiếc cô đã chọc giận hắn cho nên đêm nay là một đêm trừng phạt chứ không phải để sủng ái cô, hắn sẽ cho cô nhớ rõ cái giá này rất đắt

_Tôi đi tìm em rất phiền não

Hắn xé mạnh vai áo cô xuống, hai sợi dây áo mỏng manh đứt ra, bị trĩ xuống để lộ vùng da thịt nhô cao ẩn trong lớp áo mịn

_A...bỏ tôi ra...không được...Anh không phải Hoa thiếu....

Trong mơ màng cô còn kịp nhận thức là không thể cùng người đàn ông nào khác ngoài hắn, vì thế cô dùng chút sức lực cuối cùng chống cự

_Xoẹt...

Hắn thô bạo nắm phần vải áo ở giữa xé đôi ra, tiếng vải thô bị xé thật nào nùng, cô bắt đầu rơi nước mắt dùng tay che đậy anh đào bị phơi bày trước mặt kẻ cô cho là xa lạ lại mang hương vị thân quen

_Lâm Tương Y hoàn toàn không nhận ra? Tốt...

Hoa Trạch Siêu nhếch môi nở ra nụ cười nham hiểm, ánh mắt không ngừng ngắm nhìn cô, trông lúc cô say đúng là tà mị quyến rũ, hắn nheo mắt tàn nhẫn xé rách phần vải còn lại dưới đùi cô, trong thần sắc thâm độc chỉ muốn dạy dỗ cô một bài học đắt giá

_Không được...tránh xa tôi ra...hức...

Cô lắc đầu, hai tay yếu ớt đẩy hắn ra, người mà cô vẫn không nhận ra nên đang rất sợ hãi nghĩ rằng bản thân đang cùng một người lạ vui vẻ

_Anh là ai? Mau nói đi...hức

Cô run giọng muốn biết, đôi mắt mở to quan sát nhưng tay chân cùng cơ thể bị rượu làm cho bủn rủn mềm yếu không hoạt động mạnh được như bình thường để khán cự

_Để xem lần sau em còn dám bỏ trốn hay không?

Hoa Trạch Siêu đẩy cô nằm xuống giường, bờ môi lạnh nhạt hôn cổ cô, đôi mắt cương nghị liếc nhìn gương mặt ủ rũ đang run sợ

_Á...đau..huhu...

Cô đáng thương nhòm người nắm chặt cái gối phía trên, vì hắn tàn bạo dùng ngón tay đi vào nơi nhạy cảm bên dưới, cô đau đến muốn ngất đi, hàm răng cắn chặt cánh môi chịu đựng cú xâm nhập từ ngón tay của hắn, từ bên ngoài đẩy sâu vào trong

_Bước xuống giường chạy trốn đi, em thích như thế mà...

Hắn rút ngón tay vừa ở cửa động kia ra, hài lòng nhìn mật dịch trên ngón tay, biết cô đau đớn biểu lộ qua gương mặt hắn vẫn không vì thế mà mềm lòng buông tha, ánh mắt gian tà nheo lại, lần nữa dùng đến hai ngón tay đưa vào nơi sâu thẳm kia

_Đừng mà...hic...đau...

Cô đau đớn khóc ngất, chỗ đó ê ẩm rất đau, còn bị hấn nhấn tâm hành hạ, nước mắt cô rơi không ngừng, con người lạnh lẽo kia vẫn cứ nhiên xâm nhập còn hung dữ ẩn sâu vào cửa động, hai ngón tay cứ như vậy nhấp nhứ đều nhịp

_Đau hay là thích?

Ngón tay bây giờ vuốt nhẹ trước cửa động trêu chọc, về mặt tình trường hấn chưa bao giờ bại trận, động tác này khiến cho cô khó chịu đến tận xương tủy, ngón tay kia cứ dịu dàng ve vuốt còn nhứt nhối hơn là ở bên trong thăm dò, cô như phát điên, bên dưới không ngừng kêu gào thoi thúc

_Ummmm....đau...xin anh dừng đi...

Cô tựa đầu vào vai hấn van nài, nếu cứ tiếp tục cô sợ bản thân chịu không nổi xúc cảm quá trớn này, hấn nhìn mặt dịch tiết ra từ hai tay thì cười khinh, thì ra cô đã sớm bại trận, hấn thật sự rất quái đản, tàn khốc dùng ngón tay đi vào, từ từ cửa thành nuốt trọn ngón tay thon dài cũng là lúc cô đón đau cắn răng

Cô nhồm người giật mình, phần cơ quan dưới bụng rất khó chịu, nó bị hai ngón tay nhấp sâu rất đau, chân cô giãy dụa đến mỗi một, cái gối bị cô vồ lấy cũng muốn như tử thi thâm

_Tôi dừng lại, em chịu nổi không?

Hoa Trạch Siêu bốn cợt cười lớn, trong con người đen thâm sâu cô nhìn thấy một sắc thái nguy hiểm, thật sự rất quen, chưa kịp định hình cô đã giật thót tim vì mấy ngón tay thăm dò ẩn mạnh, nhìn vẻ mặt thờ hờn hểnh của cô hấn cực kỳ thỏa mãn, biểu cảm đó tạo nên khoái cảm trong lòng

_Vì em không ngoan ngoãn, cho nên đừng trách tôi không lưu tình

Ngón tay kia gia tăng tốc độ, ở trên càng quét xuống dưới, cứ nhắm vào nơi sâu nhất ngo ngoáy không ngừng, mỗi lần như thế cô gần như chết đi sống lại, cả người có luồng điện giật mạnh khốn khổ, cô ôm cổ hấn, mặt dụi vào vai hấn van nài, muốn hấn dừng lại nhưng bao nhiêu cố gắng sụp đổ

_Umm...aa.....a...

Từ sâu trong lòng phát ra âm thanh mời gọi vì rượu, vì nhiệt độ trong phòng cùng khoái cảm trong cơ thể cô đã không đẩy hấn ra được, cứ thế cuốn lấy hấn ôm chặt, hai chân còn vòng qua hông hấn không muốn hấn bỏ đi

_Tôi thích bộ dạng dâm dăng này của em

Hấn cau mày, từ khoe môi phản ra hơi thở dài nam tính, ánh mắt tuy hài lòng nhưng vẫn mang theo mưa bão nguy hiểm, lạnh nhạt chưa dừng lại, hấn còn muốn cô phải nhún nhường quy lụy hấn

_Ah...a...

Hấn dừng hai ngón tay lại, từ từ rút ra sau đó dùng cả bàn tay xoa nhẹ ở nơi nhạy cảm, cô lúc này sắp tan chảy thành vũng nước lớn, cơ thể vật vã đổ rất nhiều mồ hôi

Tiếp theo chap 41 Sau lớp mặt nạ

By Thuytinh103

41. Chương 41: Sau Lớp Mặt Nạ

_Ừc...anh rất giống Hoa thiếu...có phải anh là...ân...a...

Cô ngỡ ngơ nhận ra, bờ môi này, khuôn ngực này, dáng vóc này, cùng hành động tàn độc này chỉ có thể là của một người, cũng chỉ có hấn mới thân thuộc từng chỗ một trên cơ thể cô như vậy...

_Um...mmm...

Không để cô phát hiện quá sớm, hấn cho ngón tay vào cửa động ngăn đi suy nghĩ bình tĩnh của cô, và đúng là ngón tay kia có tác dụng, nó không còn làm cô đau mà còn tạo ra cảm giác thoải mái muốn được đến gần hấn hơn nữa, cô khẽ tựa quây, cơ thể mỏng manh tựa vào hấn, qua lớp áo mỏng hấn muốn phát điên vì cô, mềm mại nhẹ nhàng thu hút.

_Có phải anh là Hoa?...ưm...

Cô nhúu mày hỏi lại, trong người như có hàng trăm ngọn lửa bùng cháy, rất khát khao được gần nguồn nước, vì rượu làm cô say nên hành động rất bạo dạn, mấy ngón tay nhỏ cởi áo sơ mi của hấn

_Em cảm thấy rất quen thuộc sao Lâm Tương Y? Vì không ai làm em rên rỉ như tôi à? Haha...

Hấn đẩy cô nằm xuống giường, đôi mắt si mê ngắm nhìn thân thể dịu dàng bị khuất phục đang co ro dưới giường, từng đường cong phơi bày trước mặt, đặt vào mắt đôi mắt chim ưng đã không kìm lòng nổi chỉ muốn đem cô ra cắn xé ăn thịt

_Hức...

Cô khóc, nước mắt lãnh nhẹ xuống giường, vì cơ thể quá khó chịu, chỗ nhạy cảm còn sưng đỏ vì hấn quá thô bạo, cô lúc này chỉ muốn ngất đi cho xong, mê mang như người mất hồn, cũng không thể nào giải được rượu trong cơ thể

_Đã biết rượu vào người em thế thảm thế này thì đừng uống, trái lại tôi thích đáng về gợi mời này của em

Hấn vuốt ve trên cặp đùi thon gọn, ngón tay không chút lưu tình tìm về chốn cũ, dứt khoát thụt vào, khuôn mặt lãnh đạm thích hành hạ người khác, để cô khó chịu thét gào hấn mới sản khoái vui vẻ

_Ừ....không...

Người cô đã ê ẩm còn bị hấn tra tấn, cô chỉ biết ôm gối khóc thảm, cô ử rữ yếu mềm giữa cơn bão lớn, đêm nay, hấn không để cô được yên thân

_Em cầu xin sao? Muộn rồi

Hoa Trạch Siêu luông tay phía dưới vai cô nâng lên, cánh môi thu hút mở ra ngậm lấy vùng da trắng căng tròn mời gọi

_Ừ...ừ...ừ...

Cô không thể tự chủ theo suy nghĩ của mình, miệng không ngừng đứt quãng kêu lên, trong phút suy tư cô nhóm người cổ nhìn xem người đàn ông hấp dẫn nam tính thu hút đến mãnh liệt này là ai, cô có suy nghĩ liệu trên đời này có người mạnh mẽ càng quét cô như Hoa Trạch Siêu hay sao

_Anh là...Hoa Trạch Siêu???

Cuối cùng do quá tò mò, lại thừa cơ hội hấn đang say mê ngậm lấy anh đào, cô ở gần hấn liền kéo mặt nạ xuống, gương mặt anh tuần sáng lên trong đêm, qua ánh sáng mờ ảo cô nhận ra là hấn, cái người cô đang trốn chạy

_Em nhận ra rồi à? Có bất ngờ không? Đối với em tôi thảm khóc đến muốn xa lánh hay sao? Đêm nay để xem em có còn muốn chạy?

Hoa Trạch Siêu giữ lấy hai tay cô, cánh môi hung hăng ngậm chặt môi cô, ép sát cắn lấy, miệng lưỡi đẩy sâu vào trong cổ họng buộc cô im lặng, hấn không cho cô hít thở, hấn muốn lấy đi tất cả của cô, từ đây trở về sau để xem cô còn dám chống trả

_Ừm...Tôi...

Cô lắc đầu cố trượt ra khỏi nụ hôn kích thích kia, người nào đó biết được nên đã chủ động ngậm lấy cái lưỡi ngang bướng, cánh môi không ngừng cắn lấy, mạnh mẽ mút, cô không làm gì được vì khoan miệng bị đóng cứng, nụ hôn rực sắc thái, nó mang theo trừng phạt của sự trốn chạy, hơi thở hỗn hển kia là minh chứng cho sự thẫn thức kêu gào, cô càng muốn thoát ra lại có lúc ôm lấy khuôn mặt đó muốn hôn nhiều hơn, cánh môi kia chủ động hôn lấy người đàn ông ở phía trên

_Có phải mình đang mơ đã gặp phải Hoa Trạch Siêu?

Cô chìm vào miên mang bởi nụ hôn quá rực tình, mùi vị nồng nàn từ cánh môi mềm mướt lấy da diết kia cho cô cảm giác rất thật, hơi thở mạnh mẽ kia phả vào cổ làm cô rạo rực nó như cơn gió mát phả qua lưu lại, chỉ biết lúc này trong mơ cô muốn hoà vào không khí ấy, thở nhỏ vẫn nghĩ là mình nằm mơ

_Nằm mơ vẫn thấy Hoa thiếu...

Cô nói nhỏ, đủ để lọt vào tai hắn, hắn dừng động tác không hôn cô nữa, gương mặt không có mùa xuân đi qua là cả một tâm trạng lạnh lẽo, mặt nước hồ đóng băng ở trong lòng, vì cô vẫn nghĩ mình đang mơ nên hắn mới cau gắt

_Um...đau

Cô không thể chịu nổi chỗ nhạy cảm bị ngón tay của hắn làm càng đến đau như bên trong sắp vỡ ra, hắn còn thô bạo bóp mạnh, khoái cảm của hắn được đổi bằng nỗi đau của cô, cô sắp chết rồi, cảm giác rất đau và nặng nề, khuôn mặt tái đi chuyển màu xanh xao, cánh môi run lên cổ mở ra nói lời cuối cùng

_Xin anh...hức...

Cô nhỏ giọng van nài, sau đó cô ngất lịm vì đau đớn, cô đã không còn biết gì nữa, trong trạng thái mơ màng cô mơ mình đã đi rất xa để quên mọi đau vò từ hắn...

Tiếp theo chap 42 Qua cơn nguy kịch

By Thuytinh103

42. Chương 42: Qua Cơn Nguy Kịch

_Mình còn sống hay sao?

Đó là câu nói đầu tiên của cô khi tỉnh lại, cô nhìn chung quanh, chỉ thấy một màu trắng toát, bốn bề đều là vải trắng, cô nhìn lại bản thân qua gương, rất ử rữ thiếu sức sống chẳng khác gì người vừa từ cõi chết trở về, tiều tụy, xanh xao

_Ấy da...

Cô nhòm người ôm bụng ngồi dậy, phía dưới bụng vẫn còn rất đau, đau đớn khó thở, cũng may cô được đưa đến bệnh viện

_Chào Lâm tiểu thư

Bác sĩ Lam tươi cười bước vào phòng, cô ngẩn mặt nhìn, vẫn không nói gì, vì đau và mệt, thể trạng còn đang rất yếu

_Cô không sao đâu, chỉ là bị rối loạn tâm sinh lý nên ngất đi thôi, bây giờ ổn rồi

_Không phải, tôi là bị người đàn ông kia cưỡng ép đến độ ngất đi, huhu... chỗ đó còn rất đau, đến nỗi tôi tưởng chừng đã vỡ ra mất mạng...huhu

Cô ôm mặt khóc to, tủi nhục và đau lòng, bao nhiêu mất mát nhục nhã đều bao vây hành hạ tư tưởng cô, cô chỉ muốn chết đi cho xong, những tưởng không còn có đau khổ nào hơn như thế

_Hi hi, Lâm tiểu thư có trí tưởng tượng phong phú quá, thôi cô nghĩ ngơi tôi không làm phiền cô và Hoa tổng nữa

Bác sĩ Quách vừa thấy hắn xuất hiện đã vội vã lui ra, Lâm Tương Y ngừng khóc, hai lỗ tai lúng búng khi nghe đến hai chữ Phạm thiếu, cô ngờ ngợ nhớ ra, người đàn ông đêm qua là hắn, cô nghĩ mình nằm mơ nhưng thật ra là thật

__Hoa tổng sao? Đêm qua là...

__Sao rồi? Đã bớt đau chưa?

Hoa Trạch Siêu ngồi xuống ghế ung dung nhìn cô, hần nhếch cánh môi xinh đẹp mĩa mai, ánh mắt đầy sát khí nhìn về phía cô

__Đêm qua là anh sao?

Cô hỏi lại, tuy là bị hần hành hạ nhưng trong lòng được an ủi phần nào vì không phải là người đảng ông lạ nào cả

__Đồ ác độc, tôi đau đến ngất đi đó, anh là ác quỷ đội lớp người

Cô nghĩ thầm nói nhỏ, làm sao dám nói trước mặt hần chứ, cô đã rất sợ hần rồi, nhớ lại hành động tàn ác hôm qua cô đến giờ vẫn còn rùng mình khiếp đảm

__Em chạy trốn Hoa Trạch Siêu này à? khá lắm

Hần rời ghế đứng dậy, chung quanh sức nồng mùi vị độc ác, hần là loại người nguy hiểm cô không nên chọc giận, cô cũng đã đủ sợ hãi vì việc hôm qua rồi

__Em có biết kết cục của kẻ tự ý rời bỏ tôi?

Nếu cô là thủy tinh thì hần đã thẳng tay vứt ra sọt rác lâu rồi, người phụ nữ của hần mà ngu dốt tệ hại, hần chưa từng phiền vì ai như thế trong số mỹ nữ cũng không có ai không biết lấy lòng hần như cô, bỏ trốn mà bị tóm lại là cảm giác rơi thẳng xuống hố sâu, bây giờ phải nghĩ cách van nài hần mới đúng, hần rút từ trong túi ra con dao nhọn kề vào cổ cô hỏi lớn

__Hứ...

Lâm Tương Y cúi mặt khiếp sợ, mũi dao sắc nhọn từ tay hần chĩa thẳng vào cổ cô buộc cô ngẩng lên mà không được cúi xuống né tránh đôi mắt chim ưng kia

__Tôi dọa em sợ ư? Haha

Hoa Trạch Siêu cười lớn, hành động khiếm nhã đến cặp cổ cô ghì chặt, lạnh lùng gắt gỏng đe dọa, hần đối với cô rất bức tức vì phải nói rất nhiều mà đầu óc cô vẫn không thuần phục, nhìn nước mắt hoảng loạn rơi trên con dao hần hả hê xoáy vào tâm can đau khổ kia tiếp tục hành hạ

__Huhu...

Cô ghen ngào đến không nói được, phần vì sợ phần vì hoảng loạn, cô đau buồn tuyệt vọng, đời này có phải không thể nào thoát khỏi tay hần, cô luyện tiếu ngày đầu tiên đã gặp gỡ hần để rồi bị hần nhắm thành mục tiêu vui đùa

__Nín đi, tôi làm sao làm em bị thương được, chỉ là những kẻ em đem lòng yêu thương đều không có cái kết đẹp như mơ

Hần phóng mạnh con dao xuống quả táo trên bàn, cô giật mình thở mạnh, hoang mang ngập tràn trong ánh mắt, cô vẫn chỉ là một học sinh bé nhỏ việc bị đe dọa thế này thật sự rất tàn nhẫn, hần nhìn mà không thương xót còn vô tư hành động tra tấn tinh thần, chỉ một ánh mắt ngập băng kia thôi cũng đủ làm cô khóc thét, cô muốn nói hần có biết gương mặt u ám kia có thể dọa trẻ con sợ chết khiếp

__Huhu...sau này tôi không dám bỏ trốn nữa, tôi sẽ ngoan ngoãn làm “tiểu mật” của anh

Cô ôm ngang hông hần nài nỉ, chỉ mong sao hần động lòng bỏ qua, lần sau cô không dám chọc giận boss lớn nữa, thoát đầu cô đâu nghĩ hần dùng cô lâu như thế, cứ nghĩ một thời gian hần sẽ chán nào ngờ ngày càng ngang ngược chiếm hữu thật lớn

__Hoa tổng, bỏ qua lần này đi nha, có được không?

Cô vuốt trước ngực hần, bàn tay nhỏ mềm mại ra sức dụ ngọt, chỉ cầu mong tâm tình ám khí kia được cảm hóa sẽ trở nên tốt hơn, hần im lặng quan sát cô rất kỹ, từ hành động ngốc nghếch đến lời nói ngây ngô,

trong lòng muốn giận cũng không được, dù gì hôm qua cũng đã cho cô một phen hú vía, với lại hấn còn nhiều trò chưa sử dụng hết với cô

_Sau này cổ mà mở mang đầu óc ngu dốt này đi

Cô ngậm ngùi, ôm cục tức vì bị hấn sỉ nhục, nhưng đầu dám phản kháng, nếu làm sai đại họa lại gián xuống, thôi thì im lặng chịu đựng, cô tin có một ngày thoát khỏi hấn, còn đường đường chính chính sĩ vào mặt hấn

Tiếp theo chap 42 Xem cảnh nóng

By Thuytinh103

43. Chương 43: Xem Cảnh Nóng

Hoa Trạch Siêu bước ra xe với vẻ mặt không vui, hấn lúc nào cũng mang trong mình vẻ lạnh lẽo tăm tối, vui buồn đều giữ đúng một sắc thái, khoẻ môi chán nản không nhếch lên cho cô một lời, hấn ung dung ngả lưng ra ghế sau, bên cạnh còn có mỹ nữ đợi sẵn hầu hạ

_Hoa tổng, Lâm tiểu thư thì xử lý thế nào ạ?

Hải Đan lên tiếng nói về cô, trong khi sức khỏe cô vẫn còn chưa ổn định vì trò quái đăng hôm qua của hấn thì hôm nay hấn lại nhấn tâm để cô ở lại nơi này, một lời phán xét cũng không có, hấn liếc mắt lên kính chiếu hậu, bóng dáng nhỏ bé đang ôm bụng đuối theo ra ngoài, Lâm Tương Y mặt nhọc chấm mồ hôi trên trán, bộ dạng vội vàng đuối theo hấn

_Bịch...

Cô bất cẩn ngã ra đất, đầu gối nặng nề bị mặt đường cạ mạnh sưng to sau đó có dịch lỏng màu đỏ tiết ra, cô há hốc mồm đau khổ không dám kêu đau vì ánh mắt kia vẫn không ngừng quan sát điều bộ không hài lòng chuẩn bị chỉ trích, cô biết thân biết phận cảm nín ngậm ngùi, hôm qua đã bị đập một trận tơi bời hôm nay bị hấn tóm được tất nhiên sẽ bị hấn trừng trị với bản tính hùng hổ kia thì đâu có dễ yên

_Lâm tiểu thư cô có sao không? Có cần gọi cứu thương?

Hải Đan mở lời hỏi thăm để xe boss lớn đang ngồi ử dợt một đồng trên xe có quan tâm hay không, cô thì không dám ngẩng mặt nhìn hấn và cũng thừa biết sắc mặt kia khó chịu tàn độc kiểu như là muốn nói, chưa xử tội cô còn ở đó muốn tôi quan tâm, nghĩ Hoa thiếu này là ai?

_Cô có còn muốn chạy trốn nữa hay không? Hình như cô rất thích rượt đuối nhỉ? Chị của cô đã không thể làm hài lòng Hoa tổng, cho nên cô là người duy nhất được ngài ban phát tình cảm, làm tiểu mật của ngài ấy không tốt hay sao?

_Ban phát sao? Tôi khinh....

Lâm Tương Y nghe thuộc hạ của hấn nói xong thì rất tức tối, cái gì mà ban phát, hấn quá là tự cao tự đại được, có điều hai chữ “tôi khinh” kia cô không dám nói lớn mà chỉ nhép miệng vu vơ thôi, để hấn nghe thấy được thì phiền lắm, cô cảm thấy bản thân tệ hại quá ngay cả mắng chửi hấn cũng chỉ dám nói sau lưng, lần này cô thật sự có một cảm nghĩ là rất sợ hấn, hấn có thể làm cô ngất đi thì cũng có thể hành hạ cô hơn thế vì vậy cô rất hoang mang

Đang chìm trong suy nghĩ miên mang thì hấn chồm người đưa tay kéo cô vào trong xe, cô ngã nhào một cái cả người úp xuống bắp đùi hấn, miệng còn rất gần cái kia của hấn, hấn nhanh chóng đóng cửa xe, cái đầu gối trầy trụa không ngừng tiết máu dính trên chân hấn làm bản quần tây hàng hiệu, cô còn chưa kịp xem vết thương, đúng là số đen đuối chọc nhảm boss xấu xa

_Em coi tôi là kẻ bệnh hoạn hay sao không dám đến gần?

_Tôi đã bị anh tóm được rồi, còn muốn gì nữa đây?

Cô hét toát lên, trong xe chật chội còn bị hành hạ như đang tra khảo tội phạm, có làm sao cô cũng không quên thù này, rất căm ghét hắn nhưng mà bên ngoài không dám thể hiện, trong lòng lại càng không chỉ biết bây giờ nhìn thấy hắn còn sợ hơn là gặp quỷ

_Nhiệm vụ của em là làm tôi vui vẻ, sau này còn dám bỏ trốn thì em chết chắc rồi

Hoa Trạch Siêu túm tóc cô gồng gọng, ở gần bên hắn phải chịu đựng hơi thở tức giận nguyên rửa này rất khủng khiếp nó làm gia tăng sự hoảng sợ trong cô, hắn còn bao nhiêu nguy hiểm chưa bộc lộ đây, cô thể không bao giờ để hắn thể hiện sự tức giận đối với cô nữa, quá kinh khủng

_Hoa thiếu, để em...

Như để cô mở rộng tầm mắt người phụ nữ xinh đẹp kia cởi nút quần hắn, kéo khoá quần xuống cho tay vào lớp quần kéo khúc thịt to ra ngoài, cái miệng nhỏ mở ra hôn lên ngọt ngào mút lấy, hai tay ôm ấp như bảo vật si mê không ngần ngại

_Không...

Cô nhắm mắt không dám nhìn, phụ nữ của hắn đúng là có khác so với cô rất dồi dào kinh nghiệm tung chiêu hoàng hảo, cô bủn rủn ngồi bên cạnh được xem thước phim sống động, hai tay che mắt lại trầm ngâm mím môi

_Hừ...

Hắn hừ lạnh, liếc đôi mắt ma mị nhìn cô, hắn kéo hai tay cô xuống buộc cô quan sát, hắn nhòm người đẩy sâu khúc thịt kia vào mồm người phụ nữ đang thoả sức say đắm, cô ngậm ngùi tiếc rẻ cho số phận đưa đẩy để cô gặp hắn một người đàn ông quá đáng ghê rợn, còn làm cái chuyện bại hoại kia trước mặt cô nữa không chút ngại ngần, những giọt nước mắt buồn tẻ cho bản thân, cô thu người lại trong suy nghĩ nhỏ bé, đã là tình nhân của hắn thì không thoát khỏi sắc tình triền miên được, cũng không thể bướng bỉnh cãi lại, vì nếu chống đối hắn thì nguy cơ mang đau thương là rất cao

_Vợ cũ của anh bỏ anh là đúng

Lâm Tương Y sợ hãi nhìn con người khó gần kia, cô sợ đến nỗi không dám ngẩng lên nhìn, từ lúc bỏ trốn bị bắt lại cô đã bị hắn hành hạ không biết bao nhiêu trận, con người nguy hiểm trong mắt cô cần phải dè chừng, hắn thật đáng sợ khi đội lớp quỷ dữ với tâm hồn tàn độc

_Cô đến đây được thì phải mò đầu về được, dùng chân trần đi bộ về nhà cho tôi

Hoa Trạch Siêu túm tóc cô từ phía sau, đôi mắt đen tối gầm gừ có lẽ việc cô bỏ trốn đang đem lại một kết quả nặng nề, hắn không phải là người dễ bỏ qua, hắn tàn nhẫn còn hơn cả loài lang sói, cô ứa nước mắt thương tiếc cho bản thân phải sống trong cảnh đầy dọa, hắn giữ cô làm người phụ nữ của hắn, có thể sủng cô cho cô những vật chất xa hoa và cũng có thể xuống tay trừng phạt khi cô không nghe lời, cô nuối tiếc quãng thời gian trước đây đã chạm mặt với hắn

Đến khi trời sụp tối cô mới đi bộ về đến nhà, hai bàn chân sưng to thâm tím, trên người mồ hôi nhễ nhại, mệt nhọc không chịu được, bàn chân còn mất cảm giác chỉ muốn quỵ xuống, cô trở thành người của Hoa Trạch Siêu thật khổ sở, bao nhiêu đau khổ đều lần lượt trải qua, không biết hắn còn giở trò gì nữa đây

Tiếp theo Chap 43 Vết cắn trước ngực

By thuytinh103

44. Chương 44: Vết Cắn Trước Ngực

Mấy hôm sau, suốt ngày cô chỉ ở nhà vì hắn còn đang để bụng chuyện cô bỏ trốn....

Hoa Trạch Siêu kết thúc công việc sớm hơn dự định để về biệt thự, lúc này đang vô tư ngồi trên ghế sofa thưởng thức ly rượu mạnh, không một chút lay động hay có bất cứ biểu hiện gì về việc cô tự ý bỏ ra ngoài, hẳn biết chắc lần này cô không dám chạy trốn nữa chỉ là không biết trong suy tư cô muốn ra ngoài làm gì

_Két....

_Học...học...

Lâm Tương Y về đến, cô thở gấp mệt nhọc mở cửa một mạch đi vào, vội vội vàng vàng đến tủ quần áo chọn một bộ váy, cư nhiên không ngó ngang đến người đang ông đang ngồi quan sát trên ghế sofa, do trong phòng không mở đèn, với lại cô cũng đang rất gấp cần thay quần áo hẳn nheo mảy, đôi mắt chim ưng sắc bén lườm cô một cái, trong lòng ngực phập phồng không khỏi dâng lên tức tối

_Em đi đâu về mà vội vàng thay váy áo? Có phải muốn xóa đi vết tích cùng người đang ông khác?

Hoa Trạch Siêu lên tiếng phá tan bầu không khí yên lặng, cô giật mình làm rơi bộ váy, không ngờ là hẳn có mặt ở trong phòng, cô nhớ theo lịch trình thì giờ này hẳn vẫn ở Tập đoàn duyệt hồ sơ, cô hít sâu lấy lại bình tĩnh, biết hẳn vẫn còn nghi ngờ cô về việc bỏ trốn nên bây giờ có nói gì cũng tạo nên hoài nghi trong hẳn

_Nói mau, đi ăn ái cùng thằng đang ông nào? Trông hơi thở vẫn còn dồn dập?

Hắn đập mạnh ly rượu xuống sàn, thần sắc chuyển màu tối, đã bắt đầu giận lên, cánh tay cũng vì thế mà có lực rất mạnh, bàn tay ôm eo cô siết chặt cô cảm thấy vùng eo bị bó chặt rất đau, tay còn lại hẳn nắm cổ áo cô tra hỏi, hôm nay cô mặc áo cổ tròn khi hẳn nắm áo cô giật mạnh phần da thịt bên trong lộ ra, hẳn nhìn thấy trước ngực cô có dấu cắn mờ, còn là cắn trúng dòng chữ mang tên hẳn trên ngực cô, tuy không nhìn rõ dấu cắn nhưng có thể xác định đó là một vật chứng cho cuộc ân ái lưu tình

_Cái gì đây hả? Em cùng tên đó lưu lại dấu cắn này?

Hoa Trạch Siêu mặt mày tối sầm, trên trán xuất hiện nhiều nếp nhăn, khuôn mặt bất ngờ như không tin nổi, hôm nay cô dám dùng thân đối đãi với người đang ông khác trong khi vẫn là người phụ nữ của hẳn, chuyện này nói ra có lẽ hẳn không tin nổi nếu không có dấu cắn mờ ảo, từng có lần hẳn bị vợ cũ phản bội hôm nay lại bắt gặp cô có dấu răng của người đang ông khác, bao nhiêu nỗi đau đón chợt ùa về, hẳn điên cuồng nóng nảy cáu giận

_Dùng dấu răng này chứng tỏ mình thuộc về tên đó hay sao?

Hoa Trạch Siêu nắm tóc cô kéo ngược ra sau buộc cô ngẩng lên nhìn sâu trong mắt hẳn, trong con ngươi đen thâm hiểm muốn nói, người nào phản bội Hoa Trạch Siêu chỉ có con đường chết, trái với sự hung dữ tàn nhẫn kia là đôi mắt vô tư nhìn thẳng thách thức, nhìn vào cô càng làm cơn giận hẳn ngút cao, cô to gan dám phản bội hẳn, còn hồ hởi tỏ ý khoe vết cắn kia nữa

_Đúng...tôi không phủ nhận

Lâm Tương Y đau đớn mở cánh môi yếu mềm trả lời, đôi mắt ngập nước vì ghen ngào nên ép ra thứ nước ẩm lạnh xuống tay hẳn, cô đã thừa nhận và cô cũng không hề biết chuyện hẳn bị vợ cũ phản bội, giọng nói nhỏ khăng định đó là động cơ châm ngòi cho quỷ dữ trời dậy, giờ đây quanh khuôn mặt đã quá u ám kia là sự hiểm ác tiềm tàng, hẳn có thể một tay bóp chết cô vì cô đã mang đến cho hẳn một mùi vị bẩn thỉu cùng người đang ông khác truy hoan, hẳn vẫn mong rằng cô sẽ giải thích, cầu xin hẳn tha thứ nào ngờ cô bất chấp thừa nhận mà mặc kệ cuồng phong thịnh nộ từ hẳn

_Vết cắn rất đẹp

Hắn dùng mảnh thủy tinh dưới sàn cửa rách áo cô, để có thể nhìn rõ hơn vết cắn bầm tím, hẳn nghiêng đầu, chớp mắt nguy hiểm, mồm nhếch lên khen ngợi, rồi say mê nhìn vết cắn đó như nhắc bản thân biết rằng đã có kẻ dám động đến phụ nữ của hẳn, và người hẳn giữ bên cạnh kia đã đồng lõa với kẻ đó

_Muốn nhìn, vậy nhìn cho rõ đi

Lâm Tương Y chủ động dùng tay xé rộng chỗ áo trước ngực mình, nếu hẳn đã muốn nhìn vết cắn đến vậy thì cô không từ chối, tâm tư hỗn loạn bây giờ không còn biết sợ hẳn nữa, cô ngang bướng thách thức hẳn

đẩy

_Em chỉ thuộc về mình thôi

Giọng nói lãnh khốc vang lên văng vẳng trong đầu cô, sau câu nói cường quyền đó là vòng tay ôm chặt lấy cô, khoé môi mở ra tìm môi cô cắn lấy, vồ vập trả thù, tức tối chiếm đoạt, hấn cắn mạnh bờ môi kia, ướm ắt lần tới đưa đầu lưỡi vào miệng cô hành hạ, một nụ hôn nặng nề tra khảo, cánh môi bị dày vò liên tục sưng lên vẫn không thoát khỏi người kia, sau bao ngày hấn cứ nghĩ về nhà sẽ cũng cô thật tốt nào ngờ cô đem tấm thân đi cho kẻ khác càng nghĩ cơn thịnh nộ trong lòng càng gia tăng, bao nhiêu giận dữ đều truyền xuống cánh môi mút lấy mọi thứ đọng lại trên khoé miệng kia, hấn hôn cô triền miên, lãnh khốc

_Ừm...

Cô nắm cà vạt trên cổ hấn, nhíu mày vì hụt hơi, cái hôn này quá mãnh liệt, môi cô bị dán chặt bởi hấn ướm ắt gợi tình, bàn tay kia giận quá tìm chỗ cắn lúc này xoa nắn, muốn bóp nát xoá đi dấu cắn đáng ghét

Tiếp theo Chap 45 Vết cắn trước ngực 2

By Thuytinh103

45. Chương 45: Vết Cắn Trước Ngực 2

Nụ hôn kịch liệt chưa dừng lại, nó day dứt ép buộc, cô phải ngấn đầu đón nhận, mùi vị của máu xộc vào mũi, hấn cắn lên cánh môi hành hạ, nước mắt không ngừng rơi xuống, vì uất ức, bàn tay tức giận xoa lên chỗ vết cắn hồ hởi bóp chặt cào mạnh như muốn xoá đi

_Ừm...xin anh...

Cô nóng ran cả người vì bàn tay đang ở bên trong lớp áo, ấm nóng bao phủ ôm trọn ngực trần sờ vuốt, tuy giận dữ bóp chặt đến ngạt thở nhưng cô lại thấy rất muốn gần, cũng vì trước đó Hoắc Kiệt Nam đã xị vào người cô loại nước hoa làm cho cô hưng phấn

_Em là của tôi

Hoa Trạch Siêu ôm lấy cô kéo đến gần, nhìn cô khóc hấn càng điên tiết hơn, cô oan ức chỗ nào chứ? Hấn còn chưa trừng phạt cô đã vội vàng xin, hấn tiếp tục hôn lên cánh môi sưng đỏ, hai bàn tay lần mò vào trong áo siết chặt từng ngón tay hận thù soi mói, chúng đều để lại dấu vết từ từ xoá đi chỗ cắn kia

_Ừm...ah...

_Em khát khao đến vậy hay sao?

Hấn ghét bộ mặt thỏa mãn của cô, vì cái gì mà cô dám đối xử với hấn như thế, lúc cần cô ngọt ngào tuân theo thì cô ngang bướng cứng đầu, lúc không cần cô thuần phục thì cô nhỏ nhẹ mê hoặc, hấn thật sự muốn tống cô vào một xô để chỉ mình hấn vui đùa, cô là người đầu tiên dám xem thường sự sùng ái này, ánh mắt ghê rợn hấn liếc nhìn cô sẽ hành hạ cô thừa sống thiếu chết trong vài giây

_Ummm....

Cô khê cựa quậy, cả thân người đứng không yên, cổ họng còn cảm thấy rất khát, trong người không thể bình tĩnh, rạo rực như có cơn gió thoảng qua, cô đã không còn yên tĩnh được nữa, trong người cô khao khát vì thứ nước hoa vương trên cơ thể đã có tác dụng và với hấn nhìn cô yếu điệu thế kia cũng không thể kìm chế được, bên trong hai lớp quần đã bắt đầu cương lên, chỉ vì cô không chịu giải thích nên hấn mới tức giận đến độ làm cô chảy máu vì nụ hôn tàn sát

_Anh cần tôi được, thì mềnh nhỏ của tôi cũng vậy, đáng chết...anh ghen cái gì? Ưc hiếp tôi nữa đi

Lâm Tương Y uất hận vì hấn hành hạ làm cô đau đớn, trong lòng rất phiền muộn, định bụng cho người nào đó hiểu lầm luôn đi nhưng mà ầm ức quá phải nói ra vì cánh môi cô có tội tình gì mà bị hấn cắn đến chảy

máu, cô đâm lên ngực hấn một tay muốn kéo cà vạt siết cổ hấn cho rồi, cái người ngông cuồng ghen tức bấy bạ, hấn có suy nghĩ rằng cô ở trong tay hấn thì làm sao dám bén mảng cùng người đàn ông khác được

__Anh nghĩ tôi lãng loạn hay sao? Bại hoại...chết đi

Cô không ngừng trách móc, bàn tay ngắt nhéo liên tục trên ngực hấn, với cô lần này bị hấn sỉ nhục là cực kỳ oan uổng, cô không muốn mang nỗi oan này suốt đời đâu, cái gì mà cùng người đàn ông khác, có hấn cùng người phụ nữ khác không biết bao nhiêu lần thì có

Hấn hiểu ra, liền vui vẻ thay đổi sắc mặt, vì sợ cô thấy mình bị què nên vẫn giữ sắc mặt lạnh lùng uy nghiêm cơ nhiên trong lòng người ta hạnh phúc lạ thường, còn nhẹ nhõm tràn đầy sức sống, nhanh chóng ôm lấy cô hôn hít gọi mời, hôn cực kỳ nhẹ, mút gặm tỉ mỉ không làm khoé môi kia trách hờn

__Oaaa...

Cô ngọt ngào ư a, khiến cho hấn cũng chịu không nổi, cả cô cũng đã thấm cái nước hoa quái đăng kia nên cũng bứt rứt cau người, hấn bỏ qua mọi tiết mục, liền mở nút quần kéo xuống, đẩy vật to kia ra nhanh chóng vén váy cô lên đi tìm cửa động

__A...umm...

Hấn đẩy cô ngồi xuống ghế sofa, nhích một cái đẩy vào, khúc thịt to cứng dần dần bị bao phủ bởi da thịt mềm mại, hấn tâm tình khoan đãng trút được phiền muộn hừng hực nhựa sống tiến quân, từ này đến giờ đã rất vất vả khổ sở, bây giờ nên ôm tiểu mật an ủi thì hơn

__Lần sau không được nuôi thỏ con, mèo nhỏ gì hết

Hấn ngang ngược ra lệnh, còn nhóm người đẩy lưng, tinh thần thư thái nhấp nháy vô tư, cô chỉ biết âm ừ không nói, cái kia quả thật to quá, nó bó chặt bên trong cô, những lúc hấn đi vào cô đều nhíu mày thở hổn hển nhưng thật ra cảm thấy thoải mái dễ chịu vô cùng

__Đáng ghét...ăn hiếp tôi...

Cô cào trên ngực hấn đến muốn rách lớp áo sơ mi, cô phải chịu đựng hấn thúc đẩy hăng say, còn rất thích thú gia tăng nhịp độ, ở trên đùi của hấn cô cảm thấy rất mệt

__Ai bày cho em loại nước hoa này?

Hấn là người có thừa kinh nghiệm cho nên việc cô bị xịt nước hoa hưng phấn kia không lọt khỏi mắt hấn, hấn rất thích cô bạo dạn như lúc này, cô nghe hấn hỏi mà cảm thấy rất ngượng, hấn đã biết sao không giấu kín, còn hỏi làm gì, bại hoại quá đi!!

Tiếp theo Chap 46 Vết cắn trước ngực 3

By Thuytinh103

46. Chương 46: Vết Cắn Trước Ngực 3

Thân dưới kia vận động hết công sức, vì bên trong cô quá tuyệt vời nên hấn không ngừng nhấp nhô, hai tay ôm eo cô kéo đến gần, thoải mái nhìn khuôn mặt vất vả mồ hôi

__Em nhìn xuống đi, xem kìa

Hoa Trạch Siêu là quái vật biến thái trong mắt cô, hấn không có dây thần kinh ngượng ngùng còn tỏ ý bảo cô nhìn xuống dưới bắp đùi hấn, thật sự bá đạo làm cô cắn răng vì xấu hổ

__Thả lỏng đi, đừng dối lòng

__Đồ điên...

Hắn sản khoái dùng khuôn ngực rắn chắc áp vào mặt cô, tốc độ cũng cực kỳ nhanh, cô có cảm tưởng như mình đang tham gia cuộc thi thể thao, hắn có phải là người không vậy chả khác gì mấy móc cứ hùng hục đẩy người làm cô đuối sức không theo kịp

_Á...đừng...

Cô cong người thở dốc, hắn ngang tàn thừa cơ hội cô lơ đãng không ôm hắn liền đẩy người một cái rất mạnh, cô bất ngờ bị cái kia đâm mạnh cơ bụng giật liên tục, bị hắn chọc tức thật tệ hại hắn xem cô là vật giải trí à, hoạt động không biết mệt mỏi

_Haha...

Hắn cười lớn, ánh mắt gian tà nhìn cô chằm chằm lông mi còn không chớp, đột ngột bị hắn nhìn như thế cô muốn đào một cái lỗ chui xuống cho xong, hắn quan sát từng cử chỉ của cô, đúng lúc cô bị hắn nháp người mạnh quá mềm không nhịn được phải kêu lên, xấu hổ...xấu hổ quá

_Kêu đi ai cấm em đâu?

Hắn thấy cô kìm nén cảm xúc đến khổ sở thì bày trò để cô phải hòa cùng hắn, hắn đưa tay ra phía trước ôm phần mông đang nhúc nhích trên bắp đùi bóp lấy còn kéo về phía trước để chỗ nhạy cảm kia có điều kiện tiếp xúc gần hơn với khúc thịt dũng mãnh

_Um...um...

_Tương Y! Em mệt rồi đúng không?

Hắn bỗng dừng hỏi, trong đầu cô liền xuất hiện câu hỏi có phải hắn vì đi công tác xa về nên cũng thấm mệt, này giờ cũng đủ rồi cho nên muốn buông tha cô, vừa nghe thôi cô đã mừng thầm khen ngợi, hôm nay ác quỷ biết nghĩ cho cô, mai còn phải đi học

_Áhh...ừmm....

Mộng tưởng vỡ tan, hắn không để cô nói hết câu thì đổi tư thế để cô nằm xuống sofa còn hắn vẫn mạnh mẽ đẩy người, cô đã hoàn toàn sai còn bị hắn đập cho mạnh bạo hơn, một ngón tay nhàn rỗi dò tìm hạt ngọc nhỏ xinh, chỗ nhạy cảm vì hắn trêu đùa quá mức cô cong người dỏ khóc dỏ người giật mình, hai tay cào cấu vô định

_Um...ahh...

Cô không chịu nổi chỉ biết ôm cổ nói khê, bên dưới động tình vẫn âm ỉ không ngừng, hắn đẩy lưng trong khoái cảm tuyệt vời, nhìn cô nằm phía dưới nhăn nhó như con cá nhỏ thiếu nước đáng yêu vô cùng, càng nhìn càng muốn nháp người nhanh hơn để cô ôm trọn vật cứng kia trong ấm áp, hắn dai sức liên tục, có lẽ do nhiều ngày xa cô, cơ thể rất thương nhớ mùi hương nào đó nên mới hung bạo như thế

_Đủ rồi, dừng lại, nếu không lần sau...

_Lần sau thế nào?

Hắn thâm hiểm cướp lời cô, tấm lưng trần còn ép sát nằm xuống người cô đẩy tới đẩy lui, tình cảnh lâm li bi đát cô bị hắn vùi dưới thân mệt đến thở hụt hơi, phần dưới bụng còn phải chịu khúc thịt bá đạo kia, hết cuộn vào rồi nháp ra, bao nhiêu lần cũng không thỏa mãn cô không biết hắn muốn đến tận canh nào đây, giờ này cũng khuya lắm rồi mà tiếc mục của hắn còn chưa xong, cô khê kêu la cũng sắp mất hơi mà hắn thì chưa mất sức trái lại còn như có thừa đề kháng, nháp mạnh đến tạo ra tiếng kêu

_U...a...tôi cáu chết anh

Cô cong người chịu nổi thống khổ này, hai tay dầy vò lớp áo sơ mi một cách thăm thương, động tác vô vàn bên dưới dâng trào xúc cảm tràn, nhịp thở của cô có phần gấp rút nhưng cơ thể lại rất thoải mái như được vuốt ve cưng nựng, sung sướng đến khó tả, cô không ngờ bản thân lại như thế dù kìm nén bao lâu cũng bị hắn làm cho vỡ oà

_Hừm...

Hắn rút cuộc cũng chịu rút khúc thịt to lớn kia ra khỏi người cô, cô thở dốc hai tay nắm chặt ghế sofa mạnh bạo cào cào, quầng quại thở như sắp chết, cô nghiêng rằm trong đầu là hàng loạt giai điệu rửa chửi cái cổ máy vĩ đại kia, đã làm cho cô bầm dập đến toát mồ hôi hột. Mạnh mẽ nhấc cô lên, hắn đưa cô đi ngủ nhìn cô đã mệt mỏi lắm rồi, cả hắn cũng mệt sau cả ngày làm việc bây giờ chỉ có ôm cô ngủ là xua tan tất cả. Từ trong phòng tắm hắn ôm cô trong áo ngủ khoát hờ, nhẹ nhàng đặt cô xuống giường hắn nhìn cô gãi ngứa thờ ngủ say, trên cổ có rất nhiều vết bầm do hắn ấn định, đắp chăn cho cô hắn nằm xuống cùng cô ngủ một giấc, cô vô tư ngủ như đứa trẻ còn xoay sang ôm hắn không lo âu, lâu lâu còn vùi mặt vào cổ hắn tạo cho hắn cảm giác ấm áp.

Tiếp theo Chap 47 Mặt trời không đi qua núi

By Thuytinh103

47. Chương 47: Mặt Trời Không Đi Qua Núi

Vì hiểu lầm chuyện vết cắn trước ngực của cô làm cô khóc cho nên hắn đã để cô được tự do vài ngày về nhà Hai ngày trôi không một cuộc gọi, không một tin nhắn hắn nhìn điện thoại nhàm chán vẫn ở chế độ im lặng

_Hoa tổng...có Đường tiên sinh đến tìm ạ

Đường Vũ Phùng hôm nay rảnh rồi đến tìm hắn, Đường Vũ Phùng và hắn thật ra tình cảm bạn bè vẫn rất tốt

_Cho vào

Hắn chán nản rời laptop, tự tay rót nước mời hảo huynh đệ

_Hoa đại nhân...nghe nói có người làm cậu phiền não...mà đó còn là phụ nữ, cậu rung động từ lúc nào vậy? Không đợi 9 tháng nữa làm bố nuôi à?

Đường Vũ Phùng ngồi lên cái ghế tổng giám đốc của hắn, còn hứng thú xoay vài vòng tận hưởng và trêu chọc

_Bớt khai thác đi, ở Phàm gia hết chuyện làm à?

Trên trán chảy đầy vạch đen, hắn u ám nhíu mày, một câu cũng không hé răng

_Nói vậy...cô gái đó hơn hẳn An Thuần Hy....

Đường Vũ Phùng lên tiếng khen ngợi người dám chọc giận hắn chắc chỉ có mình cô

_Nghe nói dạo gần đây cậu hay đến trường của tớ? Nghi ngờ quá

Anh nghi ngờ, trong lòng cố soi mói xem có điểm yếu nào của hắn bị phơi bày không? Có như vậy việc đưa hắn về Phàm gia mới dễ dàng, dù gì việc phát hiện vợ An Thuần Hy ngoại tình do anh, cho nên anh muốn giúp Hoa Trạch Siêu tìm hiểu cái thai trong bụng An Thuần Hy đến cùng

_Cậu mà động đến cô ấy thì đừng trách tại sao mặt trời không đi qua núi

Đường Vũ Phùng im lặng xem ra cô gái bí ẩn kia rất quan trọng trong lòng hắn, vừa nhắc đến thôi sắc mặt hắn đã biến đổi, âm u, lạnh khốc còn có phần muốn sang bằng tất cả nếu có ai động đến cô, kiểu như chỉ có hắn mới được toàn quyền với cô thôi

_Cậu qua lại với nữ sinh trong trường sao? Khẩu vị mặn quá vậy?

Đường Vũ Phùng cực kỳ bất ngờ, anh tuy là 1 thầy giáo đẹp trai có nhiều nữ sinh ao ước nhưng chưa bao giờ tìm mẫu người là học trò của mình bây giờ không ngờ bạn thân đang qua lại với trẻ vị thành niên

_Cô ấy trước sau cũng 18 thôi

Hoa Trạch Siêu ngọt ngào nói về thử nhỏ, đợi cô tròn 18 hấn lấy cô làm vợ

_Cưới làm vợ bé à? Haha...lần này tớ giúp cậu giữ bí mật với mẹ cậu, Phàm phu nhân hiện rất lo cậu ra ngoài hoang loạn lung tung

Đường Vũ Phùng không tin lời nói của hấn là thật khi mà nhớ đâu 9 tháng sau cái thai trong bụng An Thuần Hy là của hấn, thì hấn sớm vứt bỏ cô thôi

Ngôi nhà nhỏ của Lâm Tương Y....

_Huhu...sao số tôi khổ thế này để tôi chết cho rồi...hức...

Lâm Tương An âm ỨC kêu gào, cô dùng dao nhọn để sẵn trên cổ tay, khóc lóc thảm thiết

_Chị Tương An chị làm cái gì vậy? Thôi đi

Lâm Tương Y nhú mày nhìn chị mình đang vật vã, cô giật con dao từ tay chị nhưng không được

_Để chị chết đi...hức...em đã không còn được Hoa tổng sủng, thì chị ở lại Tập Đoàn làm việc có phải là làm trò cười cho thiên hạ?

Chị cô lồng lộn diễn sâu, hậm hực một hai muốn tìm cái chết

_Sao chị giữ mãi suy nghĩ đó vậy? Chị không thấy mừng và cảm thông cho em hả? Khó khăn lắm em mới được về nhà chơi

Lâm Tương Y bực mình, cô đã rất bình yên khi ở nhà chỉ được hai hôm lại bị chị cô phiền phức bày trò, giờ nghĩ đến gương mặt u ám của hấn thôi cô đã lo sợ mất ăn mất ngủ

_Chị chết cho em xem

Lâm Tương An đe dọa, còn dùng dao ấn xuống cổ tay rạch một đường...

_Đừng mà chị...hic...chị muốn gì em cũng làm mà...

Lâm Tương An biết cô yếu lòng nên ra sức đánh vào tâm lý cô, thấy cô hoảng sợ càng hành động liều lĩnh hơn để dọa

_Chị có chuẩn bị cái túi thơm đặt biệt, mùi hương để chịu quyến rũ em đem đến tặng Hoa tổng đi, sau đó ngọt ngào xin lỗi, chị không muốn tương lai đang sáng lạng của chị ở tập đoàn bị dập tắt đâu

_Chị à...

Cô âm ỨC hét to, mới vừa nãy chị cô còn khóc lóc thảm thiết bây giờ đã cười đùa mãn nguyện đúng là ép cô vào đường cùng mà, nếu cô không đi chắc cả ngày nay sẽ không yên với chị cô đâu, cũng vì cô hiền lành ngốc nghếch nên mới cứng chiều chị cô vô điều kiện để chị cô đem cô ra đổi lấy vật chất, nghĩ mà cô đau lòng, cô đâu có sự lựa chọn vì chị cô là người từng nuôi dưỡng cô mà

Lâm Tương Y lùi thủi đến Tập Đoàn Hoa Vũ, do bảo vệ và nhân viên ở đây nhận ra cô nên cô có thể vào Tập Đoàn một cách dễ dàng

_Lâm tiểu thư...cô đến thật tốt quá

Hải Đan vừa thấy cô lấp ló ngoài cửa đã vui vẻ niềm nở, ai ai cũng thừa biết vắng một người, tâm trạng của người kia kinh khủng cỡ nào, thuộc hạ làm việc cho hấn cũng phải bóp bụng nín thở vì sợ

_Tôi muốn gặp Hoa tổng...tôi vào được không?

Cô nhìn cửa phòng làm việc đóng kín, bản thân rất lo sợ, người nào đó vẫn rất cộc cằn thô lỗ, nghĩ thôi mà trong lòng đã khóc thê thảm

_Hoa tổng đi họp rồi, cô đúng là có phúc không biết hưởng, đầu óc không thông thoáng tí nào

Hoắc Kiệt Nam mở lời, sau đó cả hai thuộc hạ của hấn vì có chuyện bận nên đi gấp, chỉ còn mình cô đang đứng do dự ở trước cửa, sau một lúc cô đành mở cửa phòng vào trong đợi hấn

_Hay là mình để quà ở đây, sau đó đi về?

Lâm Tương Y suy tính, vết thương ở đầu gối cô vẫn còn rất đau nên không thể ngồi lâu một chỗ, cô quyết định để quà vào tủ cho hần, cô kéo tủ đặt túi thơm ngay ngắn một bên

_Mong là hần sẽ thích

_Lâm Tương Y?

Cuối cùng hần cũng hợp xong về đến, hình ảnh đầu tiên hần nhìn thấy đó là cô đang lén lút loay hoay mở tủ lấy cái gì đó, hần trừng mắt một mảng đen bao phủ, nhiệt độ lên cao đẩy cái sự tức giận lên đến đỉnh điểm.

Tiếp theo Chap 48 Bị oan

By Thuytinh103

48. Chương 48: Bị Oan

Hoa Trạch Siêu nghi ngờ là cô lén lút đến phòng làm việc của hần tự tiện lấy thứ gì đó, lòng đa nghi cùng tính khí lạnh lùng ngang tàn, hần ném cho cô cái nhìn khinh thường kèm theo khuôn mặt giận dữ

_Tôi...tôi...

Nhìn thấy hần căn thẳng, còn muốn hỏi tội cô, cô sợ hãi đầu óc choáng váng, mặt trắng bệch ra, nhìn thấy cô như vậy hần càng nghi ngờ hơn

_Em đến điều tra gia đình tôi à?

Hần kéo tay cô, cả người giận run, còn nóng nảy nóng lòng muốn dìu cô xuống biển, hần ghét nhất là ai động vào những thứ riêng tư, gia đình của hần và nhất là cuộc hôn nhân đổ vỡ của hần, hần day nghiêng con người đen sắc bén nhìn cô không chớp

_Không...Tôi vào đây đường đường chính chính ai cũng nhìn thấy

Cô giải thích, trên mặt đã hoang mang đến khiếp sợ, hần vẫn không vì biểu cảm đáng thương đó mà bỏ qua

_Nói dối...tôi đã nói là không ai được phép nhắc đến gia đình tôi mà?...em thách thức tôi?

Hần ghì chặt tay trên vai cô, bàn tay to siết chặt, mấy đầu ngón tay bị dồn máu đỏ ngầu một lực mạnh trấn trên vai cô lay mạnh, cô niêm nở đem quà đến cho hần và đổi lại cô nhận được ánh mắt khinh bỉ dò xét tức giận cùng hành động mất kiểm soát làm cô bị thương...

_Cút...

Hần hét lớn, đồng thời đẩy cô ra ngoài, cô bị hất mạnh, cả người theo lực đẩy ngã nhào về phía cửa, hần lao theo phía cô với cơ mặt sầm sầm phát tiết, không phải để đỡ cô dậy mà là để đóng cửa, hần kéo cửa đóng lại, tay cô bị kẹt ở khớp trống của cửa đau đớn muốn dập nát hết năm ngón tay

_A...ai...cứu tôi..hic...

Hoa Trạch Siêu cho người đưa cô vào bệnh viện, hần nghĩ do cô bị hoảng hốt và vết thương ở tay chỉ là tróc da, tâm lý không ổn định nên cô sợ hãi chỉ cần đưa cô đến bệnh viện sơ cứu là được vì mấy lần trước hần cũng đã chứng kiến cô ngã xỉu hai lần nên nghĩ lần này cũng không ngoại lệ

_Cho xe chạy nhanh một chút, dự án này cũng mất hai ngày xử lý

Hần ngã người ra ghế sau, hai mắt nhắm lại thở dài, bản thân đã cố gắng xử lý công việc nhưng tâm trí vẫn đặt đâu đâu và hình ảnh cô đau đớn khóc lóc cứ hiện ra

_Hay là để tôi cho xe quay về....Lâm tiểu thư cô ấy...

Hoắc Kiệt Nam nhìn bộ dạng kém sắc của boss lớn thì lo lắng, khuôn mặt u ám bão tố này đâu giống là đang lo lắng cho công việc

_Bảo Chu tổng gửi mail ngay cho tôi

Hắn vờ như không nghe, còn ra lệnh nói sang chuyện khác, Hoắc Kiệt Nam thảm hại đành im lặng, hẳn quá là lạnh lùng, Hoắc Kiệt Nam là thuộc hạ thân cận của hắn mà còn không đoán được hắn đối với cô ra làm sao, lúc buồn lúc vui, sủng ái rồi ghét bỏ....đại thiếu gia này khó chịu quá

_Lái xe nhanh một chút

Hắn điên tiết mắng nhiếc, không khí nặng nề đè lên trên vai, hắn không thể nào tập trung đi xử lý công việc được, tâm trí nôn nóng lo lắng cứ nghĩ đến một người, đáng lẽ lúc này phải ở bên cô mới đúng

_Điều hoà bị hỏng rồi à?

Hắn cởi vest, tháo luôn cà vạt, nhăn nhó than nóng, chân còn bức bối muốn đá bay cái ghế phía trước, biết hẳn tâm trạng không tốt Hoắc Kiệt Nam hoảng sợ cố giữ chặt tay lái

_Bao nhiêu phút nữa mới đến?

Hắn vén tay áo nhìn đồng hồ, mỗi một phút đều thấy khó chịu ngột ngạt, thường thì hắn đi công tác sẽ sử dụng máy bay, hôm nay tâm tình nóng nảy leo lên xe riêng phóng đi tất nhiên là cảm thấy rất lâu mới đến nơi rồi

_Hừ...

Hắn hừ lạnh cau gắt, tay xoa lên vầng trán biểu lộ mệt mỏi, từ ngày cô xuất hiện, cô đã chiếm một phần rất lớn, suốt ngày hắn lúc nào cũng nghĩ đến cô, hắn nhận ra bản thân có sự thay đổi, đã bị cô ám ảnh rất nhiều, hắn không thể nào vô tư như lúc trước

_Lúc này Lâm tiểu thư đến là để đưa túi thơm cho Hoa tổng...sau đó không biết có chuyện gì xảy ra vậy ạ? Trông bộ dạng cô ấy lúc đó rất thành thật đâu giống người lén lút làm chuyện xấu lắm đâu

Hoắc Kiệt Nam lẩm nhẩm nói nhỏ chủ yếu chỉ là để bản thân nghe thấy, nào ngờ đã lọt hết vào tai một người

_Ngu ngốc...

Hắn rửa thầm, cảm thấy cô gái hắn đặt biệt sủng lại rất ngốc, không bao giờ chịu nghe lời suốt ngày cứ chọc hắn nổi điên, nếu cô ngoan ngoãn hắn sẽ lập tức cưng chiều cô cực đỉnh, cứ nghĩ thôi là cực tức trong hắn dâng trào, trong lòng luôn nghi ngờ có phải cô xem thường hắn? Ở trong lòng không xem hắn bằng ai kia?

Tiếp theo Chap 49 Phẫu thuật

By Thuytinh103

49. Chương 49: Phẫu Thuật

Hoa Trạch Siêu vừa từ sân chứng khoán bước ra, sao hôm nay chứng khoán rớt giá kinh khủng tuy là không hề hấn gì so với hắn nhưng mà tâm tình không tốt còn gặp chuyện như vậy thì đúng là hắn như con thú bị trúng đạn đang lồng lộn tức giận

_Hôm nay là thứ mấy rồi? Còn công việc gì nữa?

Hoắc Kiệt Nam nghe hỏi âu lo trả lời, anh ta ngao ngán nhìn đại boss u ám

_Chỉ mới ba ngày trôi qua ạ, hôm nay là ngày...

Hoắc Kiệt Nam lo lắng cho bản thân không dám nói tiếp chuyện sắp nói, lòng hẩn như lửa đốt có phải bệnh viện điện thoại nói cô bất ổn?

_Nói mau...Lâm Tương Y làm sao?

Hắn tức quá kìm chế không được nên nắm cổ áo thuộc hạ đe dọa, mồm gọi tên cô, dù có cố che giấu cảm xúc bao nhiêu cũng không thể, hắn thật sự rất lo cho cô, tuy đã một ngày trôi qua trong im lặng hắn vẫn đang đứng ngồi không yên

_Hôm nay là ngày Phàm gia có hẹn ăn cơm với Hoa tổng, An tiểu thư vẫn đang đợi nhưng Hoa tổng không bao giờ đến nên nó cũng là chuyện bình thường không có gì đáng nói trong ngày ạ

_Nói ngắn gọn thôi...

Hắn lại thở dài, vẫn không một chút thông tin từ cô, đã ba ngày rồi còn gì, cũng vì hắn cao ngạo tỏ ra bất cần nên mới không để thuộc hạ đi lấy tin, bây giờ thì lại đứng ngồi không yên

_Hoa tổng...

_Lại chuyện gì?

Hải Đan vừa gọi cho tôi, nói là...Lâm tiểu thư bị kẹt tay vào cửa gãy xương nên phải phẫu thuật xấp xương tay lại, hôm nay là ngày xuất viện ạ...

Hắn nghe đến đó đã chịu không nổi muốn đem thuộc hạ ra chôn sống vì cái tội bầm báo trễ, thuộc hạ của hắn biết tính khí hắn ngông cuồng nên vội nói tiếp...

_Là do Hoa tổng dặn dò không cần lấy thông tin mà...hic...với lại Hải Đan hỏi tối nay Lâm tiểu thư xuất viện thì đưa về đâu ạ? Nhà hay là đến chỗ của Hoa tổng đây?

Hắn cầm túi thơm trong tay mà lòng đau nhói, là do hắn, tất cả lỗi lầm là ở hắn, khiến cho cô phải chịu đau đớn tủ nhục, cô đã trả qua phẫu thuật mà không có hắn chắc là tinh thần bây giờ rất bất ổn

_Cho xe quay về thành phố gấp

Hoa Trạch Siêu thẳng một đường đi ra đại sảnh, mặt mày tối sầm không có chút sắc khí vui tươi mà còn giận dữ, một đồng tên lửa kết lại quanh mặt, thần sắc quá kém, có thể dọa chết người đây, trước con mắt bối rối của Hoắc Kiệt Nam, anh ta thậm chí mồ hôi trên trán cảm thấy như mình đang lên cơn sốt cao, hắn vừa lúc này không quan tâm vậy mà bây giờ...là gì đây?

_Hoa tổng? Hoa tổng có cần suy nghĩ lại không ạ? ngoài trời đang rất rất lạnh...

Hắn nheo mắt thở ra một hơi lạnh muốn đóng băng lời nói của tên thuộc hạ kia, giờ phút này có bão cấp mạnh giật trên diện rộng hắn cũng phải về

Bệnh viện...

_Lâm tiểu thư...cô ăn chút gì đi, ba ngày nay cô ăn ít quá, bác sĩ vẫn đang do dự khi cho cô xuất viện đây

Tú Chi dỗ ngọt cố dứt cô ăn cháo nhưng cô không ăn, suốt ngày cứ ngồi bó gối nhìn ra cửa sổ, một ngày khóc đến 5 lần

_Tay của tôi, còn là tay phải nữa, làm sao đây huhu, cả chị tôi cũng không đến thăm huhu...phải chi có anh Phong Tước ở đây

Cô buồn hui, về mặt mất đi sức sống, nhìn bàn tay bị bó chặt không cử động được

_Tôi khuyên cô đừng nhắc đến người đàn ông đó, không khéo đại thiếu gia nghe thấy lại phiền

_Tôi mặc kệ, tên khốn nạn, chết bầm nghĩ mình cao siêu hơn người rồi dè bẹp tôi, đã hung hăng mắng tôi cả đêm, tôi còn phải nuốt giận đem quà nan nỉ hắn...quá vô lý, hết sức vô lý tôi hận...đã vậy còn bị hắn hiểu lầm là kẻ trộm, tôi trộm gì ở phòng làm việc hắn đây? Có ai mà dám động đến hắn chứ? Suốt ngày u ám, cốc căn còn gắt gỏng cười một cái thì chết à? Tôi đâu biết hắn ghét gia đình đến thế, làm như tôi muốn nhắc đến làm không bằng hức...huhu...tay của tôi...tàn phế vì anh ta rồi...huhu...tôi chỉ là học sinh thôi mà...phụ nữ với anh ta không thiếu tại sao lại là tôi? Huhu...

_Lâm tiểu thư cô đừng hiểu lầm, gia đình và đại thiếu gia có quan hệ rất tốt, ngài ấy rất hiểu thuận chỉ là do vợ cũ...

_Tôi không muốn nghe...tên xấu xa đó có xem gia đình mình ra gì? Tôi có cố ý nhắc đến đâu vẫn bị mắng chửi...hức..

Lâm Tương Y uất hận la hét, cô tức quá ném cái gối xuống giường, chân tay còn hươ loạn xạ, miệng lưỡi hoạt động liên tục giải bày oan ức...và cái gối khổ sở kia đập vào chân một người...

Tiếp theo Chap 50 Kêu căn tự đất

By Thuytinh103

50. Chương 50: Kêu Căn Tự Đất

_Hoa....

Tú Chi đã nhìn thấy hần, to mắt hoảng sợ nhưng mà hần đã ra hiệu bảo cô im lặng tránh để Lâm Tương Y phát hiện, và cái giọng uất ức đó vẫn chưa chịu thôi...

_Tên đáng ghét, lúc nào cũng kìm chế ăn hiếp tôi...còn xem tôi không ra gì nữa...huhu...thử hỏi hần ta ở trường hợp của tôi xem, có chịu nổi cực hình này không? Hở một tí là cưỡng quyền áp bức...tức chết đi mà huhu...

_Tú Chi chị nói xem, có ai mà ưa anh ta đúng không? Từ giờ tôi sẽ chống lại anh ta, không việc gì phải sợ nữa, Tôi nhất định phải đè bẹp anh ta...

_Vậy sao?

Hoa Trạch Siêu bước đến gần cô, hần nhẹ tay đặt cái gối xuống giường, cô bất ngờ bị khuôn mặt u ám không bao giờ thấy bình minh ấy làm cho một phen hú vía, vội nhún vai thu người lại, có phải khẩu khí lúc này cũng bị một người nuốt trọn

_Hoa...tổng...

_Thế nào có còn muốn mắng chửi nữa hay không?

Hần đưa tay véo vào hai gò má đang xịu xuống, da non ở mặt muốn nhão ra vì hần, cô ghét...ghét lắm nhưng không thể phản kháng

_Có đau lắm không? Có mệt hay chóng mặt không? Có đói bụng hay muốn ăn gì không? Em muốn gì cứ nói, tôi đều đáp ứng

Vì cao ngạo không thể mở mồm xin lỗi cô một tiếng nên chỉ có thể dùng hành động bù đắp, hần nhìn cô bằng ánh mắt ngọt ngào biết lỗi

_Tôi không cần, đồ ác quỷ xấu xa...hức...ăn của anh một anh lấy lại gấp 10, năm ngày nay không có ai động chạm đến tôi thật sự rất an bình

Cô mím môi, chân mày nhíu lại tỏ ý không thích, tuy không nói ra nhưng trong bụng là ngập tràn oán hận

_Nói...

Hần không thích thái độ chống đối đó nên nâng cằm cô gồng giọng hỏi, với hần là đây giống như giao dịch hoàn hảo cô làm hần hài lòng hần sẽ cho cô những thứ cô muốn nên tất cả trong mắt hần đều không có chút gì là cảm thông cho cô

_Không...không cần...

Cô run giọng trả lời cho có, ai cần hấn đem loại quan tâm kiểu vật chất này chứ? Cô buồn lòng thất vọng vì còn lâu hấn mới cảm nhận được suy nghĩ trong cô

__Đồ cứng nhắc máu lạnh...

__Tối nay xuất viện rồi phải không?

Hấn nâng bàn tay bị thương của cô lên nhẹ nhàng liếc mắt quan sát, cô biểu môì là hấn ta đang cố thu dọn lỗi lầm đây sao? Cái cô cần nghe là một lời xin lỗi, còn hấn...không bao giờ chịu nói ra vì tự trọng không cho phép

__Ai...ai nói...mai mới xuất viện

Cô đỏ mặt, vờ nói dối, cô không muốn về nhà lúc này vì giờ này mà về chẳng khác nào đem thân dâng tận mồm sói, cô không muốn nghĩ thôi đã rùng mình, tốt nhất nên trì hoãn tiếp tục ở lại bệnh viện thì tốt hơn

__Được thôi tùy em...

Hấn nhìn ngoài trời bây giờ cũng sập tối rồi, mai xuất viện cũng tốt, nhìn thấy cô không sao là hấn yên tâm rồi, tâm trạng cũng khá hơn rất nhiều

__Tay của tôi không thể viết bài được nữa...huhu...

Cô buồn bã nhìn bàn tay, tất cả là do hấn giờ hấn còn ở đây giả bộ ngọt ngào, muốn cô tức chết đây mà, chỉ tiếc là cô nhỏ bé không thể chống đối hấn được

__Tôi sẽ viết bài cho em, phiền quá...

Cô vươn mắt nhìn hấn, trong đôi mắt long lanh vẫn còn oán giận, cô chưa nguôi giận đâu

__Sao hả?

Hấn hất mặt nghiêng rằng, Hoa Trạch Siêu chưa bao giờ vì ai làm bất cứ điều gì cả cô là người đầu tiên còn ở đó nhăn nhó không vui

__Không cần, tâm tình anh bất ổn ai biết lúc nào thì nổi giận? Tôi không muốn...

Cô nằm xuống giường xoay mặt vào tường không muốn nhìn thấy hấn, cô sợ cái tính khí ngông cuồng ấy không biết bao lâu lại bắt đầu nổi nóng

__Em...

Hấn phát cáu, cô là người duy nhất trên đời dám chống đối hấn còn không biết vui vẻ đón nhận hấn, suy đi tính lại hấn không biết còn phải dạy dỗ cô thế nào...quá cứng đầu

__Là anh đã biết sao mà không chịu nhận lỗi, còn thua đứa trẻ lên ba

Cô lớn giọng nhưng đến đoạn cuối thì nhỏ dần, nói xong hít mũi một cái bi quan, nghe trong giọng nói đáng thương vô cùng

__Xin lỗi sao? Không bao giờ

Hoa Trạch Siêu nhấn mạnh, hấn phỉ ra mấy chữ khẳng định thương hiệu, Hắc thiếu này luôn đúng và cô mới là người phải tuân theo, nghe hấn nói xong cô xoay người lại nhìn hấn, bản mặt không biết hối lỗi còn kêu căng tự đắc

Tiếp theo Chap 51 Lời xin lỗi dụ dỗ

By Thuytinh103

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dai-boss-co-quyen-nguoc-em>